

Rada pro lidská práva

Šedesáté zasedání

Právní analýza jednání Izraele v Gaze podle Úmluvy o
prevenci a trestání zločinu genocidy

Konferenční dokument Nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise
pro okupovaná palestinská území, včetně Východního Jeruzaléma
a Izraele

I. ÚVOD

1. Nezávislá mezinárodní vyšetřovací komise pro okupovaná palestinská území, včetně Východního Jeruzaléma a Izraele („Komise“) byla zřízena dne 27. května 2021 Radou pro lidská práva, mimo jiné za účelem vyšetřování všech údajných porušení mezinárodního humanitárního práva a všech údajných porušení a zneužití mezinárodního práva v oblasti lidských práv, k nimž došlo před 13. dubnem 2021 a od tohoto data, na okupovaném palestinském území včetně Východního Jeruzaléma a v Izraeli, a za účelem zjištění skutečností a okolností, které mohou představovat taková porušení a zneužití a trestné činy.

2. Komise shromažďuje a analyzuje důkazy týkající se údajných porušení spáchaných všemi stranami konfliktu. Komise zveřejnila tři zprávy a tři konferenční dokumenty podrobně popisující porušení mezinárodního práva v oblasti lidských práv, mezinárodního humanitárního práva a mezinárodní zločiny spáchané všemi stranami od 7. října 2023. Právní závěry Komise v této zprávě vycházejí především ze skutkových zjištění obsažených ve zprávách, které Komise zveřejnila od 7. října 2023, a ze závěrů své zprávy, která bude předložena Valnému shromáždění v říjnu 2025. Komise se opírá o vlastní vyšetřování, ale je zřejmé, že její závěry nejsou jedinými relevantními skutečnostmi a událostmi pro analýzu genocidy. Události uvedené v této zprávě nejsou vyčerpávajícím výčtem událostí relevantních pro analýzu genocidy.

3. Ve svých předchozích zprávách Radě pro lidská práva a Valnému shromáždění Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly se v Gaze dopustily zločinů proti lidskosti a válečných zločinů, včetně vyhlazování, mučení, znásilňování, sexuálního násilí a jiných nelidských činů, nelidského zacházení, nuceného přesunu, pronásledování na základě pohlaví a hladovění jako metody vedení války. Komise dále zjistila, že izraelské orgány (i) částečně zničily reprodukční schopnost Palestinců v Gaze jako skupiny, mimo jiné zavedením opatření zaměřených na prevenci porodnosti, a (ii) úmyslně vytvořily životní podmínky, které měly za cíl fyzickou likvidaci Palestinců jako skupiny, přičemž oba tyto činy jsou podle Římského statutu a Úmluvy o prevenci a trestání zločinu genocidy („Úmluva o genocidě“) považovány za genocidu.

4. Komise dospěla k závěru, že izraelské bezpečnostní síly se dopustily zločinů proti lidskosti, válečných zločinů a skutkové podstaty dvou základních činů genocidy v Gaze, a nyní se zabývá otázkou genocidy. Komise analyzuje chování izraelských bezpečnostních sil v Gaze od října 2023, přičemž vylučuje jiné geografické a časové aspekty, a

odpovědnost státu podle mezinárodního práva podle Úmluvy o genocidě. Komise odkazuje na svá relevantní skutková zjištění týkající se izraelských vojenských operací v Gaze a zkoumá, zda tato zjištění splňují požadavky pro stanovení skutkové podstaty a úmyslu genocidy, a pokud ano, jaké jsou právní důsledky pro Izrael a další státy podle Úmluvy o genocidě.

5. Jak bylo uvedeno výše, tato zpráva se zabývá pouze porušeními spáchanými v Gaze od října 2023 v rámci odpovědnosti státu za genocidu. To nevylučuje možnost budoucí analýzy Komise, v rámci stejného právního rámce genocidy, porušení spáchaných proti palestinskému lidu v jakémkoli jiném období nebo v jakékoli zeměpisné oblasti v rámci mandátu Komise, včetně, ale nejen, Západního břehu, včetně Východního Jeruzaléma. Nevylučuje to ani možnost, že Komise v budoucnu provede analýzu porušení spáchaných ve dnech 7. a 8. října 2023 v jižním Izraeli proti Izraelcům v rámci stejného právního rámce genocidy.

6. Komise bere na vědomí současné řízení u Mezinárodního soudního dvora, které proti Izraeli zahájila Jihoafrická republika na základě Úmluvy o genocidě kvůli izraelským akcím v Gaze od října 2023. Komise si je vědoma závažnosti tohoto řízení a toho, že Mezinárodní soudní dvůr v budoucnu vydá konečné rozhodnutí o odpovědnosti Izraele podle Úmluvy o genocidě. Komise jako nezávislý vyšetřovací orgán Organizace spojených národů s mandátem vyšetřovat mezinárodní zločiny považuje za důležité, aby rovněž posoudila odpovědnost Izraele podle Úmluvy o genocidě a poskytla svá doporučení ve vztahu k Izraeli a třetím státům v souladu s ustanoveními Úmluvy o genocidě. Tato zpráva se nezabývá individuální trestní odpovědností podle Římského statutu.

7. Komise při posuzování skutkových zjištění a závěrů používá stejnou metodiku a standard důkazů, jaké byly dříve přijaty pro její šetření, tj. „důvodné podezření“. Tato zpráva je omezena časovým rozsahem (od 7. října 2023 do 31. července 2025) a geografickým rozsahem (pásmo Gazy).

II. PRÁVNÍ RÁMEC

8. Zákaz genocidy je imperativní normou mezinárodního práva (*jus cogens*), mezinárodním právním závazkem, který je přijímán a uznáván mezinárodním společenstvím států jako celkem a od kterého není povolena žádná odchylka. Zásady, na nichž je založena Úmluva o genocidě, jsou uznávány všemi národy jako závazné pro všechny státy, a to i bez jakýchkoli smluvních závazků. V případě *Barcelona Traction* Mezinárodní soudní dvůr uznal *erga omnes* povinnost předcházet genocidě a trestat ji, tj. všechny státy mají povinnost předcházet genocidě a trestat ji, kdykoli a kdekoli k ní dojde nebo může dojít.

9. Povinnost předcházet genocidě zavazuje státy přijmout veškerá nezbytná opatření, aby se pokusily zabránit nebo zastavit páčání genocidy. Tato povinnost se konkretizuje „v okamžiku, kdy se stát dozví nebo by se za normálních okolností měl dozvědět o existenci vážného rizika, že dojde ke genocidě“. Tato povinnost tedy vzniká, když je stát upozorněn na informace naznačující riziko spáchání genocidních činů a má schopnost a prostředky k zabránění takovým činům.

10. Spáchání genocidy může vyvolat odpovědnost státu, pokud lze čin spáchaný zástupcem přičíst státu. Proto, aby mohla být stanovena odpovědnost státu za genocidu, musí být takový zločin spáchán s požadovaným konkrétním úmyslem, než může být přičítán státu. Není nutné, aby stát sdílel konkrétní úmysl, pokud má plnou

znalost relevantních skutečností. Mezinárodní soudní dvůr uvedl, že „nelze shledat spoluvinu státu, pokud jeho orgány alespoň nevěděly, že se genocida chystá nebo že již probíhá“.

11. Povinnost potrestat spáchání genocidy vzniká v případě, že došlo ke spáchání genocidních činů. Tato povinnost vyžaduje, aby stát účinně vyšetřoval a náležitě potrestal činy, které mohou představovat genocidu, pokud je k tomu schopen, s přihlédnutím k prostředkům a schopnostem státu.

12. Genocida je definována přesně stejnými pojmy v Úmluvě o genocidě a Římském statutu Mezinárodního trestního soudu. Jedná se o mezinárodní trestný čin, za který nese odpovědnost jednotlivý pachatel. Jeho trestní charakter je uznán v mezinárodním zvykovém právu a je závazný pro všechny státy, ať již jsou smluvními stranami Úmluvy o genocidě nebo Římského statutu, či nikoli. Římský statut, kterým byl zřízen Mezinárodní trestní soud, dává tomuto soudu pravomoc stíhat a trestat osoby za zločin genocidy, pokud byl spáchán na území smluvního státu, bez ohledu na státní příslušnost pachatele, nebo pokud byl spáchán státním příslušníkem smluvního státu, bez ohledu na místo spáchání. Kromě toho se na tento zločin vztahuje univerzální jurisdikce a pachatelé mohou být souzeni a trestáni v kterémkoli státě. Současně, pokud státní úředníci spáchají genocidu nebo nezabrání jejímu spáchání, může být za tento zločin odpovědný stát, pokud jsou splněny podmínky pro přičtení odpovědnosti.

13. Trestný čin genocidy zahrnuje činy spáchané s úmyslem zničit, zcela nebo zčásti, národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou. Nezahrnuje činy směřující ke zničení jakékoli skupiny, ale pouze skupiny definované jako takové podle národnosti, rasy, etnicity nebo náboženství. Mezinárodní soudní dvůr uznal palestinský lid jako takovou skupinu.

14. Podle Úmluvy o genocidě a Římského statutu dochází k genocidě, pokud je spáchán jeden nebo více z následujících pěti druhů činů s úmyslem zničit, zcela nebo zčásti, národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou:

- a. Zabíjení členů skupiny;
- b. Způsobení vážné tělesné nebo duševní újmy členům skupiny;
- c. Úmyslné uvalení podmínek života na skupinu, které jsou určeny k jejímu úplnému nebo částečnému fyzickému zničení;
- d. Uvalení opatření, která mají zabránit porodům v rámci skupiny;
- e. Násilné přesouvání dětí skupiny do jiné skupiny.

15. Pokud jde o požadovaný mentální prvek, je třeba poznamenat, že každý z výše uvedených základních činů musí být spáchán úmyslně (tj. nikoli z nedbalosti); a aby každý čin představoval genocidu, musí být navíc spáchán se specifickým úmyslem zničit, zcela nebo zčásti, národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou. Pokud jde o třetí kategorii, „úmyslné uvalení podmínek života na skupinu, které jsou určeny k jejímu úplnému nebo částečnému fyzickému zničení“, je nutné prokázat, že čin byl nejen úmyslný (na rozdíl od náhodného nebo vedlejšího), ale že byl spáchán „jako způsob, jak přispět k celkovému cíli zničení skupiny, a to zcela nebo zčásti“. Ve vztahu ke čtvrté kategorii, „uvalení opatření zaměřených na zabránění porodnosti v rámci skupiny“, je nutné prokázat, že opatření byla úmyslně uvalena nejen jako trest pro skupinu, ale také za účelem zabránění porodnosti v rámci skupiny „tak, aby přispěla k definitivnímu zničení této skupiny“.

16. Na základě zjištění uvedených ve svých zprávách a několika dalších případech se Komise zaměřuje na čtyři kategorie trestných činů podle článku II Úmluvy o genocidě, a to (i) zabíjení členů skupiny; (ii) způsobování vážného tělesného nebo duševního utrpení

členům skupiny; (iii) úmyslné vystavení skupiny životním podmínkám, které mají za cíl její úplné nebo částečné fyzické zničení; a (iv) zavedení opatření, která mají zabránit porodům v rámci skupiny. V současné době nemá Komise žádné důkazy týkající se páté kategorie činů, tj. násilného přesunu dětí.

17. Stát, který je smluvní stranou Úmluvy o genocidě, může být shledán vinným ze spáchání genocidy prostřednictvím činů svých orgánů nebo skupin, jejichž činy lze přičíst státu. Kromě toho může být stát, který je smluvní stranou, shledán odpovědným za to, že nezabránil nebo nepotrestal genocidu. Tímto se zabýváme dále v textu (viz „Právní důsledky pro státy a jejich povinnosti“).

III. ZÁKLADNÍ ČINY GENOCIDY

A. Zabíjení členů skupiny

i. Právní rámec

18. Akt zabíjení lze chápat jako „způsobení smrti“. Požadavky na zabíjení jako genocidní čin jsou rovnocenné požadavkům na vraždu jako zločin proti lidskosti a úmyslné zabíjení jako válečný zločin. Neexistuje žádný požadavek na minimální počet obětí, aby čin představoval genocidní akt zabíjení, a způsob zabíjení je irelevantní.

19. *Actus reus* vraždy nebo zabití je tedy čin nebo opomenutí, které mají za následek smrt jednotlivce. Smrt může být prokázána přímými důkazy nebo nepřímými důkazy a požadovanou příčinnou souvislostí je, že oběť zemřela v důsledku činů nebo opomenutí obviněného nebo jedné či více osob, za které je obviněný trestně odpovědný. Pokud jde o *mens rea* základního činu „zabití“, musí být prokázáno, že pachatel měl v úmyslu zabít – nebo způsobit smrt – oběti nebo způsobit tak vážné zranění, o kterém bylo možné rozumně předpokládat, že povede ke smrti.

ii. Shrnutí skutkových zjištění

20. 7. října 2023 zahájil Izrael vojenskou ofenzivu v Gaze, která zahrnovala letecké údery a pozemní operace. Od té doby si nepřátelské akce vyžádaly desítky tisíc obětí, včetně vyhladění celých palestinských rodin v Gaze napříč několika generacemi. Od 7. října 2023 do 31. července 2025 bylo zabito 60 199 Palestinců, z nichž 18 430 byly děti a 9 735 ženy. Podle zpráv se průměrná délka života (průměrně u obou pohlaví) v Gaze snížila z 75,5 let v roce před říjnem 2023 na 40,5 let během prvních 12 měsíců války, což představuje dramatický pokles o 34,9 let (46,3 %), tedy téměř polovinu délky života před válkou. Je důležité poznamenat, že tento údaj nezohledňuje nepřímý vliv konfliktu na úmrtnost, například úmrtí v důsledku nemožnosti přístupu ke zdravotní péči nebo podvýživy; pokud by byly tyto informace k dispozici, průměrná délka života by byla nižší.

21. Podle Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) tvořily k 15. červenci 2025 nejméně 46 procent Palestinců zabitých v Gaze od 7. října 2023 ženy (9 497) a děti (17 921) z celkového počtu 58 380 ověřených úmrtí v té době. Je pozoruhodné, že úmrtí žen a dětí tvořila téměř šedesát procent z celkového počtu obětí od obnovení izraelských vojenských operací 18. března 2025 do 25. března 2025. Podle OHCHR došlo mezi 18. březnem a 9. dubnem 2025 k 224 izraelským útokům na obytné budovy a stany pro vysídlené osoby v pásmu Gazy. „V přibližně 36 útocích, o nichž Úřad OSN pro lidská práva potvrdil informace, byly dosud zaznamenány pouze oběti mezi

ženami a dětmi.“ Dne 25. března 2025 organizace Save the Children oznámila, že v prvním týdnu od obnovení izraelských vojenských operací v Gaze bylo zabito více dětí než v kterémkoli jiném týdnu od 7. října 2023. Komise s znepokojením bere na vědomí zprávu, podle které izraelské zpravodajské služby k květnu 2025 evidovaly 8 900 militantů z Hamásu a Palestinského islámského džihádu v Gaze jako mrtvé nebo pravděpodobně mrtvé. Vzhledem k tomu, že v této době bylo izraelskými útoky zabito 53 000 Palestinců, znamená to, že 83 % zabitých v Gaze byli civilisté.

22. Izrael použil v hustě osídlených obytných oblastech těžké neřízené zbraně s velkou chybovostí. Výsledek těchto útoků je v souladu s deklarovanou strategií Izraele. Jak uvedl mluvčí izraelských bezpečnostních sil: „Zaměřujeme se na to, co způsobí maximální škody.“ Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly opakovaně podrobovaly městské oblasti v pásmu Gazy těžkému bombardování výbušnými zbraněmi s širokým účinkem, nikoli přesnými řízenými (nebo „chytrými“) zbraněmi, což vedlo k úplnému zničení čtvrtí. Počet bomb použitých Izraelem od 7. října 2023 je mimořádný i ve srovnání s jinými konflikty ve světě. Jeden vojenský expert uvedl: „Izrael za méně než týden shodí to, co Spojené státy shodily za rok v Afghánistánu, a to na mnohem menší a mnohem hustěji osídlené území.“ Komise poznamenala, že izraelské letectvo („IAF“) používá širokou škálu stíhacích letadel vybavených municí, která má velkou ničivou sílu, zejména při použití v obydlených oblastech.

23. Pásmo Gazy, s přibližně 2,3 miliony 40 obyvatel na ploše 360 km², má vysokou hustotu zalidnění, která činí přibližně 6 300 osob na km², a řadí se tak mezi nejhustěji osídlené oblasti na světě. Izraelské vojenské operace cílily na místa v hustě osídlené civilní oblasti v Gaze. Zaměřili se na civilní infrastrukturu, jako jsou výškové budovy a obytné domy v Gaze. To vedlo k zničení celých městských bloků a obytných čtvrtí v důsledku soustavného intenzivního bombardování. Izraelské bombardování v mnoha případech zničilo obytné domy a zabilo téměř všechny civilisty, kteří se v nich nacházeli.

24. Komise vyšetřovala rozsáhlé incidenty, k nimž došlo v období od října do prosince 2023, kdy izraelské bezpečnostní síly zaútočily na civilní čtvrti, což mělo za následek vysoký počet civilních obětí. Například dne 20. října 2023 byl dům rodiny Al-Aydi v uprchlickém táboře Al-Nuseirat zasažen leteckým úderem v oblasti, kterou izraelská armáda dne 8. října 2023 označila za bezpečnou zónu pro obyvatele severní části pásma Gazy. Podle organizace Amnesty International při izraelském útoku zahynulo 28 civilistů, včetně 12 dětí. Jeden z přeživších popsal Amnesty International tuto devastující událost: „Seděli jsme doma, bylo tam plno lidí, dětí, příbuzných. Najednou, bez jakéhokoli varování, se nám všechno zřítilo na hlavu. Zemřeli všichni moji bratři, synovci, neteře... Zemřela moje matka, zemřely moje sestry.“

25. Podle Světové zdravotnické organizace (WHO) provedl Izrael mezi 7. říjnem 2023 a 30. červencem 2024 celkem 498 útoků na zdravotnická zařízení v pásmu Gazy. Při těchto útocích bylo přímo zabito celkem 747 osob. Komise zjistila, že v důsledku přímých útoků na nemocnice byly zabity děti. Ve své předchozí zprávě dospěla k závěru, že útoky na zdravotnická zařízení přímo vedly k zabití civilistů, včetně dětí a těhotných žen, kteří se tam léčili nebo hledali útočiště. Navíc kvůli nedostatku nezbytné lékařské péče mnoho zraněných Palestinců, kteří se dostali do nemocnice, svým zraněním podlehl.

26. Důležité je, že pokud jde o útoky na Palestince podél evakuačních tras a v bezpečných zónách, Komise zjistila, že Palestinci, včetně žen a dětí, byli přímo napadeni a zabiti, a to i v případě, že v okolí nedocházelo k nepřátelským akcím a byli sami. K jednomu takovému incidentu došlo dne 13. října 2023 na ulici Salah Al-Din v Gaze, kde

byl evakuační konvoj vozidel směřujících na jih zasažen několika projektily poblíž čerpací stanice Esleem. Útok byl namířen nejen na projíždějící civilní vozidla, ale také na jasně označené záchranáře a zdravotnické týmy, které přijížděly na místo. Očitý svědek uvedl, že v blízkosti místa výbuchu bylo s ním ve stejném nákladním voze přibližně 200 osob, převážně žen a dětí. Popisoval, jak následné výbuchy způsobily mnoho civilních obětí. Když dorazily záchranné týmy a začaly pomáhat zraněným, došlo k dalšímu útoku. 27. Komise poukazuje na zabití pěti dětí v blízkosti čerpací stanice Faris v čtvrti Tel al Hawa v Gaze dne 29. ledna 2024. Při tomto incidentu byli Bashar Hamada Hamouda a Enaam Mohammad Hamada zabiti izraelskými bezpečnostními silami, když řídili auto s pěti dětmi (čtyřmi dívkami a jedním chlapcem), včetně patnáctileté Layan Hamady a její pětapůlleté sestřenice Hind Rajab. Komise zjistila, že auto rodiny bylo zasaženo střelbou z děl, která byla pravděpodobně namontována na tancích, přičemž byli zabiti Layanini rodiče, Bashar a Enaam a další tři sourozenci, přičemž Layan a Hind utrpěli zranění. Hindina matka zavolala Basharovi ve 12:00 a Layan hovor přijala. V tu dobu už byli ostatní členové rodiny zabiti. Layan byla naživu nejméně do 14:45, kdy přijala hovor od PRCS. Během tohoto hovoru informovala PRCS, že ona a Hind jsou zraněni a že poblíž je tank. Layan byla pravděpodobně zabita přibližně v tuto dobu, protože během hovoru byly slyšet výstřely a linka byla přerušena. Izraelské bezpečnostní síly také vystřelily tankový granát na sanitku vyslanou na místo, čímž zabránily přístupu k obětem, včetně Hind, která v té době ještě žila. Hind zůstala naživu přinejmenším do 19:00 toho dne a poté zemřela.

28. Ve všech případech, které Komise analyzovala v souvislosti s útoky podél evakuačních tras a v určených bezpečných zónách, Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly měly jasnou informaci o přítomnosti palestinských civilistů podél evakuačních tras a v bezpečných zónách, přesto však střílely a zabíjely civilisty, z nichž někteří (včetně dětí) 52 drželi provizorní bílé vlajky. Některé děti, včetně batolat, byly ostřelovány do hlavy odstřelovači.

29. Komise rovněž poukazuje na úmrtí, která byla způsobena bloádou humanitární pomoci, zejména léků a zdravotnického vybavení, do Gazy. Zdravotnický personál Komisi informoval o nárůstu mateřské úmrtnosti a úmrtnosti novorozenců a úmrtí během porodu, které byly pravděpodobně způsobeny extrémně obtížnými podmínkami, včetně nedostatku prostoru, léků a vybavení. Komise vyslechla porodníka, který hovořil o úmrtích těhotných pacientek, které léčil a které označil za „nepřímé oběti války“. Několik z těchto úmrtí bylo způsobeno nedostatkem adekvátních léků a léčby. V jednom případě zemřela těhotná žena ve věku kolem 30 let v nemocnici Al-Emirati v Rafahu na infekci (septikémii) po komplikovaném císařském řezu. Porodník také hovořil o další těhotné ženě, kterou léčil v Evropské nemocnici; tato žena, která trpěla cukrovkou, zemřela kvůli nedostatku adekvátních léků a léčby.

30. Gaza Humanitarian Foundation („GHF“), izraelská a americká organizace založená za účelem distribuce pomoci v Gaze, zahájila svou činnost v květnu 2025. Komise s znepokojením konstatuje, že k 31. červenci 2025 bylo „při hledání potravin zabito nejméně 1 373 Palestinců; 859 v blízkosti lokalit GHF a 514 podél tras konvojů s potravinami“, od doby, kdy GHF převzala distribuci pomoci v Gaze. (56) Podle informací, které má Komise k dispozici, jsou za některé z těchto činů odpovědní američtí dodavatelé. OHCHR uvedlo, že většinu těchto zabití spáchala izraelská armáda. Podle mluvčího OHCHR začala zabíjení krátce poté, co GHF zahájila svou činnost dne 27. května 2025, „obcházejíc OSN a jiné zavedené nevládní organizace“, které v Gaze působily před založením GHF. Dne 27. června 2025 MSF na svých webových stránkách zveřejnila,

že její týmy denně ošetřovaly pacienty, kteří byli zabiti nebo zraněni při pokusu získat jídlo v jednom z distribučních míst. Několik lékařů sdělilo komisařům, že mnoho Palestinců, včetně dětí, bylo zastřeleno, když se nacházeli v zařízeních GHF. Lékař pohotovostní služby v Gaze sdělil Komisi, že Nasser Medical Complex přijal velké množství obětí z distribučního místa GHF v Rafahu. Podle lékaře trpěly oběti, včetně dětí, z distribučního místa GHF zraněními způsobenými střelbou, střepinami a kvadrokoptérou. Komisi sdělil, že mezi dětskými oběťmi byla i jedenapůlroční holčička, která utrpěla střelu do hrudníku, když byla v náručí své matky, a v jiný den třináctiletá dívka, která byla rovněž střelena do hrudníku. Další lékař, který byl rovněž v Nasser Medical Complex, sdělil Komisi, že přijal mnoho dětských obětí, které přišly ze dvou míst GHF a všechny utrpěly střelné rány. Dne 21. června 2025 generální komisař Úřadu OSN pro pomoc a práci pro palestinské uprchlíky na Blízkém východě („UNRWA“) uvedl v souvislosti s GHF, že „takzvaný „mechanismus pomoci“ je ohavnost, která ponižuje a degraduje zoufalé lidi. Je to smrtící past, která stojí více životů, než kolik jich zachrání. Potraviny jsou zneužívány jako zbraň a Palestinci jsou bez následků zbavováni lidské důstojnosti.“

31. Palestinci v Gaze byli napadeni ve svých domovech, v nemocnicích, v úkrytech (včetně škol a náboženských objektů), během evakuací a v určených bezpečných zónách. V některých případech byli přímo napadeni a zabiti civilisté, novináři, zdravotníci, humanitární pracovníci a další chráněné osoby. Podle ministerstva zdravotnictví v Gaze bylo k 15. dubnu 2025 zabito 1 400 zdravotnických pracovníků. Dne 31. března 2025 generální komisař UNRWA uvedl, že od 7. října 2023 bylo v Gaze zabito celkem 408 humanitárních pracovníků. Od 7. října 2023 do 23. července 2025 bylo potvrzeno zabití více než 330 členů týmu UNRWA. Podle zpráv bylo k 3. březnu 2025 v důsledku izraelských vojenských operací zabito nejméně 170 novinářů a pracovníků médií.

32. K zabíjení docházelo dokonce i během období příměří, v rozporu s podmínkami příměří a bez varování. Například přibližně ve 2:30 ráno 18. března 2025, kdy byla dohoda o příměří stále v platnosti, Izrael bez předchozího varování zahájil vlnu leteckých útoků na celé území Gazy (severní Gaza, město Gaza, Deir el-Balah, Chán Júnis, Al-Mawasi a Rafah) bez předchozího varování, přičemž do poledne zabil více než 404 Palestinců a zranil více než 562. Více než polovina zabitých byli děti a ženy: nejméně 170 dětí a 80 žen. Organizace Defense for Children Palestine uvedla, že počet dětských obětí v důsledku těchto útoků byl jedním z nejvyšších počtů úmrtí za jediný den od 7. října 2023. Lékaři informovali Komisi, že ošetřovali dětské oběti v Gaze, jejichž zranění odpovídala střelám ostřelovačů a kvadrokoptér. Lékaři Komisi sdělili, že jim rodiče řekli, že děti byly v době střelby samy (například jedno dítě bylo venku a hledalo dřevo na oheň) nebo že dospělí, kteří byli v té době přítomni, nebyli vůbec zraněni.

33. Izraelské bezpečnostní síly uvedly, že rozsáhlé útoky provedené dne 18. března 2025 nebo po tomto datu byly provedeny proti „teroristickým cílům“ patřícím Hamásu „v souladu s politickým vedením“, což pravděpodobně znamená na příkaz izraelské vlády. Mezi cílené oblasti patřily úkryty, v nichž byli ubytováni vysídlení Palestinci. Podle izraelského ministra financí Bezalela Smotriche byly útoky součástí postupného procesu plánovaného od začátku března 2025.

34. Komise ve svých předchozích zprávách zjistila, že izraelské bezpečnostní síly záměrně útočily na zdravotnický personál a humanitární pracovníky a zabíjely je. Mezi 7. říjnem 2023 a 30. červencem 2025 bylo zabito 48 zaměstnanců a dobrovolníků

Palestinské společnosti Červeného půlměsíce (PRCS), z toho 28 při výkonu služby. Zdravotnický personál uvedl, že se domnívá, že byl záměrně napadán. Například v souvislosti s útokem ze dne 29. ledna 2024 na rodinu včetně pěti dětí v vozidle a na sanitku PRCS Komise dospěla k závěru, že 162. divize izraelských bezpečnostních sil operovala v této oblasti a byla zodpovědná za zabití sedmičlenné rodiny a také za ostřelování sanitky, při kterém zahynuli dva zdravotníci, kteří se v ní nacházeli.

35. K obzvláště závažnému masovému zabíjení palestinských zdravotníků a humanitárních pracovníků došlo 23. března 2025 v Tal as-Sultan v oblasti Rafah. Komise konstatuje, že v oblasti Tal as-Sultan v Rafahu došlo téhož dne k nejméně třem samostatným incidentům. Níže uvedené závěry se týkají dvou z těchto incidentů a vycházejí z vyšetřování Komise.

36. Dne 23. března 2025 v 03:49 byly ze dvou různých míst vyslány dvě sanitky, aby zasáhly v případě útoku na civilní dům. Po příjezdu na místo a posouzení situace první sanitka potvrdila, že není potřeba další pomoc, a informovala dispečera, že druhá sanitka se může vrátit na základnu PRCS. První sanitka se poté bezpečně vrátila na základnu PRCS. Jelikož se však nepodařilo spojit se s druhou sanitkou, byla první sanitka v 04:39 znovu vyslána, aby druhou sanitku vyhledala. V 04:53 členové první sanitky uviděli druhou sanitku zaparkovanou na pravé straně silnice a okamžitě požádali o posily s tím, že posádka je pod útokem. V důsledku toho byl do oblasti vyslán konvoj dalších dvou sanitních jednotek PRCS, doprovázený dvěma vozidly palestinské civilní obrany. Závěry Komise se zaměřují na první útok proti druhé sanitní jednotce a následný útok proti konvoji (první sanitní jednotka, dvě další sanitní jednotky PRCS a dvě vozidla palestinské civilní obrany), které všechny v určitém okamžiku ztratily kontakt se základnou PRCS.

37. Komise konstatuje, že teprve 27. března 2025, čtyři dny po incidentech, byl týmu vedenému Úřadem OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) nakonec povolen přístup do oblasti Tal as-Sultan v Rafahu. Tým toho dne našel tělo jednoho pracovníka civilní obrany. Vedoucí kanceláře OCHA OPT Jonathan Whittall uvedl, že „sanitky byly pohřbeny v písku. Je tu vozidlo OSN, pohřbené v písku. Buldozer – buldozer izraelských sil je pohřbil.“ Pět dní po incidentu, v prohlášení pro AFP dne 28. března 2025, izraelské bezpečnostní síly tvrdily, že vozidla „podezřele postupovala směrem k vojákům“ a vojáci „reagovali střelbou na podezřelá vozidla, čímž zlikvidovali řadu teroristů z Hamásu a Islámského džihádu.“ 77 30. března 2025 se záchranný tým vrátil na místo a v hromadném hrobě našel dalších 14 těl. Celkem bylo nalezeno 15 těl: osm z PRCS, šest z palestinské civilní obrany a jedno zaměstnance UNRWA.

38. Dne 31. března 2025 izraelský vojenský mluvčí Nadav Shoshani na X prohlásil, že izraelské bezpečnostní síly zahájily palbu na „několik nekoordinovaných vozidel, která byla identifikována jako podezřele se blížící k jednotkám [izraelských bezpečnostních sil] bez světel nebo výstražných signálů“. Dodal, že izraelské bezpečnostní síly zlikvidovaly celkem devět palestinských militantů. Dne 2. dubna 2025 vydaly izraelské bezpečnostní síly tiskovou zprávu, která zopakovala Shoshaniho příspěvek na X a dodala, že izraelské bezpečnostní síly „eliminovaly řadu teroristů z Hamásu a Islámského džihádu“ a že incident je předmětem vyšetřování.

39. Následně bylo z mobilního telefonu jednoho z humanitárních pracovníků, který byl zabit 23. března 2025, získáno video. Video, které PRCS zveřejnila 5. dubna 2025, potvrdilo, že „konvoj sanitek a hasičského vozu, jasně označený, se zapnutými světly a majáky, jel brzy ráno 23. března 2025 po silnici na sever od Rafahu směrem na jih“. První záchranáři byli při pokusu o prohlídku sanitky u silnice nejméně pět a půl minuty

ostřelování z okolí. Je důležité poznamenat, že konvoj před útokem ani během něj nevystřelil ani jeden výstřel.

40. Podle zpráv forenzní konzultant, který vyšetřil pět těl, uvedl, že všechny oběti zemřely na střelné rány, a konkrétně u tří z nich „bylo zjištěno, že kulky byly namířeny na hlavu jedné osoby, na srdce druhé osoby a třetí osoba byla zasažena šesti nebo sedmi kulkami do trupu“. Dne 4. dubna 2025 Dr. Younis Al-Khatib, předseda PRCS, na tiskové konferenci uvedl, že humanitární pracovníci „byli zasaženi z velmi blízké vzdálenosti“.

41. Dne 5. dubna 2025 údajně izraelský vojenský představitel prohlásil, že „tam byli teroristé, ale vyšetřování ještě není ukončeno“ a že „osoba, která podala první výpověď, se mýlí“.

42. Komise přezkoumala výpovědi dvou svědků této tragické události; jedním z nich byl dobrovolný záchranář PRCS z druhé záchranné jednotky, která byla původně vyslána v 03:49 dne 23. března 2025, a druhým lékař, který jel na ryby. Dobrovolný zdravotník uvedl, že sanitka, ve které se nacházel, byla napadena a dva jeho kolegové byli zabiti. Byl bit pažbami pušek do zad, plivali na něj a obvinili ho z terorismu. Samostatně byli zadrženi lékař a jeho dvanáctiletý syn a později byli zadrženi společně s dobrovolným záchranářem. Dobrovolný záchranář i lékař uvedli, že vozidla konvoje, který se blížil k této oblasti, měla zapnutá světla a výstražná světla a že vozidla konvoje stála na místě, když začala střelba. Dobrovolný záchranář uvedl, že následně „na místo dorazilo asi 20 izraelských tanků a asi 100 izraelských vojáků [...] a vykopali čtyři velké jámy v zemi“. New York Times potvrdil, že satelitní snímky ukazují „čtyři sanitky a vozidlo civilní obrany nahromaděné u krajnice silnice, vedle místa, kde byly později pohřbeny. V blízkosti se nacházely tři buldozery, bagr a izraelské tanky“. Dobrovolný záchranář uvedl, že když se úplně rozednilo, viděl buldozer Caterpillar D9, „jak drtí pět sanitek a hasičské auto a tlačí je do jedné z jam“. Lékař uvedl, že viděl, „jak buldozer zasypává těla spolu s vozidly do země“.

43. Izraelské bezpečnostní síly zveřejnily 20. dubna 2025 shrnutí vyšetřování, v němž tvrdí, že „k incidentu došlo v nepřátelském a nebezpečném bojovém prostředí“ a že výstřely byly vypáleny, protože izraelské bezpečnostní síly (zejména průzkumná jednotka Golani) byly „reálně a bezprostředně ohroženy“. Souhrn rovněž uváděl, že „velitel zpočátku neidentifikoval, že se jedná o sanitky, kvůli omezené viditelnosti v noci“. Vyšetřování dále dospělo k závěru, že „bylo zjištěno několik profesionálních chyb a odchylek od rozkazů, jakož i neúplné hlášení incidentu“.

44. Komise považuje izraelskou reakci za nedostatečnou, chybnou a zavádějící. Zprv, video natočené jedním z humanitárních pracovníků předtím, než byl zabit, odhalilo nepravdivé tvrzení izraelských orgánů. Video, které bylo zveřejněno dne 5. dubna 2025, prokázalo, že před výstřely izraelských bezpečnostních sil nebyla slyšet žádná aktivní střelba. Zadruhé, i kdyby se jednalo o nepřátelské území, jak tvrdily izraelské bezpečnostní síly, vozidla konvoje byla jasně identifikovatelná díky logům, sirénám a výstražným světlům. Izraelské bezpečnostní síly však i po zveřejnění videa odmítly převzít odpovědnost a smrtelnou střelbu označily za „omyl“. Je pozoruhodné, že vyšetřování bylo zahájeno až po obrovském tlaku veřejnosti. Za třetí, Komise konstatuje, že chování jednotky Golani dne 23. března 2025 bylo v souladu s pokyny, které vydal její velitel ve videu ze dne 4. dubna 2025, kdy vojákům řekl: „Každý, koho potkáte, je nepřítel. Pokud uvidíte postavu, začněte střílet, zneškodněte hrozbu a pokračujte v pohybu. Neváhejte, neřešte, co bylo.“ Komise rovněž poukazuje na konzistentní vzorec chování izraelských bezpečnostních sil po útocích, kdy často popíraly a

presouvaly odpovědnost, dokud se neobjevily důkazy, které byly v rozporu s jejich verzí; a i tehdy izraelské bezpečnostní síly důsledně odmítaly nést odpovědnost a často vinily jednotlivé osoby za nedbalost. Komise si ponechává informace o totožnosti osob, které jsou v souvislosti s tímto incidentem předmětem zájmu izraelských bezpečnostních sil. Komise podala žádost izraelské vládě o získání úplné zprávy, ale dosud neobdržela žádnou odpověď.

iii. Analýza a závěr

45. Komise opakuje své závěry, že (i) izraelské bezpečnostní síly úmyslně zabily palestinské civilisty v Gaze použitím munice s širokým dopadem, která způsobila vysoký počet úmrtí, a (ii) tyto akce byly provedeny s vědomím, že způsobí smrt palestinských civilistů. Ve své předchozí zprávě Komise shledala, že jednání izraelských bezpečnostních sil představuje válečný zločin úmyslného zabíjení, když útoky vedly ke smrti palestinských civilistů. Poté, co ve svých předchozích zprávách dospěla k závěru, že došlo ke spáchání zločinu proti lidskosti v podobě vraždy a válečného zločinu v podobě úmyslného zabíjení, Komise analyzovala rozsah zabíjení a dospěla k závěru, že zabíjení palestinských civilistů bylo prováděno ve velkém měřítku po značnou dobu a na rozsáhlém geografickém území. Oběti bombardování nebyly vybírány ani napadány jako jednotliví civilisté. Naopak, oběti byly cíleny kolektivně kvůli své identitě jako Palestinci. Komise proto dospěla k závěru, že izraelské orgány spáchaly zločin proti lidskosti, a to vyhlazování v pásnu Gazy zabíjením palestinských civilistů. Ačkoli počet obětí není relevantní pro to, aby čin představoval genocidu, Komise poznamenává, že počet obětí může být zohledněn při stanovení genocidního úmyslu, jak je popsáno níže.

46. Ve své předchozí zprávě Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly měly v úmyslu zaměřit se a útočit na palestinské civilisty, včetně dětí, žen, osob se zdravotním postižením a starších osob, během jejich evakuace, v určených bezpečných zónách a v úkrytech. Konkrétně v souvislosti s dětmi Komise zjistila, že bylo v mnoha případech předvídatelné, že v oblasti, na kterou se zaměřily izraelské bezpečnostní síly (například v obytných budovách, školách UNRWA, zdravotnických zařízeních a v určených bezpečných zónách), se budou nacházet civilisté, včetně dětí, a že izraelské bezpečnostní síly měly v úmyslu útočit na palestinské civilisty v Gaze, včetně dětí.

47. Komise v předchozích zprávách zjistila, že izraelské bezpečnostní síly záměrně útočily na palestinský zdravotnický personál a humanitární pracovníky v Gaze a zabíjely je. Komise dále zjistila, že izraelské bezpečnostní síly 23. března 2025 záměrně střílely na záchranáře a vzhledem k dlouhé době trvání střelby je rozumné usoudit, že izraelské bezpečnostní síly měly v úmyslu oběti zabít a věděly, že se jedná o Palestince.

48. Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že izraelské bezpečnostní síly si byly vědomy toho, že jejich vojenské operace od 7. října 2023 povedou ke smrti Palestinců v Gaze. Vzhledem k délce trvání vojenských operací a zprávám o vysokém počtu obětí je navíc rozumné dospět k závěru, že izraelské orgány věděly o vysokém počtu obětí v Gaze od 7. října 2023. Izraelské orgány však nezasáhly, aby změnily použité prostředky a metody vedení války; naopak, vojenské operace pokračovaly i nadále a způsobily ještě více palestinských obětí. Komise proto dospěla k závěru, že izraelské orgány měly v úmyslu zabít co nejvíce Palestinců prostřednictvím svých vojenských operací v Gaze od 7. října 2023 a věděly, že použité prostředky a metody vedení války způsobí masová úmrtí Palestinců, včetně dětí. Komise rovněž poznamenává, že úmrtí byla výsledkem úmyslného vytváření životních podmínek v Gaze majících za cíl zničení

Palestinců v Gaze, zejména blokování dodávek léků, zdravotnického vybavení, potravin a vody do Gazy. Komise shledává, že izraelské orgány věděly, že blokování dodávek humanitární pomoci do Gazy povede ke smrti Palestinců v Gaze. Na základě výše uvedených důvodů Komise dospěla k závěru, že izraelské orgány měly v úmyslu zabít a způsobit smrt Palestinců v Gaze prostřednictvím vojenských operací a válečných strategií, které použily.

49. Komise shledává, že zabíjení Palestinců od 7. října 2023 probíhalo hlavně třemi různými způsoby: i) zabíjení prostřednictvím útoků na chráněné objekty (například civilní domy a zdravotnická zařízení), kde se nacházeli civilisté; ii) cílené útoky na civilisty a jiné chráněné osoby, například během evakuací, v bezpečných zónách nebo v úkrytech; a

iii) úmrtí v důsledku úmyslného vytváření životních podmínek (například bloádou dodávek léků, zdravotnického vybavení a humanitární pomoci do Gazy).

50. Komise proto dospěla k závěru, že jsou splněny podmínky *actus reus* a *mens rea* „zabíjení členů skupiny“ podle článku II písm. a) Úmluvy o genocidě.

B. Způsobení vážné tělesné nebo duševní újmy členům skupiny

i. Právní rámec

51. Tento čin zahrnuje dva druhy újmy, které mohou být způsobeny jednotlivci, a to tělesnou újmu, která zahrnuje nějakou formu vážného fyzického zranění, a duševní újmu, která zahrnuje nějakou formu vážného poškození duševních schopností, „jako je vyvolání silného strachu nebo hrůzy, zastrašování nebo vyhrožování“. Povaha tělesné nebo duševní újmy musí dosáhnout určitého stupně závažnosti, aby přispěla k fyzické nebo biologické destrukci skupiny, nebo ji ohrozila, a to zcela nebo zčásti. Z násilnění a jiné formy sexuálního násilí například představují jeden z nejhorších způsobů, jak způsobit oběti vážnou fyzickou a duševní újmu.

52. Pokud jde o skutkovou podstatu, Komise poznamenává, že způsobená újma nemusí být trvalá nebo nenapravitelná. Pojem „způsobení těžké újmy na zdraví“ znamená, že takový čin nedosahuje úrovně zabití, ale vážně poškozuje zdraví, znetvořuje nebo způsobuje vážné poranění vnějších nebo vnitřních orgánů či smyslů. Mezi příklady činů, které způsobují vážné tělesné nebo duševní poškození, patří mučení a nelidské nebo ponižující zacházení. K vážnému duševnímu poškození může dále vést nucené vysídlení, strach a nejistota ohledně osudu obětí a finanční a emocionální potíže. Vážným duševním poškozením se rozumí určitá forma „narušení duševních schopností“ nebo újma, která způsobuje vážné poškození duševního stavu oběti.“ Pokud jde o úmysl, musí být prokázáno, že pachatel újmu způsobil úmyslně.

ii. Shrnutí skutkových zjištění

53. Komise uvedla, že v květnu 2024 byl počet Palestinců, kteří utrpěli fyzická zranění v Gaze, odhadován na 77 908. K 30. červenci 2025 činil počet zraněných osob podle OCHA 146 269. Podle WHO bylo v červenci 2024 rozumné odhadovat, že mezi lednem a květnem 2024 došlo k 3 105 až 4 050 amputacím končetin. Podle UNICEF bylo během dvou týdnů po porušení příměří, mezi 18. a 31. březnem 2025, zraněno nejméně 609 dětí, čímž se celkový počet dětí zraněných od 7. října 2023 k 31. březnu 2025 zvýšil na 34 000. V červnu 2024 generální komisař UNRWA uvedl, že každý

den přišlo ve válce o jednu nebo obě nohy 10 dětí a v říjnu 2024 zástupce OCHA oznámil, že „Gaza je domovem největší skupiny dětí s amputovanými končetinami v moderní historii“. V prohlášení pro agenturu Anadolu v lednu 2025 údajně vedoucí odboru zdravotních informací ministerstva zdravotnictví v Gaze uvedl, že od října 2023 zaznamenali „4 500 případů amputací do konce roku 2024 v důsledku nepřetržitých izraelských leteckých útoků a pozemních útoků na Gazu“, z nichž odhadem 800 tvořily děti a 540 ženy.

a. Závažné škody způsobené ničením životního prostředí

54. Komise bere na vědomí ničení životního prostředí v Gaze od 7. října 2023. Dne 13. prosince 2024 organizace UNOSAT oznámila, že „identifikovala 60 368 zničených budov, 20 050 vážně poškozených budov, 56 292 středně poškozených budov a 34 102 pravděpodobně poškozených budov, celkem tedy 170 812 budov“. Program OSN pro životní prostředí (UNEP) odhadl, že k 1. prosinci 2024 bylo v Gaze celkem 50 773 494 tun trosek, jejichž úplná likvidace by trvala přibližně 21 let (při použití 105 nákladních vozidel). Toxické zbytky smrtících explozí uvolněné do životního prostředí, včetně nebezpečného tepla a chemických reakcí, představují dlouhodobou hrozbu pro celé generace. Palestinský odborník na životní prostředí navíc v srpnu 2024 sdělil organizaci Al-Mezan: „Kouř a popel z ničení domů a další infrastruktury v kombinaci s částicemi cementu vážně poškozuje zdraví dýchacích cest Palestinců v Gaze. Tyto jemné částice se usazují v plicích, zvyšují riziko dlouhodobých zdravotních problémů, jako je rakovina plic, a zhoršují stav osob s oslabeným imunitním systémem, zejména těch, které trpí astmatem.“ To je v souladu s hodnocením UNEP, že „trosky představují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, a to v podobě prachu a kontaminace nevybuchlou municí, azbestem, průmyslovým a zdravotnickým odpadem a dalšími nebezpečnými látkami.“ Zvláštní výbor pro vyšetřování izraelských praktik ovlivňujících lidská práva palestinského lidu a dalších Arabů na okupovaných územích vyjádřil v září 2024 své obavy ohledně okamžitých i dlouhodobých a rozsáhlých dopadů kontaminace způsobené troskami z ničení budov a staveb v Gaze.

b. Závažné škody způsobené útoky na civilisty a civilní stavby

55. Komise již dříve konstatovala, že izraelské bezpečnostní síly rozšířily své systémy zaměřování, aby způsobily rozsáhlejší škody na úkor civilního obyvatelstva. Útoky na obytné budovy měly za následek značné fyzické, emocionální a kognitivní poškození, které změnilo život postižených dětí, z nichž mnohé musely být vyprošťovány z trosek s různým stupněm zranění. Podle WHO provedl Izrael mezi 7. říjnem 2023 a 11. červnem 2025 735 útoků, které narušily zdravotnické služby, personál a zařízení, při nichž bylo zabito 917 osob a 1 411 dalších bylo zraněno. Kromě zabíjení velkého počtu lidí vedlo použití smrtících zbraní a střeliva izraelskými bezpečnostními silami k dlouhodobým invalidizujícím fyzickým zraněním, včetně ztráty končetin, traumatických poranění mozku a poškození vnitřních orgánů. Důsledky těchto těžkých zranění byly ještě zhoršeny nedostatečnou funkční zdravotnickou infrastrukturou.

56. Lékaři Komisi sdělili, že ošetřovali děti s přímými střelnými a ostřelovačskými zraněními, což naznačuje, že izraelské bezpečnostní síly během svých vojenských operací v Gaze záměrně útočily na děti. Podle UNICEF bylo do konce listopadu 2023 asi 1 000 dětem amputována jedna nebo více končetin. Některé z těchto amputací byly

provedeny bez anestézie. Komise například obdržela zprávy o 14leté dívce, jejíž dům byl bombardován, což vedlo k amputaci její ruky. Komise zdokumentovala případ tříletého chlapce, který přišel o obě nohy v důsledku útoku na školu UNRWA v listopadu 2023. Organizace Save the Children uvedla, že v důsledku použití výbušných zbraní v Gaze utrpělo v roce 2024 v průměru 475 dětí měsíčně trvalé zdravotní postižení, včetně těžkých poranění končetin a dalších zdravotních postižení. Lékař v pásnu Gazy sdělil Komisi, že od samého začátku nepřátelských akcí tvořily děti padesát procent pacientů na jeho operačním seznamu. Popsal dlouhodobé následky zranění u dětí a uvedl, že dítě s amputovanou končetinou bude před dosažením dospělosti potřebovat osm až dvanáct operací, aby mohlo růst.

57. Komise vyšetřila a podala zprávu o zničení kliniky pro mimotělní oplodnění (IVF) Al-Basma v prosinci 2023 a o zničení přibližně 4 000 embryí a 1 000 vzorků spermatu a neoplozených vajíček, které byly na klinice uloženy. Odborná lékařka v oboru reprodukční medicíny poskytla Komisi svědectví o dopadu na ženy a muže, kteří při útoku na kliniku IVF přišli o reprodukční materiál, jako jsou vajíčka, sperma nebo embrya. Podle této odbornice je IVF složitý a fyzicky náročný proces, který je obvykle časově náročný. Pokud jde o krátkodobý dopad, ztráta reprodukčních tkání byla závažná, protože mnoho pacientů se obvykle několik let snažilo otěhotnět, než se obrátili na lékaře specializovaného na plodnost, a mnozí z nich obětovali vše, aby mohli financovat svou léčbu nebo léčby. Navíc pro mnoho pacientů bylo IVF poslední možností, jak otěhotnět, a to z důvodu pokročilého věku nebo zdravotního stavu. Pokud jde o psychologický dopad, expert sdělil Komisi, že „pacienti s neplodností trpí úzkostí a depresí. Trpí také posttraumatickou stresovou poruchou po neplodnosti nebo ztrátě reprodukčních schopností“, zejména pokud k tomu dochází v kontextu širšího společenského traumatu, jako je tomu v Gaze. Expert dodal: „Zvýšený stres z osobní ztráty uprostřed rozsáhlé devastace komunity prohlubuje tyto emocionální jizvy a mnoho lidí tak zůstává bez podpůrných systémů, které tak zoufale potřebují.“ Pokud jde o dlouhodobý dopad, expertka uvedla, že ztráta reprodukčních tkání může být považována za přímé porušení reprodukčních práv pacientů. Pro mnoho lidí je ztráta embryí nebo reprodukčního materiálu často vnímána jako ztráta potenciálního dítěte a přináší s sebou stejnou hloubku smutku, což často vede k „hlubokým existenciálním a morálním dilematům“.

c. Závažné škody utrpěné během evakuačního procesu a v jeho důsledku a rozšíření nárazníkové zóny

58. V předchozí zprávě Komise podrobně popsala své zjištění týkající se evakuace a přesunu obyvatelstva v Gaze a útoků izraelských bezpečnostních sil na palestinské obyvatelstvo během evakuačního procesu. Komise rovněž zdůraznila výzvy izraelských orgánů k „migraci“ nebo „dobrovolné migraci“ Palestinců z pásma Gazy, přičemž některé z nich výslovně požadovaly jejich nucené vysídlení. Komise konstatuje, že v důsledku izraelské vojenské operace bylo od října 2023 do 25. června 2025 v Gaze vysídleno více než 1,9 milionu lidí. Podle zpráv byli Palestinci v Gaze vysídleni v průměru nejméně šestkrát, přičemž někteří byli mezi říjnem 2023 a říjnem 2024 vysídleni až 19krát. V důsledku vojenských operací izraelských bezpečnostních sil žijí Palestinci v Gaze ve stísněných podmínkách a čelí akutnímu nedostatku potravin a vody a omezenému přístupu k hygienickým a zdravotnickým zařízením. Ve své předchozí zprávě Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly měly jasnou informaci o

přítomnosti civilistů v oblastech nebo budovách, které byly označeny jako bezpečné, a přesto pokračovaly v útocích.

59. Komise vyslechla svědka, který viděl, jak byli Palestinci během evakuace odděleni od svých rodin a odvedeni za kopec. Podle svědka vojáci poté stříleli mimo dohled rodinných příslušníků, což v nich vyvolalo přesvědčení, že oběti byly popraveny, a způsobilo jim tak velkou úzkost. Další svědek Komisi sdělil, že mnoho obětí bylo vážně traumatizováno, když izraelské bezpečnostní síly střílely do vzduchu kolem evakuovaných osob, což v nich vyvolalo strach, že budou zabity. Jiný svědek Komisi řekl: „Žijeme bez důstojnosti.“

60. V souvislosti s rozšířením nárazníkové zóny v Gaze Komise konstatuje následující: Izraelské bezpečnostní síly vytvořily pět koridorů, které účinně rozdělily Gazu. K 20. červenci 2025 Izrael uznal existenci čtyř z těchto koridorů: Philadelphi, Morag, Netzarim a Magen-Oz. Komise ověřila vytvoření jednoho dalšího koridoru procházejícího Jabalií. K 20. červenci 2025 pokrývá pět koridorů spolu s rozšířenou pohraniční nárazníkovou zónou a nově vymezenými „bezpečnostními zónami“ 278 km², což představuje přibližně 75 % pásma. Palestincům je vstup do těchto oblastí zakázán. Komise zjistila, že ničení civilních objektů za účelem rozšíření nárazníkové zóny a koridorů bylo součástí rozsáhlého a systematického útoku namířeného proti civilnímu obyvatelstvu v Gaze od 7. října 2023, který také násilně vysídlil Palestince v Gaze z jejich domovů.

61. Komise bere na vědomí zprávu organizace Breaking the Silence, sdružující veterány, kteří sloužili v izraelské armádě, v níž bylo dotazováno několik příslušníků izraelských bezpečnostních sil zapojených do vojenských operací podél nárazníkové zóny. Kapitán umístěný v jižní části Gazy uvedl, že došlo k „masivnímu“ použití palné síly, například tanků, s cílem vyvolat psychologický efekt na Palestince v blízkosti nárazníkové zóny. Pro organizaci Breaking the Silence uvedl: „Rozhodli jsme o linií, jež je hranicí, za kterou je každý podezřelý.“ Hranice nebyla nijak vyznačena a podle kapitána „je opravdu otázkou, jak to lidé vědí. Dost lidí zemřelo nebo bylo zraněno při překročení této hranice, takže se k ní nepřibližují.“ Poddůstojník umístěný v severní Gaze řekl organizaci Breaking the Silence: „Lidé byli obviněni za to, že měli v rukou tašky. Objevil se někdo s taškou? Obviněn, terorista. Věřím, že přišli sbírat hubeizu, ale armáda říká: ‚Ne, schovávají se.‘ Bum (vystřelili na ně granáty). To se považuje za minutí. Měli je zastřelit (zasáhnout).“ Dodal, že i přes střelbu se Palestinci do této oblasti vraceli, protože měli hlad, a proto tam museli chodit sbírat hubeizu (sléz).

d. Závažné újmy způsobené krutým zacházením

62. Pokud jde o zacházení s zadrženými Palestinci, Komise zdokumentovala mnoho případů, kdy byli palestinští zadržení během svého zadržení vážně týráni. Podle izraelských orgánů bylo mezi 7. říjnem 2023 a červencem 2024 v Gaze zadrženo více než 4 500 Palestinců, z nichž mnozí byli převezeni do zařízení v Izraeli k výslechu. Komise obdržela četné zprávy o zadržených, kteří byli svlečeni, přepravováni nazí, se zavázanýma očima, kopáni, biti, sexuálně zneužíváni a vystavováni výhrůžkám smrti. Jeden propuštěný zadržený řekl Komisi, že mu izraelský voják vyhrožoval: „Zabiju tě a můžu tě nechat zmizet. Nebudeš vidět slunce a nikdo nebude vědět, kde jsi.“ Jiný propuštěný vězeň řekl Komisi, že vězni byli během cesty mezi vojenskými zařízeními a zařízeními izraelské vězeňské služby brutálně biti. Uvedl, že jeden vězeň byl tak silně udeřen do čelisti, že mu bylo vyraženo několik zubů.

63. Komise obdržela a ověřila informace o rozsáhlém a institucionalizovaném špatném zacházení s vězni z Gazy, včetně chlapců, ve vojenském vězení Sde Teiman, kde byli od 8. října 2023 zpočátku zadržováni všichni vězni z Gazy. Zadržení byli izraelskými bezpečnostními silami po celou dobu držení se zavázanýma očima a spoutanýma rukama, byli uzavřeni ve velkých a přeplněných provizorních celách, několik dní po sobě byli drženi nazí nebo téměř nazí a byli nuceni klečet v namáhavých pozicích po celé hodiny, přičemž jim bylo zakázáno mluvit. Byl jim odepřen přiměřený přístup k toaletám a sprchám a mnozí z nich byli nuceni nosit plenky. Byli vystaveni bitím, včetně bití obušky a dřevěnými holemi, a to i když byli imobilizováni, byli zastrašováni a vystaveni útokům psů. Mnoho zadržených bylo po celé hodiny přivázáno k šroubu umístěnému vysoko na zdi, zatímco měli zavázané oči a viseli tak, že se jejich nohy dotýkaly nebo sotva dotýkaly země („shabah“). V jednom případě byl zadržený ponechán v této poloze po dobu pěti až šesti hodin, zatímco vyšetřovatelé ho opakovaně vystavovali extrémním teplotním změnám, přičemž střídavě používali silný ventilátor a tepelnou lampu. Komise také obdržela zprávy o používání elektrických šokových zařízení proti zadrženým. Je třeba poznamenat, že dne 16. října 2023 izraelský ministr národní bezpečnosti Ben-Gvir nařídil v zařízeních izraelské vězeňské služby významná dodatečná omezení vůči palestinským zadrženým, včetně omezení přídelu jídla.

64. Komise v předchozí zprávě dospěla k závěru, že izraelské bezpečnostní síly se k zadrženým dětem chovaly velmi krutě a způsobily jim vážná fyzická zranění a psychické utrpení. Zadrženým dětem bylo během zatýkání, zadržení, výslechu a propuštění způsobováno extrémní násilí. Ve Sde Teiman byly děti zadržovány společně s dospělými a vystaveny podobnému špatnému zacházení. Patnáctiletý chlapec zadržený ve věznici Sde Teiman Komisi sdělil, že mu byly nohy spoutány kovovými řetězy a ruce tak pevně spoutány, že mu krvácely, ale nedostalo se mu žádné lékařské péče. Byl opakovaně trestán tím, že musel hodiny stát s rukama nad hlavou. Svých 23 dní zadržení popsal jako „nejhorší dny svého života“. Třináctiletý chlapec Komisi řekl, že během výslechů proti němu byli nasazeni psi a že byl umístěn do samovazby. Je třeba poznamenat, že propuštěné děti vykazovaly známky vážných fyzických zranění, extrémního psychického utrpení a traumatu.

e. Závažné újmy způsobené sexuálním a genderově podmíněným násilím

65. Komise ve svých předchozích zprávách podrobně popsala systematické používání sexuálního a genderově podmíněného násilí ze strany Izraele.

66. Komise zdokumentovala více než 20 případů sexuálního a genderově podmíněného násilí proti mužským a ženským vězňům ve více než 10 vojenských zařízeních a zařízeních izraelské vězeňské služby. Sexuální násilí bylo používáno jako prostředek trestu a zastrašování od okamžiku zatčení a po celou dobu zadržení, včetně výslechů a prohlídek. Několik mužských zadržených uvedlo, že příslušníci izraelských bezpečnostních sil je bili, kopali, tahali nebo mačkali za genitálie, často když byli zadržení nazí. Jeden zadržený uvedl, že byl donucen se svléknout a bylo mu nařízeno políbit izraelskou vlajku. Když odmítl, byl zbit a tak silně kopán do genitálií, že zvracel a ztratil vědomí. Komise také obdržela věrohodné informace o mnoha případech znásilnění a sexuálního násilí, včetně použití elektrické sondy k způsobení popálenin na konečníku a vkládání předmětů, jako jsou tyče, násady od košťat a zelenina, do konečníku zadržených osob.

67. Komise konstatuje, že zadržené ženy byly vystaveny sexuálnímu násilí a obtěžování

ve vojenských zařízeních a zařízeních izraelské vězeňské služby, jakož i výhrůžkám smrti a znásilněním. Sexuální obtěžování zahrnovalo pokusy o polibky a osahávání prsou. Ženy uváděly opakované, dlouhotrvající a invazivní prohlídky, kdy si musely sundávat oděv, a to jak před výslechy, tak po nich. Ženy byly bity a obtěžovány a byly terčem sexuálních urážek. Ženy ve vazbě byly bez svého souhlasu fotografovány v ponižujících podmínkách, mimo jiné v spodním prádle před mužskými vojáky, a tyto fotografie byly často zveřejňovány na sociálních sítích.

68. Dne 11. března 2025 vyslechla Komise výpověď svědka, který prováděl rozhovory s palestinskými oběťmi sexuálního násilí v Gaze. Podle svědka byly ženy, které se staly oběťmi sexuálního násilí, vystaveny strašlivým životním podmínkám, včetně hladovění, zničených domovů a následků zabití členů rodiny, s potlačováním traumatu ze sexuálního násilí, když pokračovaly v boji o přežití. Ačkoli psychická újma způsobená sexuálním násilím se stala sekundárním traumatem, byla přesto přítomná a přetrvávající. Podle právníka, který vyslýchal zadržené osoby, které byly vystaveny závažnému špatnému zacházení a sexuálnímu násilí ze strany izraelských vojáků, trpěli i muži i po propuštění z vazby dlouhodobými následky, protože i nadále čelili hladovění a strašlivým životním podmínkám v Gaze, což mělo další nepříznivý dopad na utrpenou psychickou újmu. Komise podrobně popsala své zjištění ohledně dopadu vojenských operací izraelských bezpečnostních sil na ženy a dívky v Gaze. Komise například zjistila, že izraelské bezpečnostní síly se zaměřily na ženy a dívky poté, co izraelské bezpečnostní síly rozšířily svá kritéria pro výběr cílů.

69. Komise rovněž v předchozí zprávě zjistila, že izraelské bezpečnostní síly úmyslně a systematicky útočily na zařízení reprodukčního a mateřského zdraví v celé Gaze, včetně porodnic a porodnických oddělení nemocnic, a ničily je. Přímé útoky na reprodukční a mateřské zdraví v Gaze vedly k zabíjení a způsobily palestinským ženám a dívkám vážnou tělesnou a duševní újmu.

70. Je třeba poznamenat, že izraelské bezpečnostní síly také sexuálně obtěžovaly a veřejně ponižovaly palestinské ženy. Například některé palestinské ženy byly nuceny svléknout se do spodního prádla a sundat si závoje na veřejnosti a před celou komunitou. Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly záměrně ponižovaly a vysmívaly se palestinským ženám na základě jejich pohlaví a etnického původu. Důkazy analyzované Komisí ukázaly jasnou genderovou a rasovou zaujatost pachatelů, kteří záměrně cílili na palestinské ženy a pokoušeli se je veřejně ponižovat a degradovat. Navíc z pohledu palestinské kultury je sexuální obtěžování a veřejné ponižování žen potenciálně velmi škodlivé a má vážné důsledky pro ženy, jejichž soukromí je veřejně odhaleno. Kromě toho byly palestinské vězeňkyně během svého zadržení vážně týrány a ponižovány. Komise uvedla, že ženy ve vazbě byly „před i po výsleších opakovaně podrobovány dlouhým a invazivním prohlídkám, kdy si musely sundávat oděv. Jedna žena byla během čtyřdenní vazby každé tři hodiny podrobována takové prohlídce s oděvem ve své cele, přičemž strážci ji nutili svléknout se úplně, i když měla menstruaci. Ženy byly nuceny svléknout se donaha, včetně závoje, před mužskými i ženskými vojáky. Byly bity a obtěžovány, zatímco jim nadávali do „ošklivých“ a sexuálně je uráželi, například slovy „děvka“ a „kurva“.

71. Obecně lze říci, že nepřátelské akce měly škodlivý psychologický dopad na těhotné ženy, ženy po porodu, kojící ženy a další ženy v reprodukčním věku, a to z důvodu přímého vystavení ozbrojenému konfliktu a také kvůli vysídlení, hladomoru a nedostatečné zdravotní péči. Podle zpráv došlo k nárůstu počtu porodnických pohotovostních zásahů a předčasných porodů v důsledku stresu a traumatu. Od 7. října

2023 byl zaznamenán až třistaprocentní nárůst potratů. Podle zprávy organizace UN Women ze září 2024 má současná válka v Gaze „obrovský dopad na duševní zdraví. Z 305 dotazovaných žen 75 % uvedlo, že se pravidelně cítí depresivní, 62 % často nemůže spát a 65 % se často cítí nervózní a má noční můry.“

iii. Analýza a závěr

72. Komise zdůrazňuje závažné fyzické a duševní újmy, které utrpěli Palestinci v Gaze v důsledku vojenských operací izraelských bezpečnostních sil od 7. října 2023: k 30. červenci 2025 činil počet nahlášených zraněných osob 146 269.167. Mnoho obětí trpí dlouhodobými fyzickými újmami, včetně ztráty končetin. Tyto fyzické zranění byly ještě zhoršeny nedostatkem lékařské péče, k níž někdy nebyl vůbec žádný přístup, protože zdravotnická zařízení nefungovala nebo fungovala jen částečně, a to jak v důsledku koordinované politiky Izraele zaměřené na zničení zdravotnického systému v Gaze, tak v důsledku úplného obklíčení Gazy a blokády humanitární pomoci ze strany Izraele. Komise dále v předchozí zprávě zjistila, že závažné špatné zacházení s vězněnými osobami představuje válečné zločiny nelidského zacházení a urážky osobní důstojnosti a zločiny proti lidskosti v podobě jiných nelidských činů. V některých případech se takové činy rovnají válečnému zločinu a zločinu proti lidskosti v podobě mučení.

73. Škoda, kterou Komise zjistila, představuje podle mezinárodního práva závažnou škodu. Komise zdůrazňuje, že izraelské bezpečnostní síly se dopustily mučení, znásilnění a jiných forem sexuálního násilí a krutého, nelidského a ponižujícího zacházení s palestinskými vězni, což mělo za následek vážné tělesné a duševní poškození obětí.

74. Komise rovněž zdůrazňuje, že od 7. října 2023 palestinstí občané, zejména děti, kteří buď přišli o členy rodiny v důsledku útoků izraelských bezpečnostních sil, nebo byli odloučeni od svých rodin, utrpěli hluboké emocionální trauma, které bylo ještě umocněno nejistotou ohledně jejich vlastního osudu v důsledku pokračujících vojenských operací izraelských bezpečnostních sil. Komise dále konstatuje, že kvůli nejistotě ohledně své budoucnosti utrpěli Palestinci v Gaze, zejména ti, kteří byli násilně přesídleni a nemohou se vrátit domů, dlouhodobou újmu a nejsou schopni vést „normální a konstruktivní život“.

75. Kromě vážného tělesného poškození Komise zjistila, že mnoho Palestinců utrpělo vážné psychické poškození. Někteří z nich Komisi o takovém psychickém poškození výslovně informovali. Například mnoho Palestinců bylo nuceno několikrát evakuovat, přičemž se stěhovali ze severu Gazy do centra a poté pokaždé dále a dále na jih. Každá evakuace zvyšovala nejistotu evakuovaných osob a přispívala k jejich traumatu. Evakuovaní lidé museli opakovaně hledat místo k pobytu, jídlo a vodu, lékařskou péči, pokud byli nemocní nebo zranění, a neustále se obávali o svou bezpečnost. Lékaři Komisi sdělili, že většina evakuovaných dětí vykazovala zvýšené příznaky posttraumatického stresu, jako jsou noční můry, flashbacky a náhlé výkřiky strachu. Podle organizace Save the Children patří mezi faktory, které způsobily dětem vážné psychické újmy, mimo jiné (i) rozsah, průběh a trvání nepřátelských akcí; (ii) nucené vysídlení; a (iii) odepření základních potřeb nezbytných k přežití. Všechny tyto faktory se sčítají: „Čím více rizikových faktorů děti čelí, tím větší je pravděpodobnost špatných a trvalých psychických následků.“ Vzhledem k bezprecedentním vojenským operacím v Gaze od 7. října 2023 a rozsahu a trvání izraelských vojenských akcí Komise shledává, že izraelské bezpečnostní síly přímo způsobily a budou i nadále způsobovat Palestincům v Gaze, včetně dětí, dlouhodobé závažné psychické újmy, včetně úzkosti,

závažného emocionálního utrpení a traumatu, které je umocněno pocitem bezmocnosti a nemožností vrátit se do svých domovů. Komise shledává, že použité vojenské taktiky, jako je závažné špatné zacházení s palestinskými zadrženými a atmosféra vytvořená během evakuačního procesu a zřízení nárazníkové zóny a koridorů, měly za cíl způsobit Palestincům okamžité a dlouhodobé psychické trauma.

76. Ačkoli násilné přesídlení samo o sobě není považováno za genocidu, způsobilo vážné a nenapravitelné fyzické a psychické újmy Palestincům v Gaze, kteří přišli o své domovy a byli nuceni žít v nelidských podmínkách. Komise rovněž zdůrazňuje úmyslné ničení životního prostředí v Gaze izraelskými bezpečnostními silami v rámci jejich vojenských operací, které poškodilo zdraví dýchacích cest Palestinců v Gaze a zvýšilo riziko dlouhodobých zdravotních problémů, jako je rakovina plic, v důsledku kontaminace způsobené troskami z rozsáhlého ničení budov a jiných staveb v Gaze.

77. Komise shledává, že izraelské bezpečnostní síly od 7. října 2023 záměrně vytvářejí atmosféru paniky a teroru a vyvolávají u Palestinců v Gaze extrémní strach. Palestinci byli nuceni opustit své domovy a při pokusu o evakuaci byli napadeni. Mnozí z nich přišli o členy rodiny, kteří byli zabiti izraelskými bezpečnostními silami. Komise zejména poznamenává, že mnoho Palestinců, zejména žen, které jsou hlavními pečovatelkami, utrpělo vážné psychické újmy, když byli zabiti nebo pohřešováni jejich manželé nebo děti. Bylo uznáno, že „jedinečná povaha“ tohoto druhu utrpení způsobila psychickou úzkost, která byla umocněna a jejich neschopností vrátit se do svých domovů a pokračujícími útoky během jejich evakuace. Otevřené a přímé útoky na Palestince jsou v souladu s vojenskými operacemi izraelských bezpečnostních sil podél rozšířené nárazníkové zóny a koridorů, kde byli Palestinci zraněni, pokud nebyli zabiti, nebo se stali terčem izraelských bezpečnostních sil bez odůvodnění. Komise shledává, že vojenské operace podél rozšířené nárazníkové zóny a koridorů v Gaze způsobily a nadále způsobují vážné tělesné a psychické újmy Palestincům, kteří se odvážili přiblížit se k této oblasti nebo do ní vstoupit, která, jak je příznačné, nebyla označena.

78. Komise dospěla k závěru, že Palestinci, kteří byli fyzicky a psychicky poškozeni vojenskými operacemi izraelských bezpečnostních sil, budou i nadále trpět dlouhodobými následky tak závažné povahy, že již nebudou schopni vést normální a konstruktivní život. Například v souvislosti s palestinskými dětmi UNICEF v červnu 2024 uvedl, že „téměř všechny z 1,2 milionu dětí v Gaze potřebují psychickou a psychosociální podporu“, zejména ty, které byly vystaveny opakovaným traumatickým událostem, byly zmrzačeny, ztratily rodiče a blízké příbuzné, a děti se zdravotním postižením. Podle zprávy zveřejněné organizací War Child v listopadu 2024 téměř polovina z 504 dotazovaných pečovatelů uvedla, že jejich děti si myslí, že během současné války zemřou, a jiné děti vyjádřily přání zemřít. Mnoho Palestinců z Gazy Komisi sdělilo, že od 7. října 2023 žijí v extrémním a neustálém strachu o svou bezpečnost. Někteří z nich uvedli, že jejich děti nedokážou myslet na nic jiného než na to, jak přežít každodenní útoky. To je rozumný a jasný výsledek, vzhledem k tomu, že od 7. října 2023 mnoho Palestinců v Gaze (i) bylo přímo zraněno při vojenských operacích izraelských bezpečnostních sil a během zadržení bylo vystaveno závažnému špatnému zacházení; (ii) ztratilo členy rodiny, kteří byli zabiti izraelskými bezpečnostními silami; (iii) přišli o své domovy v důsledku bombardování izraelskými bezpečnostními silami; (iv) byli násilně přesídleni; a (v) přišli o své živobytí. Komise dospěla k závěru, že neustálý strach a pocit bezmocnosti přispívají k vážnému psychickému utrpení Palestinců v Gaze, včetně žen a dětí, a mají dopad na jejich schopnost vést normální, konstruktivní život.

79. Komise shledává, že izraelské útoky a ničení infrastruktury pro sexuální a

reprodukční zdravotní péči představují reprodukční násilí, které má za následek vážné fyzické a psychické újmy těhotným ženám, ženám po porodu a kojícím ženám, které jsou i nadále vystaveny vysokému riziku úmrtí a zranění. Izraelské útoky na reprodukční a mateřské zdraví v Gaze způsobily palestinským ženám a dívkám vážné fyzické a psychické újmy v bezprecedentním rozsahu a ženy a dívky i nadále čelí genderově specifickým újmám souvisejícím s těhotenstvím a kojením, udržováním menstruační hygieny a důstojnosti a důsledkům nesení hlavní odpovědnosti za péči o malé děti v nepředstavitelných podmínkách. Komise rovněž dospěla k závěru, že úmyslné zničení palestinských reprodukčních vzorků způsobené izraelským útokem na kliniku IVF Al-Basma mělo za následek vážné krátkodobé a dlouhodobé psychické újmy, včetně zármutku a posttraumatické stresové poruchy, které byly ještě umocněny rozsáhlým společenským traumatem v Gaze.

80. Komise konstatuje, že sexuální a genderově podmíněné násilí je rozšířené a systematické a od 7. října 2023 je páčáno v různých formách na mužských a ženských členech palestinské skupiny; tyto činy vedly k poškození specifickému pro dané pohlaví. Komise zejména poznamenává, že nutit ženy, aby se svlékly a sundaly si závoje na veřejnosti a před komunitou, má zvláště závažný negativní psychologický dopad na palestinské ženy žijící ve společnosti s přísnými náboženskými a kulturními pravidly ohledně oděvu. Palestinské ženy byly také zvláště terčem sexuálního obtěžování na internetu a psychického násilí. Muži a chlapci byli fotografováni a natáčeni v ponižujících a degradujících situacích, přičemž byli vystaveni činům sexuální povahy, včetně sexuálního napadení a znásilnění. Ať už bylo sexuální násilí namířeno proti ženám, mužům, chlapcům nebo dívkám, nebylo páčáno pouze za účelem hlubokého ponížení a degradace přímých obětí, ale také za účelem potrestání palestinské skupiny jako celku. Činy sexuální povahy byly páčány za použití síly, hrozby síly nebo nátlaku, což způsobilo obětem závažné a extrémní psychické újmy, a to i v případech, kdy nedošlo k fyzickému kontaktu. Komise dále dospěla k závěru, že oběti sexuálního násilí utrpěly přímou psychickou újmu v důsledku sexuálního násilí a že tato újma byla umocněna zoufalými životními podmínkami, hladověním, zničenými domovy a zabitými členy rodiny, což následně zvýšilo závažnost utrpěné psychické újmy.

81. Po zvážení všech důkazů Komise dospěla k závěru, že izraelské bezpečnostní síly úmyslně způsobily Palestincům v Gaze vážnou tělesnou a duševní újmu. Vzhledem k rozsahu a délce trvání vojenských operací, předvídatelnému utrpení obětí, použitým prostředkům a metodám vedení války, rozsáhlému a systematickému sexuálnímu a genderově podmíněnému násilí a odmítnutí izraelských orgánů změnit povahu svých vojenských operací navzdory vážným varováním mezinárodních soudů a dalších mezinárodních orgánů a odborníků na lidská práva a vzhledem k závěrům Komise o trvalém páčání válečných zločinů, zločinů proti lidskosti a porušování a zneužívání lidských práv, je rozumné dospět k závěru, že újma byla působena úmyslně.

82. Komise dospěla k závěru, že jsou splněny skutková podstata a úmysl „způsobení vážné tělesné nebo duševní újmy členům skupiny“ podle článku II písm. b) Úmluvy o genocidě.

C. Úmyslné způsobení životních podmínek skupině s cílem přivést ji k úplnému nebo částečnému fyzickému zničení

i. Právní rámec

83. Komise poznamenává, že úmyslné způsobení životních podmínek, které mají za cíl fyzickou likvidaci skupiny, neznamená, že takové jednání musí okamžitě nebo skutečně vést ke smrti členů skupiny, ale musí být v konečném důsledku zaměřeno na její úplnou nebo částečnou likvidaci.

84. Mezi činy, které mohou spadat do této kategorie genocidních činů, patří znásilnění a sexuální násilí, odepření jídla a vody, omezení nebo zničení nezbytných lékařských služeb a přístřeší, nedostatek hygieny a sanitárních zařízení, systematické vyhnání z domovů a jejich zničení a odepření dostatečného ubytování. Doba trvání takového odepření musí být „dostatečně dlouhá nebo rozsáhlá“, aby vedla ke zničení skupiny. Pokud jde o úmysl, musí být prokázáno, že činy byly spáchány úmyslně a s cílem způsobit fyzické zničení skupiny, na rozdíl od činů, které způsobily vedlejší úmrtí. Úmysl lze prokázat také nepřímými důkazy založenými na „objektivní pravděpodobnosti, že tyto podmínky povedou k částečnému fyzickému zničení skupiny“. Mezi faktory, které lze vzít v úvahu, patří „povaha způsobených podmínek, délka doby, po kterou jim byli členové skupiny vystaveni, a charakteristiky cílové skupiny, jako je zranitelnost.“

ii. Shrnutí skutkových zjištění

85. Komise konstatuje, že téměř okamžitě po útoku v Izraeli dne 7. října 2023 izraelské orgány oznámily „úplné obklíčení“ Gazy. Komise v předchozí zprávě uvedla, že izraelské orgány již 9. října 2023 projevíly záměr využít dodávky základních potřeb, včetně potravin, léků, vody, paliva a elektřiny, k tomu, aby držely celé obyvatelstvo pásma Gazy jako rukojmí.

86. Již v prosinci 2023 označil Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) humanitární situaci v Gaze za „apokalyptickou“. Dne 12. prosince 2023 přijalo Valné shromáždění OSN rezoluci, v níž požadovalo okamžité „humanitární příměří“ a vyzvalo všechny strany konfliktu, aby dodržovaly své závazky vyplývající z mezinárodního humanitárního práva. Dne 25. března 2024 přijala Rada bezpečnosti OSN závaznou rezoluci, v níž požadovala okamžité příměří na měsíc ramadán. Mezinárodní soudní dvůr vydal své první rozhodnutí o předběžných opatřeních dne 26. ledna 2024 ve věci Jihoafrická republika proti Izraeli; dne 28. března 2024 vydal druhé rozhodnutí o předběžných opatřeních, v němž varoval, že „katastrofální životní podmínky“ v pásmu Gazy se dále zhoršily, zejména s ohledem na dlouhodobý a rozsáhlý nedostatek potravin a základních potřeb; dne 24. května 2024 vydal třetí příkaz o prozatímních opatřeních, v němž nařídil Izraeli, aby okamžitě zastavil své vojenské operace v provincii Rafah, zajistil humanitární pomoc a umožnil přístup do Gazy vyšetřovacím komisím pověřeným OSN. Tyto příkazy Mezinárodního soudního dvora jsou pro Izrael závazné.

a. Zničení staveb a pozemků nezbytných pro Palestince

87. Komise přezkoumala fotografie a videozáznamy, které ukazují rozsáhlé zničení obytných komplexů a celých čtvrtí v pásmu Gazy, včetně zemědělské půdy, veřejných zařízení, náboženských a kulturních památek, škol, univerzit a nemocnic. Mnohé z těchto míst byly poškozeny nebo zničeny leteckými údery, tanky a dělostřeleckými granáty. Některé byly zničeny buldozery nebo řízenými demolicemi, což tyto oblasti učinilo neobyvatelnými. Obyvatel města Gaza řekl Komisi, že izraelské bezpečnostní síly vyplenily vše z jeho domu, zničily jeho auta a poté dům zapálily. Izraelští vojáci se k

zapalování domů přiznali v příspěvcích na sociálních sítích.

88. Komise konstatuje, že bezprecedentní bombardovací kampaň izraelských bezpečnostních sil způsobila, že severní část pásma Gazy a Chán Júnis na jihu jsou prakticky neobyvatelné. Mezi říjnem 2023 a dubnem 2025 došlo k téměř sedmdesáti procentům celkových strukturálních škod v pásmu Gazy v oblasti guvernoratů Gaza, Chán Júnis a Severní Gaza. V dubnu 2025 odhadla organizace UNOSAT celkový počet poškozených bytových jednotek v pásmu Gazy na 258 201, přičemž guvernorat Gaza zaznamenal nejvyšší počet zničených budov, celkem 46 964, z toho 37 169 pouze ve městě Gaza. Podle analýzy satelitních snímků z května 2025 identifikovala organizace UNOSAT v Gaze 70 436 zničených budov a 18 588 vážně poškozených budov z celkového počtu 174 486 poškozených budov.

89. Zničeny byly také civilní objekty, které byly pro Palestince nezbytné, jako například pekárny. Například 18. října 2023 byla pekárna v uprchlickém táboře Nuseirat zničena v důsledku požáru, který vznikl po leteckém útoku. 25. října 2023 byla napadena jediná pekárna v uprchlickém táboře Al-Maghazi. Dne 15. listopadu 2023 byla zasažena a poškozena mlýnice Al-Salam v Deir Al-Balah, údajně poslední fungující v pásmu Gazy, pravděpodobně ostřelováním izraelských bezpečnostních sil. Dne 21. prosince 2023 Světový potravinový program (WFP) oznámil, že 24 z 25 pekáren, které mu dodávaly chléb pro 200 000 lidí, bylo během bojů poškozeno. V listopadu 2023 bylo oznámeno, že všechny pekárny na severu pásma Gazy jsou nefunkční z důvodu nedostatku paliva, vody a pšeničné mouky, jakož i poškození mlýnů a samotných pekáren během útoků.

90. Před 7. říjnem 2023 pocházela většina zemědělských produktů z území Gazy. Od 7. října 2023 to již není možné z důvodu rozsáhlého zničení zemědělských polí a omezení přístupu na pole za účelem sklizně, dodávek a přepravy v důsledku nedostatku paliva a zhroutení infrastruktury, včetně silnic, jakož i pokračujícího konfliktu. Kromě toho byla vhodnost většiny těchto oblastí pro zemědělství narušena přítomností nevybuchlé munice. Poškození zemědělské půdy v celém pásmu Gazy, zejména v severní části Gazy, představuje významnou dlouhodobou hrozbu pro produkci potravin a celý potravinový řetězec. Již narušilo produkci základních plodin, způsobilo ztrátu živobytí zemědělců a urychlilo závažnou potravinovou krizi vedoucí k hladomoru. Kromě toho byl výrazně zasažen rybolov, jehož výkon je nyní nemožný, a mnoho rodin přišlo o své živobytí v důsledku zničení rybářských lodí a omezení pohybu uložených izraelskými bezpečnostními silami, které brání lodím opustit pobřeží Gazy. Komise v předchozí zprávě poznamenala, že Palestinci v pásmu Gazy budou mít potíže znovu dosáhnout významné míry soběstačnosti v produkci potravin, i kdyby nepřátelské akce ustaly.

91. Je třeba poznamenat, že k 27. květnu 2025 UNESCO ověřilo poškození 110 kulturních a náboženských památek v Gaze od 7. října 2023: 13 náboženských památek, 77 budov historického a/nebo uměleckého významu, tři úložiště movitého kulturního majetku, devět památek, jedno muzeum a sedm archeologických nalezišť. Světová banka v únoru 2025 odhadla, že 53 % památek v Gaze bylo poškozeno nebo zničeno. Mezi nimi byly některé z nejvýznamnějších kulturních a náboženských památek Gazy, jako například přístav Anthedon, římský hřbitov v Gaze, muzeum Al Pasha Palace, starověké samaritánské lázně a velká mešita Omari. Podle vyšetřování provedeného organizacemi Bellingcat a Scripps News bylo do března 2024 poškozeno nebo zničeno více než 150 kulturních a náboženských památek, včetně 100 mešit a 21 hřbitovů, přičemž se zdá, že některá z těchto míst byla cílem útoků. Pokud jde o vzdělávací zařízení v Gaze, mezi 7. říjnem 2023 a prosincem 2024 bylo přímo zasaženo a poškozeno 396 školních budov z celkového počtu 564. 204 Z toho bylo 80 škol zcela zničeno a 66

škol přišlo o nejméně polovinu svých budov. Komise v předchozí zprávě zjistila, že mezi 7. říjnem 2023 a 25. únorem 2025 bylo v Gaze přímo zasaženo a poškozeno 403 ze 564 školních budov. Z nich bylo 85 škol zcela zničeno a 73 škol přišlo o nejméně polovinu svých budov. Vzhledem k tomu, že 61 % škol v Gaze fungovalo ve dvou nebo třech směnech, každá zničená školní budova měla dopad na stovky, někdy i tisíce žáků. 403 školních budov, které byly přímo zasaženy, sloužilo přibližně 435 290 žákům a 16 275 učitelům. Mezi 7. říjnem 2023 a 25. únorem 2025 bylo přímo zasaženo 62 % školních budov používaných jako úkryty, což mělo za následek značný počet obětí. Komise dále zjistila, že terčem útoků se stala i vysokoškolská zařízení, která byla zničena nebo poškozena, což mělo dopad na přibližně 87 000 vysokoškolských studentů. Patřil mezi ně kampus univerzity Al-Azhar, který byl zničen v prosinci 2023, a kampus univerzity Israa, který byl zničen v lednu 2024. K 25. březnu 2025 bylo zcela zničeno více než 57 univerzitních budov. V důsledku zničení vzdělávacích zařízení bylo více než 658 000 dětí školního věku v Gaze zbaveno přístupu k formálnímu vzdělání a související ochranné podpoře funkčního vzdělávacího systému.

92. Komise v předchozí zprávě dospěla k závěru, že izraelské útoky v Gaze od října 2023 účinně zničily vzdělávací systém, což má významné dlouhodobé negativní dopady na děti a mládež v Gaze a na identitu palestinského lidu jako skupiny. Izraelské útoky způsobily škody na více než 70 % školních budov v Gaze a vytvořily podmínky, za nichž je vzdělávání dětí nemožné. Důležité je, že Komise také zdokumentovala několik případů, kdy izraelské bezpečnostní síly zapálily nebo zničily školy, z nichž mnohé byly v té době prázdné, a dospěla k závěru, že se jednalo o úmyslné jednání.

b. Ničení lékařských zařízení a jednotek a odepření přístupu k nim

93. Komise ve své předchozí zprávě podrobně popsala své zjištění týkající se ničení zdravotnických zařízení v Gaze a odepření přístupu k nim ze strany izraelských bezpečnostních sil. Komise mimo jiné zjistila, že útoky na zdravotnická zařízení byly nedílnou součástí širšího útoku izraelských bezpečnostních sil na Palestince v Gaze a na fyzickou a demografickou infrastrukturu Gazy. Komise rovněž zjistila, že izraelské bezpečnostní síly úmyslně zabíjely, zranily, zatýkaly, zadržovaly, týraly a mučily zdravotnický personál a útočily na sanitky. Přístup k lékařské péči v Gaze je od října 2023 výrazně omezen.

94. Komise konstatuje, že nedostatečný přístup k lékařské péči od 7. října 2023 výrazně zhoršil životní podmínky Palestinců v Gaze. K 24. červnu 2025 zůstává funkčních pouze 36 procent zdravotnických zařízení (všechna částečně s výjimkou jedné polní nemocnice, která je plně funkční). K 7. květnu 2025 bylo napadeno 180 sanitek. Přístup byl rovněž omezen v důsledku uzavření oblastí izraelskými bezpečnostními silami, zpoždění při koordinaci bezpečných tras, kontrolních stanovišť, prohlídek nebo ničení silnic. Kromě toho byly nemocnice nuceny přerušit provoz kvůli nedostatku paliva, elektřiny a zdravotnického materiálu, což mělo katastrofální důsledky pro zdravotní péči na severu, zejména pro rodičky. Například do konce února 2024 byla nemocnice Al-Awda, která měla jedno z mála funkčních porodnických oddělení v severní Gaze, částečně v provozu a přijímala rodičky daleko nad svou kapacitu. Podle zpráv poskytl od 7. října do 23. prosince 2023 péči 15 577 pacientkám na porodnickém oddělení, které disponovalo 75 lůžky. Dne 27. února 2024 oznámilo vedení nemocnice, že částečně ukončuje provoz z důvodu nedostatku paliva, elektřiny a zdravotnického materiálu.

95. Je důležité poznamenat, že útoky na nemocnice pokračovaly i po obnovení

vojenských operací 18. března 2025, včetně útoku na Nasser Medical Complex a European Gaza Hospital 13. května 2025. Podle zpráv byl 13. května 2025 v 02:45 Nasser Medical Complex zasažen izraelským útokem dronem, který mířil na popáleninové oddělení nemocnice a zabil dva pacienty a zranil dalších 12 a zničil infrastrukturu nemocnice. WHO dále potvrdila, že bylo zasaženo popáleninové oddělení nemocnice, přičemž bylo zničeno 18 nemocničních lůžek na chirurgickém oddělení, osm lůžek na jednotce intenzivní péče a 10 lůžek pro hospitalizované pacienty. V 18:19 téhož dne izraelské bezpečnostní síly údajně zaútočily na Evropskou nemocnici v Gaze řadou leteckých úderů, které zasáhly vnitřní nádvoří a okolí nemocnice. OCHA oznámila, že při tomto incidentu zahynulo nejméně 19 lidí, včetně pěti žen, a více než 40 bylo zraněno, včetně čtyř novinářů. Následující den byla Evropská nemocnice v Gaze údajně znovu zasažena, když izraelské bezpečnostní síly zasáhly buldozer, který nemocnici přivezla, aby opravila silnice a umožnila přístup do nemocnice. Podle WHO byla Evropská nemocnice v Gaze v důsledku těchto útoků dne 15. května 2025 vyřazena z provozu. Jednalo se o jediné zařízení poskytující onkologické služby v Gaze. V důsledku nuceného uzavření musela nemocnice přestat poskytovat služby včetně neurochirurgie, kardiologické péče a léčby rakoviny, které nebyly jinde v Gaze k dispozici. Izraelské bezpečnostní síly tvrdily, že se zaměřily na velitelský a řídicí komplex Hamásu pod nemocnicí a na členy Hamásu, a zveřejnily letecké záběry, které údajně ukazovaly tunel pod nemocnicí; geolokační analýza leteckých záběrů provedená Komisí však silně podporuje závěr, že Evropská nemocnice v Gaze byla ve videu nesprávně identifikována. Záběry izraelských bezpečnostních sil nezobrazují Evropskou nemocnici v Gaze, ale střední školu pro chlapce v Jeninu, která se nachází asi 100 metrů od areálu nemocnice.

96. Útoky na nemocnice a jejich ničení a rozsah traumatických zranění v celém pásmu Gazy přetížily zbývající zdravotnická zařízení, což vedlo ke zhroucení zdravotního systému. Obléhání Gazy, které mimo jiné způsobilo nedostatek paliva a elektřiny, vážně ovlivnilo fungování zdravotnických zařízení a snížilo dostupnost životně důležitého vybavení, zdravotnických potřeb a léků. To vedlo k upozadování pacientů s chronickými onemocněními, což mělo za následek zbytečné komplikace a úmrtí.

97. Lékařští odborníci Komisi sdělili, že zničení zdravotnické infrastruktury, nedostatek zásob a útoky na zdravotnické pracovníky ohrožily přístup k základní zdravotní péči a léčbě, což mělo přímý i nepřímý dopad na zdraví obyvatel Gazy. Zvláště postiženy byly děti. Útoky na dětské nemocnice v Gaze, včetně nemocnice Rantisi a nemocnice Al-Nasr v městě Gaza, jakož i útoky na větší nemocnice donutily děti s již existujícími zdravotními problémy vyhledat péči v menších zařízeních, která nemají specializovaný pediatrický personál a vybavení. Lékař v nemocnici Ahli uvedl, že nemocnice nemá potřebné léky a odborné znalosti pro léčbu dětí se složitými zdravotními problémy, jako je těžké astma nebo epilepsie.

98. Lékař, který pracoval jako dobrovolník v Nasser Medical Complex v Khan Younis, uvedl: „Na pohotovosti byli pravděpodobně tři muži, ostatní byli děti, ženy, starší lidé, všichni byli ve spánku, stále zabalení v dekách.“ Komise zhlédla video (ověřené agenturou Al Jazeera Sanad) dobrovolného lékaře v nemocnici, který uvedl, že nemocnici došly léky proti bolesti a zdravotníci nemohli pacientům podat sedativa. Podle lékaře byly sedmi dívkám amputováno nohy bez anestézie a většina pacientů byly ženy a děti, které měly popáleniny po celém těle a chyběly jim končetiny. Porodník, který byl v Gaze v prosinci 2023 a lednu 2024, řekl Komisi, že nemocnice byly přetížené a tisíce vysídlených Palestinců hledaly útočiště v areálech nemocnic. Podle porodníka byly podlahy pohotovosti zakrvácené a přeplněné, takže bylo někdy obtížné se

dostat k pacientům, kteří leželi na podlaze. Porodník dodal, že na podlaze ležely děti „s hroznými amputacemi, popáleninami, traumatickými zraněními, v krvi jiných lidí“ a že nebyly k dispozici žádné léky proti bolesti.

99. Komise vyšetřovala útoky na čtyři nemocnice v různých oblastech pásma Gazy: Nasser Medical Complex v Chán Júnisu, Shifa, Awdah a Turkish-Palestinian Friendship („Turkish Hospital“). Mezi nimi jsou dvě významná zdravotnická zařízení a nemocnice, které poskytují specializovanou lékařskou péči, jako je porodnictví, pediatrie a onkologie. Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly zaútočily na tato zařízení podobným způsobem, což naznačuje existenci operačních plánů a postupů pro útoky na zdravotnická zařízení. Zejména od 6. listopadu 2023 vedly opakované útoky na nemocnici Shifa a Nasser Medical Complex v Chán Júnisu, včetně útoků zaměřených konkrétně na porodnické oddělení a jednotku intenzivní péče nemocnice Shifa, k úplnému nebo téměř úplnému uzavření těchto zařízení. Uzavření mělo vážné důsledky pro zbytek již tak přetížených nemocnic v Gaze, a to vzhledem k ústřední roli těchto dvou nemocnic v celkovém zdravotním systému. Dne 1. listopadu 2023 turecká nemocnice ukončila provoz z důvodu škod způsobených leteckými údery ve dnech 30. a 31. října 2023 a také z důvodu nedostatku paliva a elektřiny, což mělo za následek smrt několika pacientů, mimo jiné z důvodu nedostatku kyslíku. Turecká nemocnice byla jedinou specializovanou onkologickou nemocnicí v Gaze. Od jejího uzavření zůstalo bez přístupu k léčbě přibližně 10 000 pacientů s rakovinou. V důsledku toho pacienti zemřeli kvůli nedostatečné léčbě rakoviny. Podle porodníka nebyla pacientce v Gaze s podezřením na rakovinu děložní sliznice poskytnuta žádná léčba, protože v nemocnici nebyla k dispozici, a operace nebyla možná kvůli nedostatku vhodného vybavení. Porodník Komisi sdělil, že pokud by se takový případ objevil v Gaze před 7. říjnem 2023, bylo by možné jej snadno léčit hysterektomií.

100. Nemocnice Awdah, hlavní poskytovatel reprodukční zdravotní péče v severní Gaze, byla v prosinci 2023 obklíčena a asi 250 lidí uvězněných uvnitř čelilo vážnému nedostatku potravin, vody a léků. Během obklíčení bylo údajně několik osob, včetně zdravotnického personálu a těhotné ženy, zabito ostřelovači. Až do konce února 2024 byla nemocnice Awdah, která měla jedno z mála funkčních porodnických oddělení v severní části Gazy, částečně v provozu a přijímala rodičky daleko nad svou kapacitu. Nemocnice údajně poskytla péči 15 577 rodičkám v období od 7. října do 23. prosince 2023, a to pouze s 75 lůžky. Dne 27. února 2024 oznámilo vedení nemocnice, že z důvodu nedostatku paliva, elektřiny a zdravotnického materiálu částečně ukončuje provoz. Částečné uzavření nemocnice mělo katastrofální důsledky pro zdravotní péči v severní části Gazy, zejména pro rodičky.

101. Komise již dříve informovala o útocích namířených proti zdravotnickým pracovníkům a zdravotnickým zařízením v Gaze. Podle ministerstva zdravotnictví v Gaze bylo mezi 7. říjnem 2023 a 16. červencem 2025 zabito nejméně 1 581 zdravotnických pracovníků. K 12. květnu 2025 bylo zabito 48 zaměstnanců nebo dobrovolníků Palestinské společnosti Červeného půlměsíce a mnoho dalších bylo napadeno nebo zadrženo. Zdravotnický personál uvedl, že se domnívá, že byl záměrně napaden. Komise zdokumentovala přímé útoky na zdravotnické konvoje provozované Mezinárodním výborem Červeného kříže, Organizací spojených národů, Palestinskou společností Červeného půlměsíce a nevládními organizacemi. Přístup byl rovněž omezen v důsledku uzavření oblastí izraelskými bezpečnostními silami, zpoždění při koordinaci bezpečných tras, kontrolních stanovišť, prohlídek nebo ničení silnic.

102. V souvislosti s dopadem obnovení izraelských vojenských operací 18. března 2025

na Palestince v Gaze ředitel nemocnice Shifa Muhammad Abu Salmiya údajně sdělil stanici Al Jazeera, že nemocnice není připravena zvládnout příliv obětí útoků z 18. března 2025 a že „každou minutu umírá jeden zraněný kvůli nedostatku zdrojů“. Organizace MSF uvedla, že reagovala na příliv pacientů v jižní a střední části Gazy a že pohotovostní oddělení v Nasser Medical Complex v Chán Júnisu přijalo mnoho těl a částí těl, z nichž většinu tvořily děti a ženy. Za méně než dvě hodiny přijalo pohotovostní oddělení nemocnice více než 400 pacientů. Ve svém prohlášení MSF porovnála útoky z 18. března 2025 s „posledními 15 měsíci války“. Podle ředitele organizace Medical Aid for Palestinians v Gaze „jsou nemocnice přetížené, rychle docházejí zdravotnické potřeby a lidé jsou opět vysídlováni a nemají kam se uchýlit“.

103. Podle zpráv se izraelské vojenské operace večer 23. března 2025 zaměřily na chirurgické oddělení v lékařském komplexu Nasser v Chán Júnisu, přičemž údajně zabily nejméně dvě osoby, včetně politického vůdce Hamásu, který byl v nemocnici léčen, a 16letého chlapce a zranily nejméně dalších osm osob, z nichž všechny byly pacienty nemocnice. Traumatolog, který v době útoku pracoval v nemocnici jako dobrovolník, údajně sdělil stanici Al Jazeera, že útok zničil chirurgické oddělení a 30 lůžek v nemocnici, což ještě zhoršilo již tak zoufalou situaci v celé nemocnici.

Izraelský ministr obrany Israel Katz údajně prohlásil, že cílem útoku byl politický vůdce Hamásu. Podle ředitele Nasser Medical Complex v Chán Júnisu byli všichni pacienti z chirurgického oddělení nuceni evakuovat, protože oddělení bylo kvůli leteckému úderu zcela mimo provoz.

104. Komise také zdokumentovala krajně nebezpečné podmínky pro ženy rodící v nemocnicích v Gaze, včetně nedostatku specializovaného personálu, léků a vybavení. Lékaři Komisi sdělili, že čelili vážným problémům při léčbě bolesti pacientů a prevenci infekcí, protože nemocnice často neměly dostatečné zásoby, včetně epidurálních anestetik, léků na hypertenzi, anestetik, analgetik, anti-D imunoglobulinů a antibiotik. Specialista na urgentní medicínu, který v lednu 2024 působil v Nasser Medical Complex v Chán Júnisu, popsal značné potíže při diagnostice a léčbě těhotných žen vzhledem k nedostatku spolehlivých laboratorních testů nebo vybavení, což vedlo k zbytečným komplikacím. Porodníci uvedli, že ženy v Gaze dostávaly velmi málo porodnické péče a řada z nich trpěla vaginálními infekcemi, které by bez léčby mohly vést k předčasným porodům, potratům nebo neplodnosti. Zdravotnický personál popsal, že přijímal těhotné pacientky trpící podvýživou a dehydratací, jakož i různými formami infekcí a anémií.

105. Komise zdokumentovala, jak těhotné ženy stále častěji rodily v domácích podmínkách nebo v útulcích bez lékařské pomoci nebo s minimální lékařskou pomocí, což zvyšovalo riziko komplikací vedoucích k trvalým zdravotním následkům a úmrtí. Komise obdržela zprávy o ženách, které byly nuceny родit doma bez adekvátní lékařské pomoci, protože se kvůli bezpečnostní situaci nebo nedostatku dopravních prostředků nemohly dostat do nemocnice nebo zdravotního střediska. Komise také obdržela zprávy od zdravotnického personálu o těhotných ženách, které rodily v krajně nejistých podmínkách, zatímco žily v útulcích s velmi malou podporou, vybavením nebo lékařskými nástroji a bez přístupu do nemocnic.

106. Důležité je, že Izrael také drasticky omezil a někdy zcela znemožnil vydávání povolení k opuštění Gazy za účelem lékařského ošetření, čímž především bránil pacientům v léčbě v nemocnicích na Západním břehu, včetně Východního Jeruzaléma. Podle OCHA bylo mezi 7. říjnem 2023 a 31. červencem 2025 „více než 7 500 Palestinců, včetně přibližně 5 200 dětí, lékařsky evakuováno do zahraničí, z nichž asi 2 100 pacientů bylo lékařsky evakuováno od 1. února, zatímco více než 14 800 lidí podle odhadů

potřebuje urgentní lékařské ošetření mimo Gazu.“ Je třeba poznamenat, že 18. března 2025, když Izrael obnovil své vojenské operace v Gaze, vydal ministr obrany Izrael Katz údajně pokyny, aby byl přechod Rafah do Egypta uzavřen pro pacienty, kteří odjížděli na lékařské ošetření do zahraničí. Současně izraelské orgány bránily přístupu do Gazy týmům záchranné lékařské služby, které chtěly poskytnout lékařskou podporu palestinským lékařům a nemocnicím v Gaze. Podle WHO „od 18. března 2025 vzrostl počet zamítnutých žádostí o téměř 50 procent, přičemž 102 kriticky důležitým mezinárodním zdravotnickým pracovníkům [záchranným], včetně chirurgů a dalšího specializovaného zdravotnického personálu, byl odepřeno vstup do země.“

c. Nucené vysídlení a jeho dopad

107. Izraelské vojenské operace vedly k vysídlení více než 1,9 milionu lidí (asi 90 procent obyvatelstva) v Gaze od října 2023 do 25. června 2025. V důsledku vojenských operací, které byly obnoveny 18. března 2025, a evakuačních příkazů vydaných od té doby izraelskými bezpečnostními silami bylo během dvou týdnů vysídleno více než 280 000 lidí. K 23. červenci 2025 bylo vysídleno 762 593 lidí, kteří neustále snášejí zoufalé a nelidské životní podmínky. Podle OCHA bylo k 23. červenci 2025 „více než dva miliony lidí v pásmu Gazy stlačeno na méně než 45 čtverečních kilometrů, což je velikost města Gaza, zatímco 88 % území nyní spadá do izraelských militarizovaných zón nebo bylo podrobeno evakuačním příkazům.“

108. Během izraelských vojenských akcí od 7. října 2023 lidé z Gazy, kteří byli vysídleni, Komisi sdělili, že jejich životní podmínky jsou nelidské. Jedna matka Komisi vyprávěla, jak se svými čtyřmi malými syny přespávala v psí kleci, kterou zakryli, aby se alespoň trochu chránili před deštěm a chladem. Jiní sdílejí matrace až s deseti lidmi nebo spí na směny. V důsledku toho mnoho Palestinců, zejména dětí, trpí kožními chorobami, infekcemi a chronickým průjmem. Do konce prosince 2023 bylo v útulcích UNRWA zaznamenáno více než 360 000 případů infekčních onemocnění, včetně akutních respiračních infekcí, meningitidy, žloutenky, impetiga a planých neštovic. Dne 19. prosince 2023 UNICEF uvedl, že v důsledku nepřátelských akcí a masivního vysídlení připadala v průměru jedna toaleta na 700 dětí. Kvůli nedostatečné hygieně trpělo 100 000 dětí průjmem, který se v kombinaci s rostoucí podvýživou stále častěji stával smrtelným. To bylo obzvláště alarmující, protože přístup ke zdravotní péči byl prakticky neexistující, přičemž velmi málo fungujících nemocnic se soustředilo na léčbu zranění souvisejících s konfliktem a nebylo schopno adekvátně reagovat na vypuknutí nemocí. Kromě toho více než 130 000 dětí ve věku do dvou let nedostávalo kritické kojení zachraňující život a doplňkové krmení vhodné pro daný věk, včetně doplňků s mikroživinami. Dne 23. listopadu 2023 organizace Oxfam oznámila, že novorozenci do tří měsíců věku umírají na podchlazení, dehydrataci a infekce, protože matky mají jen malou nebo žádnou lékařskou podporu a žijí v otřesných podmínkách bez vody, hygienických zařízení, tepla nebo jídla.

109. Komise v předchozí zprávě dospěla k závěru, že v důsledku postupu izraelských bezpečnostních sil při přesunu civilistů ze severu na jih bylo civilní obyvatelstvo (i) nuceno opustit své domovy z obavy o svou bezpečnost; (ii) během evakuace ponižováno, zbavováno důstojnosti a napadáno; (iii) nuceno žít v nelidských podmínkách v přeplněných útulcích bez zdravotní péče a základních potřeb, jako je čistá voda a jídlo; (iv) napadáno podél evakuačních tras a v oblastech označených jako bezpečné zóny; a v) zbaveno možnosti vrátit se do svých domovů na severu kvůli omezením pohybu a

rozsáhlému zničení severní části pásma Gazy. Kromě toho je rozumné dospět k závěru, že oběti, které byly vysídleny, trpí vážnou psychickou újmou. Komise proto dospěla k závěru, že násilné přesídlení civilního obyvatelstva v pásmu Gazy představovalo také kruté nebo nelidské zacházení, což jsou v obou případech válečné zločiny.

d. Zastavení dodávek humanitární pomoci, elektřiny, vody a paliva do Gazy

110. Dne 7. října 2023 nařídil tehdejší izraelský ministr pro národní infrastrukturu, energetiku a vodu Israel Katz zastavení dodávek elektřiny do Gazy se slovy: „Co bylo, už nebude.“ Po obdržení pokynu od tehdejšího ministra obrany Yoava Gallanta vydal Katz směrnici, kterou nařídil Izraelské elektrické společnosti zastavit prodej elektřiny palestinské samosprávě v pásmu Gazy. O několik dní později, 15. října 2023, Katz zveřejnil satelitní snímky, které odhalily, že pásmo bylo 6. října 2023 osvětlené, ale 12. října 2023 bylo téměř bez světla. Katz k tomu uvedl: „V Gaze byla přerušena dodávka elektřiny, což podtrhuje devastaci, kterou Hamas způsobil civilnímu obyvatelstvu pásma.“ 9. října 2023 Izrael uvalil na Gazu úplnou blokádu, přerušil dodávky základních zdrojů a pohyb zboží a výrazně omezil přístup obyvatelstva k vodě, palivu, elektřině a potravinám. Všechny přechody mezi Izraelem a Gazou byly uzavřeny, což narušilo dodávky humanitární pomoci, a mezi 7. a 20. říjnem 2023 nevjelo do Gazy žádné nákladní auto s pomocí, což mělo významný dopad na dvě třetiny obyvatelstva, které již tak bylo silně závislé na humanitární pomoci.

111. Gallant označil obléhání za odvetné opatření a oznámil „úplné obléhání... bez elektřiny, vody, jídla a paliva. Bojujeme proti lidským zvířatům a jednáme podle toho.“ Katz se k tomuto prohlášení připojil 10. října 2023 slovy: „V minulosti dostávala Gaza denně 54 000 kubických metrů vody a 2 700 megawattů elektřiny. To teď končí. Budou mít dost paliva pro generátory ještě na pár dní a za týden bez elektřiny přestane kanalizace úplně fungovat. To si národ vrahů dětí zaslouží. To, co se stalo, se už nikdy nebude opakovat.“

112. O 1. prosince 2023 čelí více než devadesát procent obyvatel Gazy akutní potravinové nejistotě, přičemž nejzávažnější situace je hlášena v severní části Gazy. Je to důsledek kombinace zničení a znemožnění místní produkce potravin, včetně zemědělství, rybolovu a provozu pekáren, obléhání, znemožnění dovozu dostatečných zásob potravin a ohrožení humanitárních pracovníků distribujících omezené zásoby potravin. Podle integrované klasifikace fází potravinové bezpečnosti (IPC) byla v červenci 2025 překročena prahová hodnota spotřeby pro hladomor ve většině oblastí pásma Gazy a podvýživa dosáhla prahové hodnoty hladomoru v městě Gaza.

113. Je důležité poznamenat, že ještě před říjnem 2023 izraelské úřady v dokumentu „Spotřeba potravin v pásmu Gazy – červená linie“ vypočítaly množství kalorií, které Palestinci v Gaze potřebují, aby se vyhnuli podvýživě, a tak je udržely v permanentním hladu, na pokraji hladomoru. Dokument z roku 2008, který izraelské úřady zveřejnily v roce 2012 na základě rozhodnutí izraelského soudu, podrobně popisoval množství kalorií potřebné pro Palestince, aby se vyhnuli podvýživě. Došel k závěru, že Izrael by měl do Gazy vpustit pouze 106 nákladních vozidel s dodávkami denně po dobu pěti dnů v týdnu, včetně základních potravin, zemědělských vstupů, léků, zdravotnického vybavení a hygienických potřeb.

114. Komise v předchozí zprávě zjistila, že během obléhání Gazy Izrael zneužil jako zbraň odepření životně důležitých potřeb, konkrétně přerušením dodávek vody, potravin, elektřiny, paliva a dalších nezbytných zásob, včetně humanitární pomoci.

Celkové obléhání Gazy, spolu s izraelskými útoky na civilní cíle, mělo katastrofální dopad na životní podmínky Palestinců v Gaze. Komise například zjistila, že pokračující energetická krize měla nepříznivý dopad na zdravotní péči, která je závislá na generátorech a dodávkách paliva. V říjnu 2023 WHO oznámila, že šest nemocnic v Gaze muselo být uzavřeno kvůli nedostatku paliva. WHO varovala, že tisíce zranitelných pacientů jsou vystaveny riziku smrti nebo zdravotních komplikací, protože kvůli nedostatku energie byly ukončeny kritické služby. Podle OCHA zemřelo v období od 11. do 13. listopadu 2023 v nemocnici Shifa v důsledku výpadků elektřiny 32 pacientů, včetně tří předčasně narozených dětí.

115. Kromě dopadu na zdravotnictví mají výpadky elektřiny drastický vliv na přístup obyvatelstva k čisté vodě, protože elektřina je nezbytná pro provoz vodních čerpadel a odsolovacích zařízení. Rodiny měly k dispozici pouze jeden litr vody na osobu a den na pití, vaření a hygienu, což je výrazně pod mezinárodním minimálním standardem 15 litrů na osobu a den. V prosinci 2024 organizace Save the Children oznámila, že lidé spotřebovávají o 59 až 89 % méně vody než před současným eskalováním konfliktu. Podle zprávy Global Nutrition Cluster z února 2024 nemělo 81 % domácností přístup k bezpečné a čisté vodě.

116. Navíc nedostatek vody ještě zhoršil problémy v oblasti sanitárních služeb, které již tak byly zatíženy poškozenými kanalizačními systémy, zhoršující se infrastrukturou a omezeným počtem zaměstnanců. V táborech a útulcích pro vnitřně vysídlené osoby byly sanitární služby nefunkční, což vedlo k hromadění přibližně 400 000 kilogramů odpadu denně. V důsledku toho se zhoršilo šíření nemocí, včetně nemocí, jako je hepatitida A.

117. Ačkoli humanitární pomoc byla od 7. října 2023 omezena a ačkoli v některých obdobích byla veškerá pomoc Izraelem zastavena, období od 2. března do 18. května 2025 bylo nejdelším obdobím úplné blokády, během níž izraelské orgány zabránily vstupu veškeré humanitární pomoci, a od 18. května se úroveň blokády pouze mírně zmírnila. Dne 2. března 2025 izraelský premiér Benjamin Netanjahu ukončil dohodu o příměří z ledna 2025 a oznámil, že bude zastaven vstup veškerého zboží a zásob do pásma Gazy. Premiér uvedl, že toto rozhodnutí bylo učiněno proto, že Hamas odmítl přijmout návrh na prodloužení počáteční fáze dohody o příměří a propuštění rukojmích. V důsledku toho mezi 2. březnem a 18. květnem 2025 nevjely do Gazy žádné nákladní vozy s pomocí, což znemožnilo dodávky základních potřeb, včetně potravin, léků, paliva a vybavení pro přístřeší, palestinským obyvatelům v Gaze. Dne 3. března 2025 PRCS uvedla, že „humanitární přístup a nerušená dodávka humanitární pomoci jsou zásadní pro přežití Palestinců a fungování základních služeb a zdravotnických zařízení“ a že Gaza „není schopna udržet život v současném stavu, protože základní potřeby civilistů nejsou uspokojovány“.

118. Dne 5. března 2025 Francie, Německo a Spojené království varovaly, že humanitární krize v Gaze je katastrofální, a vyzvaly Izrael, aby zajistil nerušený přísun humanitární pomoci obyvatelstvu v Gaze. Izraelské orgány však toto varování odmítly jako lži a tvrdily, že v Gaze je dostatek pomoci, ale Hamas ji využívá k „obnově své válečné mašinérie“. Komise konstatuje, že během celého tohoto období izraelská vláda vydávala protichůdná prohlášení, v nichž na jedné straně tvrdila, že v Gaze je dostatek pomoci, ale že je využívána především Hamásem, a na druhé straně znovu uvalila úplnou blokádu s výslovným prohlášením, že jejím cílem je zabránit vstupu pomoci, aby tak vyvinula tlak na Hamás.

119. Navzdory varováním, včetně varování ze strany států, nařídil ministr energetiky Eli Cohen dne 9. března 2025 Izraelské elektrické společnosti (IEC) okamžitě zastavit

prodej elektřiny elektrárnám v Gaze. Tímto nařízením byla v podstatě přerušena dodávka elektřiny z Izraele do poslední elektrárny v Gaze, která ještě odebírala elektřinu od IEC. Úředník UNICEF v Gaze 10. března 2025 oznámil, že v důsledku nedělního rozhodnutí Izraele přerušit dodávky elektřiny do pásma Gazy bylo od vody opět odříznuto 600 000 lidí, kteří v listopadu 2024 znovu získali přístup k pitné vodě. Podobně vedoucí manažer odsolovacího závodu v jižní Gaze údajně varoval, že přerušení dodávek elektřiny by mohlo připravit stovky tisíc Palestinců v Gaze o čistou vodu.

120. Dne 9. března 2025 bylo šest z 22 fungujících pekárén v Gaze nuceno přerušit provoz kvůli nedostatku plynu na pečení, zatímco zbývajících 16 pekárén hrozilo uzavření do týdne, pokud jim dojde palivo nebo mouka. Předseda odborového svazu pekařů v Gaze údajně řekl agentuře Reuters, že i kdyby všech 22 pekárén plně fungovalo, stále by to nestačilo k uspokojení potřeb Palestinců v Gaze. Dne 31. března 2025 zavřelo všech 25 pekárén podporovaných WFP, protože došla pšeničná mouka a palivo. OCHA uvedla, že k 3. dubnu 2025 „byla téměř veškerá distribuce mouky pozastavena a všech 25 pekárén podporovaných OSN bylo nuceno zavřít kvůli vyčerpání zásob plynu na vaření a mouky“ a zároveň maloobchodníci již neměli v obchodech chléb na prodej.

121. Dne 10. března 2025 mluvčí generálního tajemníka OSN potvrdil, že v předchozích devíti dnech nebyla do Gazy povolena žádná humanitární pomoc. Podle OCHA musí být okamžitě obnoven vstup životně důležité pomoci, která je nezbytná pro přežití více než dvou milionů Palestinců. Generální komisař UNRWA uvedl, že současné blokování humanitární pomoci do Gazy je podobné tomu, které bylo zavedeno od 7. října 2023, a že tato situace „ohrožuje životy a přežití civilistů v Gaze“. Dne 14. března 2025 WFP oznámil, že od 2. března 2025 nebyl schopen „dopřít do Gazy žádné potravinové zásoby z důvodu uzavření všech hraničních přechodů pro humanitární i komerční dodávky“.

122. Dne 21. března 2025 Mezinárodní federace společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce uvedla, že pouze 23 z 53 záchranných vozidel v Gaze zůstalo v provozu, protože Izrael od 2. března 2025 blokoval vstup humanitární pomoci, včetně paliva, do Gazy. Dne 23. března 2025 generální komisař UNRWA uvedl, že obnovené obléhání bylo „delší než to, které bylo zavedeno v první fázi války“. Dne 27. března 2025 varoval Světový potravinový program (WFP) a jeho partneři, že mají dostatek zásob potravin na pokrytí potřeb v Gaze maximálně na dva týdny, protože „stovky tisíc lidí v Gaze jsou opět ohroženy vážným hladomorem a podvýživou“. Podobně 28. března 2025 zástupce WHO informoval, že WHO se pokusila dopřít do Gazy potřebné zásoby, ale nikomu nebyl povolen vstup. Dodal, že „v současné době je k dispozici pouze 500 jednotek krve, zatímco odhadovaná měsíční potřeba [v Gaze] je přibližně 4 500 jednotek; v době aktivního konfliktu je kvůli zvýšenému počtu traumatických případů potřeba ještě více.“ Dne 28. března 2025 generální komisař UNRWA uvedl, že do Gazy již více než tři týdny nedorazila žádná humanitární pomoc, což je nejdelší období, kdy byla Gaza zcela bez zásob od 7. října 2023. Dne 11. dubna 2025 podle agentury Reuters předsedkyně Mezinárodního výboru Červeného kříže („ICRC“) uvedla, že humanitární situaci v Gaze lze popsat jako „peklo na zemi“ a že polní nemocnice ICRC tam „do dvou týdnů vyčerpá zásoby“. Dodala, že pro ICRC je působení v této oblasti obzvláště nebezpečné.

123. Izrael nakonec 19. května 2025, po 11 týdnech úplné blokády, povolil omezený vstup pomoci do Gazy, ale první den povolil vstup pouze devíti nákladním vozidlům OSN. Dne 27. května 2025 mluvčí OCHA Jens Laerke prohlásil, že množství pomoci, které bylo povoleno do Gazy, je „zcela nedostatečné“, a vyzval k otevření dalších hraničních

přechodů. Dodal také, že musí být povolena veškerá pomoc, a nikoli jen ta, kterou si izraelské úřady „vyberou“. Od té doby je humanitární pomoc izraelskými úřady extrémně omezována a žádosti o humanitární přístup jsou opakovaně zamítány. Je důležité poznamenat, že Izrael od 2. března 2025 do nejméně 25. července 2025 nepovoloval agentuře UNRWA dovoz jakékoli humanitární pomoci.

124. Již v prosinci 2023 WFP uvedlo, že každý čtvrtý obyvatel pásma Gazy čelí extrémnímu hladu a že pouze deset procent potřebných potravin pro 2,3 milionu lidí vstoupilo za posledních 70 dní do Gazy. WFP varoval, že riziko je obzvláště vysoké pro osoby s chronickými onemocněními, seniory, děti a osoby se zdravotním postižením. OCHA zdůraznila, že lidé na severu pásma Gazy trpí stále alarmující mírou hladu a deprivace, protože jsou již dva měsíce odříznuti od pomoci a komerční činnosti. Podle odhadu Nutrition Cluster z počátku prosince 2023 již 100 % obyvatel Gazy trpělo nedostatkem potravin. Podle odhadů OSN ze dne 15. ledna 2024 tvořili Palestinci v pásmu Gazy 80 % lidí na celém světě, kteří čelili hladomoru nebo těžkému hladu. Dne 29. července 2025 IPC uvedlo, že v pásmu Gazy se v současné době odehrává nejhorší scénář hladomoru a že „rostoucí důkazy ukazují, že rozšířený hlad, podvýživa a nemoci vedou k nárůstu úmrtí souvisejících s hladem“. Jeho analýza ze dne 12. května 2025 předpokládala, že „celá populace v pásmu Gazy bude do září 2025 čelit vysoké míře akutní potravinové nejistoty (IPC fáze 3 nebo vyšší), včetně půl milionu lidí v katastrofické situaci (IPC fáze 5), která se vyznačuje extrémním nedostatkem potravin, hladověním, bídou a smrtí“. IPC rovněž uvedla, že „podvýživa by měla dosáhnout kritické úrovně (IPC AMN fáze 4) v guvernorátech Severní Gaza, Gaza a Rafah, kde více než 70 000 dětí mladších pěti let a 17 000 těhotných a kojících žen čelí akutní podvýživě. Ve zprávě zveřejněné 22. srpna 2025 Výbor pro přezkoumání hladomoru IPC („FRC“) uvedl, že uměle vyvolaný hladomor „v současné době panuje v guvernorátu Gaza. FRC dále předpokládá, že v nadcházejících týdnech bude překročena hranice hladomoru (IPC fáze 5) v provinciích Deir al-Balah a Chán Júnis.“

125. V rozhovoru pro deník The Telegraph ze dne 25. července 2025 mluvčí UNICEFu uvedla, že hladomor ohrožuje životy Palestinců, protože pomoc je tak malá, že rodiny musí prohledávat odpadky, aby sehnaly jídlo, a situaci ještě zhoršuje pokračující bombardování Gazy. Dodala, že v Gaze je nyní denně zapotřebí více než 600 nákladních vozidel s humanitární pomocí, ale na hraničních přechodech se denně vykládá pouze asi 30 nákladních vozidel OSN, aby je systém humanitární pomoci vedený OSN mohl distribuovat v Gaze. Samostatně zahájila v květnu 2025 svou činnost GHF. Komise však poznamenává, že: (i) GHF distribuuje pouze potravinovou pomoc bez jiné nezbytné pomoci, jako je čistá voda, zdravotnické potřeby a vybavení a léky; (ii) existují pouze čtyři distribuční místa (oproti 400 distribučním místům před zřízením GHF), z nichž tři se nacházejí na jihu Gazy a jedno ve středu; a (iii) všechna distribuční místa se nacházejí v militarizovaných zónách. Jelikož se žádné z distribučních míst nenachází na severu Gazy, je pro mnoho Palestinců, zejména na severu Gazy, obtížné a někdy i nemožné se k distribučním místům dostat. Podle zpráv jsou tato místa otevřena pouze po dobu pouhých osmi minut.

126. Komise zdůrazňuje, že od 7. října 2023 do 23. července 2025 bylo potvrzeno zabití 330 členů týmu UNRWA. K 22. červenci 2025 byla 311 (téměř všechna) zařízení UNRWA zasažena izraelskými vojenskými akcemi od 7. října 2023. Je důležité zmínit, že 28. října 2024 Kneset odhlasoval dva zákony, které vstoupily v platnost 30. ledna 2025 a které v podstatě zakazují činnost UNRWA na okupovaném palestinském území, včetně Východního Jeruzaléma, a zakazují jakýkoli kontakt mezi UNRWA a izraelskými úředníky.

(V lednu 2025 Izrael zkrátil platnost všech víz mezinárodních zaměstnanců UNRWA. Izrael rovněž nařídil UNRWA, aby do 30. ledna 2025 vyklidila všechny prostory v okupovaném Východním Jeruzalémě a ukončila v nich svou činnost. UNRWA oznámila, že její zbývající mezinárodní zaměstnanci opustili Gazu v březnu 2025 a žádným dalším mezinárodním zaměstnancům nebylo povoleno vstoupit do Gazy, takže v Gaze zůstalo přibližně 12 000 palestinských zaměstnanců UNRWA, kteří tam nadále poskytují služby a pomoc.

e. Reprodukční násilí a dopady na zdraví a výživu žen

127. Komise zdokumentovala nebezpečné podmínky pro ženy rodící v nemocnicích, včetně nedostatku specializovaného personálu, léků a vybavení. Lékaři uvedli, že bylo velmi obtížné zvládat bolest pacientek a předcházet infekcím, protože nemocnice často neměly dostatečné zásoby, včetně epidurálních anestetik, léků na hypertenzi, anestetik a antibiotik. Lékař specializující se na urgentní medicínu, který v lednu 2024 pracoval v Nasser Medical Complex v Chán Júnisu, popsal značné potíže při diagnostice a léčbě těhotných žen z důvodu nedostatku spolehlivých laboratorních testů nebo vybavení, což vedlo k zbytečným komplikacím. Porodníci uvedli, že ženy dostávaly velmi málo porodnické péče a že řada z nich trpěla vaginálními infekcemi, které mohly vést k předčasným porodům, potratům nebo neplodnosti.

128. Od 7. října 2023 jsou palestinské ženy v Gaze stále častěji nuceny родit v nebezpečných podmínkách, s minimální nebo žádnou lékařskou péčí, což zvyšuje riziko komplikací vedoucích k trvalým zdravotním následkům a smrti matky i dítěte. Pokračující obléhání a nepřátelské akce brání distribuci sad pro bezpečný porod doma těhotným ženám. Komise rovněž zjistila, že zdravotní péče o matky se v přímém důsledku úplného obléhání ze strany Izraele výrazně zhoršila. Podle zprávy vydané organizací Crisis Group v dubnu 2024 trpělo téměř 60 000 těhotných žen podvýživou a dehydratací a mnoho těhotných žen mělo těžkou anémii. UNRWA dne 23. října 2023 uvedla: „V důsledku nedostatečné potravinové bezpečnosti jsou ženy a děti, zejména těhotné a kojící ženy, vystaveny riziku podvýživy nebo nedostatečné výživy, což negativně ovlivní jejich imunitní zdraví a zvýší jejich náchylnost k onemocněním souvisejícím s výživou matek, jako je anémie, preeklampsie a krvácení. To zvyšuje riziko úmrtí jak matek, tak dětí.“ V listopadu 2023 WHO varovala, že s zhoršujícím se přístupem k potravinám a vodě se zvýší riziko úmrtí jak matek, tak dětí. V polovině prosince UNFPA varovala, že těhotné ženy hladoví. V lednu 2024 vyjádřila UNICEF zvláštní obavy ohledně výživy více než 155 000 těhotných žen a kojících matek, vzhledem k jejich specifickým výživovým potřebám a zranitelnosti. V únoru 2024 organizace Global Nutrition Cluster oznámila, že rozmanitost stravy těhotných a kojících žen v severní Gaze, Deir al Balahu, Chán Júnisu a Rafahu je „krajně kritická“.

129. Hlad a hladomor navíc měly závažný negativní dopad na ženy a dívky, zejména na těhotné ženy a ženy po porodu. Těhotné a kojící ženy čelily specifickým rizikům pro své zdraví a zdraví svých novorozenců v důsledku hladovění a podvýživy. Již v listopadu 2023 údajně tisíce vysídlených žen a novorozenců pobývajících v zařízeních UNRWA potřebovaly lékařskou péči kvůli rostoucí podvýživě, dehydrataci a nemocem přenášeným vodou. Téměř dva roky po zahájení útoku v Gaze je situace horší než kdykoli předtím. Podle údajů UNFPA z října 2024 čelilo 42 000 těhotných žen krizové úrovni hladomoru (IPC 3) a více než 3 000 těhotných žen čelilo katastrofické úrovni nedostatečné potravinové bezpečnosti (IPC 5), což jsou čísla, o nichž se podle zpráv

očekávalo, že během zimy vzrostou. K 19. květnu 2025 je téměř 11 000 těhotných žen ohroženo hladomorem.

130. Porodník, s nímž Komise vedla rozhovor, poukázal na obtížné podmínky, kterým ženy a dívky čelí v důsledku hladomoru, a uvedl, že mnoho pacientek před a po porodu trpí podvýživou nebo je oslabeno nemocemi a infekcemi. Komise také hovořila se ženami, které čelily hladomoru a hladovění během těhotenství nebo kojení. Poukázaly na nedostatek přístupu k jídlu a čisté pitné vodě, který souvisel s opakovaným vysídlováním a zármutkem nad ztrátou členů rodiny. Tyto potíže ještě zhoršovaly jejich pocity úzkosti a stresu, což mělo dopad na ně i na jejich děti. Dopad stresu a nedostatku jídla a vody na kojení potvrdilo několik lékařských odborníků.

f. Dopady omezené zdravotní péče a nedostatku potravin na děti

131. Agentury OSN varovaly, že riziko podvýživy a úmrtí, kterým lze předejít, bude v pásmu Gazy nadále stoupat a bude si vyžádat další životy v důsledku izraelské blokády. Na konci listopadu 2023 organizace Oxfam varovala, že novorozenci do tří měsíců věku umírají z příčin, kterým lze předejít, v důsledku blokády a akutního nedostatku čisté vody. MSF oznámila, že byla svědkem dětí trpících kožními vyrážkami kvůli nedostatku čisté vody na koupání nebo mytí. Do konce roku 2023 tyto faktory vedly k vypuknutí vodou přenosných a jiných nemocí, jako je úplavice, svrab, vši, plané neštovice, bolesti břicha, horečka, zvracení, tyfus, hepatitida A a více než 160 000 případů akutních respiračních infekcí. Fyzické dopady nedostatku jídla a vody v posledních 22 měsících ještě zhoršily obrovské a závažné psychické trauma dětí. V únoru 2024 UNICEF odhadl, že „téměř všechny děti, což je více než 1 milion, potřebují psychickou a psychosociální podporu“.

132. Izraelské použití hladomoru jako válečné metody prostřednictvím úplného obklíčení pásma Gazy mělo ničivé dopady také na děti, což vedlo k hladomoru, alarmujícímu vysokému výskytu akutní podvýživy, zvýšenému riziku vypuknutí nemocí, jako je cholera a chronický průjem, a výrazně vyšší úmrtnosti. K dubnu 2024 vedl těžký hlad, dehydratace a extrémně kritická akutní podvýživa k úmrtí nejméně 28 dětí, včetně 12 kojenců mladších jednoho měsíce. Z těchto 28 úmrtí bylo 25 dětí mladších jednoho roku. Komise poznamenává, že tyto údaje zahrnují pouze děti, které se dostaly do nemocnice. Je pravděpodobné, že další děti zemřely hlady, aniž by se jim dostalo lékařské péče. Zvláště znepokojující je odmítnutí Izraele umožnit základní potřeby, jako je speciální kojenecké mléko, do pásma Gazy, což vedlo k vážným komplikacím a úmrtím.

133. V prosinci 2023 UNICEF uvedl, že 130 000 dětí mladších dvou let nedostávalo „životně důležité kojení a doplňkovou výživu odpovídající jejich věku“. V březnu 2024 varovaly agentury OSN, že každé třetí dítě mladší dvou let v severní části pásma Gazy trpí akutní podvýživou nebo „vyčerpáním“, což znamená, že je vzhledem ke své výšce nebezpečně hubené a ohroženo smrtí. Tento vzorec akutní podvýživy u dětí mladších dvou let na severu se zvýšil z 15,6 % v lednu na 31 % v březnu 2024, zatímco těžká podvýživa u dětí na jihu pásma Gazy se čtyřnásobně zvýšila z 1 % v lednu na více než 4 % v únoru 2024, což naznačuje závažný a rychlý pokles zdravotního a výživového stavu dětí. Podle porodníka, který hovořil s Komisí, špatné hygienické podmínky a nedostatek spolehlivé a čisté vody ohrožují šance dětí na přežití, protože v takových podmínkách není možné připravit umělé mléko.

134. Již v červnu 2024 odhadoval UNICEF, že téměř 3 000 podvyživených dětí je v jižní části Gazy ohroženo smrtí kvůli nedostatku potravin. IPC uvedlo, že mezi dubnem a

polovinou července 2025 bylo hospitalizováno více než 20 000 dětí s akutní podvýživou, z nichž více než 3 000 trpělo těžkou podvýživou. Situaci zhoršovaly pokračující útoky na zdravotnická zařízení. Pediatr odhadoval, že děti, které dlouhodobě žijí v nemocnicích bez přístupu k řádné výživě, budou trpět nutričními deficity, které budou mít dlouhodobé zdravotní následky. Zhroucení zdravotnického systému také ovlivnilo schopnost poskytovat očkování.

135. Lékaři Komisi sdělili, že v důsledku útoků na zdravotnická zařízení a omezených možností léčby budou kojenci a děti v Gaze pravděpodobně trpět až do dospělosti. Mezi krátkodobé komplikace může patřit to, že kojenci nedosáhnou motorických milníků ve vývoji během prvního roku života. Ve střednědobém horizontu nebudou děti schopny rozvíjet řeč a dosáhnout jazykových milníků a v dlouhodobém horizontu může dojít k poškození jejich kognitivních schopností. Jeden lékař shrnul situaci slovy, že v Gaze byla zničena podstata dětství.

136. Porodník informoval Komisi, že děti narozené zranitelným matkám mají vyšší pravděpodobnost úmrtí v novorozeneckém období a vyšší pravděpodobnost vzniku chronických onemocnění v dětství a dospělosti. V kontextu situace v Gaze, kde nebyl přístup k prenatální a postnatální péči, porodník Komisi informoval, že tyto děti mají vyšší pravděpodobnost podvýživy, zakrnění a opožděného vývoje a kratší očekávanou délku života. Porodník dále informoval Komisi, že všechny ženy, které léčil, trpěly těžkou anémií, což znamenalo, že měly vyšší pravděpodobnost předčasného porodu dětí s nedostatečnou hmotností a že tyto ženy měly vyšší pravděpodobnost úmrtí při porodu, protože neměly rezervy v případě krvácení (které se u podvyživených žen vyskytuje častěji). Například nedostatek kyseliny listové, která je pro těhotné ženy zásadní, zvyšoval riziko vad u dětí, jako je rozštěp páteře.

iii. Analýza a závěr

137. V předchozí zprávě Komise zjistila, že izraelské orgány se dopustily válečného zločinu úmyslného využívání hladovění jako metody vedení války tím, že zbavily civilní obyvatelstvo pásma Gazy předmětů nezbytných pro jeho přežití, mimo jiné tím, že mu odepřely přístup k potravinám, vodě, přístřeší a lékařské péči a úmyslně bránily dodávkám humanitární pomoci.

138. Kromě toho na základě zjištění, že nemocnice nemohly řádně fungovat z důvodu (i) přerušení dodávek vody, elektřiny a paliva; (ii) nedostatku zdravotnického vybavení, léků a dalších zásob, které byly blokovány izraelskými úřady; a (iii) zničení infrastruktury a bytů, které byly nezbytné pro přežití civilního obyvatelstva v Gaze, Komise dospěla k závěru, že izraelské úřady se dopustily zločinu proti lidskosti spočívajícího ve vyhlazení části civilního obyvatelstva v pásmu Gazy nepřímými prostředky, a to tím, že vytvořily životní podmínky, které měly za cíl zničení civilistů v Gaze.

139. Komise poznamenává, že „pojem „životní podmínky“ může zahrnovat, ale nemusí se nutně omezovat na úmyslné zbavení zdrojů nezbytných k přežití, jako jsou potraviny nebo lékařské služby, nebo systematické vyhánění z domovů“. Při posuzování, zda je prokázán základní zakázaný čin úmyslného způsobení životních podmínek skupině s cílem způsobit její úplné nebo částečné fyzické zničení, není nutné, aby životní podmínky skutečně vedly k smrti nebo vážnému tělesnému či duševnímu poškození; takový výsledek je však relevantní, i když není nezbytný, pro prokázání genocidního úmyslu zničit určitou skupinu, jak je posouzeno níže.

140. Komise proto posoudila jednání izraelských orgánů, včetně izraelských

bezpečnostních sil, zejména (i) systematické bezohledné a přímé útoky na civilní objekty v Gaze; (ii) násilné přesuny Palestinců v Gaze; (ii) využívání hladovění jako válečné taktiky; (iii) uvalení úplné blokády na Gazu tím, že byl znemožněn přístup k elektřině, palivu, potravinám a vodě a prostředkům k ubytování; (iv) blokování humanitární pomoci, včetně základních potřeb, zdravotnického vybavení a léků, při vstupu do Gazy; a (v) přímé útoky na zdravotnická zařízení, včetně zařízení poskytujících sexuální a reprodukční zdravotní péči. Komise konstatuje, že vojenské operace izraelských bezpečnostních sil a obléhání začaly dne 7. října 2023 a pokračují. V důsledku toho byli Palestinci v Gaze násilně přesunuti a nuceni žít v nelidských podmínkách bez jídla, vody, řádného bydlení a základní lékařské péče. Izraelské bezpečnostní síly zejména úmyslně zničily civilní objekty, čímž Palestinci v Gaze přišli o zdroje nezbytné pro přežití a stali se silně závislími na humanitární pomoci, která byla izraelskými orgány zcela nebo z velké části blokována.

141. Izraelské bezpečnostní síly také úmyslně zničily zdravotnická zařízení v pásnu Gazy, aby Palestincům znemožnily přístup k nezbytné lékařské péči, a přinutily je žít v nelidských podmínkách. V důsledku toho byli mnozí Palestinci nuceni žít v krajní nejistotě a neustálém strachu o svou bezpečnost a mohli se soustředit pouze na to, jak přežít. Několik rodičů zejména informovalo Komisi, že od 7. října 2023 je jediným cílem jejich dětí v Gaze najít jídlo, aby přežily, a nemohou si dovolit myslet na nic jiného. Palestinci umírali kvůli nedostatku lékařské péče, jídla a přímému zabíjení izraelskými bezpečnostními silami. Tyto soustavné akce ukazují vzorec chování, který izraelské úřady uvalily na Palestince uvězněné v Gaze.

142. Izraelské bezpečnostní síly pokračovaly v přímých útocích na zdraví matek v Gaze navzdory četným a jasným varováním ze strany příslušných agentur OSN a aktérů občanské společnosti. Životní podmínky způsobené těmito úmyslnými a přímými útoky na systém sexuální a reprodukční zdravotní péče, spolu s nedostatečným přístupem k sexuální a reprodukční zdravotní péči způsobeným obléháním a pokračujícími nepřátelskými akcemi, měly obzvláště škodlivý vliv na těhotné ženy, ženy po porodu a kojící ženy, s nevratnými dlouhodobými důsledky na duševní zdraví a fyzické reprodukční a plodnostní vyhlídky palestinského lidu jako celku.

143. Komise v předchozí zprávě zdůraznila, že izraelské bezpečnostní síly prováděly útoky na zdravotnická zařízení, jednotky a personál a zároveň zpříšňovaly blokádu pásma Gazy, což mělo za následek, že do nemocnic se nedostávalo palivo, potraviny, voda, léky a zdravotnické potřeby, čímž se ještě zhoršila již tak katastrofální situace, kdy se k počtu neléčených pacientů trpících chronickými nemocemi nebo pacientů vyžadujících specializovanou péči rychle přidávaly případy pacientů s vážnými zraněními vyžadujícími urgentní ošetření.

144. Po zvážení všech důkazů Komise dospěla k závěru, že izraelské orgány si byly vědomy vysoké pravděpodobnosti, že jejich vojenské operace, uvalení úplné blokády, včetně zablokování humanitární pomoci do Gazy, a zničení bytů a zdravotnických systémů a zařízení povedou k fyzické likvidaci Palestinců v Gaze, a to zcela nebo zčásti. Je důležité poznamenat, že v souvislosti s blokováním humanitární pomoci byly izraelské orgány upozorněny Mezinárodním soudním dvorem, Radou bezpečnosti a různými odborníky a skupinami zabývajícími se lidskými právy. Například v březnu 2024 Mezinárodní soudní dvůr uvedl, že „katastrofické životní podmínky“ v Gaze se dále zhoršily, zejména pokud jde o dlouhodobý a rozsáhlý nedostatek potravin a základních potřeb, a že nastává hladomor, a nařídil izraelským orgánům, aby zajistily dostatečné množství pomoci a humanitární podpory. V květnu 2024 Mezinárodní soudní dvůr

vedl, že strašlivá humanitární situace v pásnu Gazy se zhoršila a „lze ji nyní charakterizovat jako katastrofální“. Navzdory jasným varováním izraelské orgány neumožnily, aby se palestinskému obyvatelstvu v Gaze dostalo adekvátní humanitární pomoci. Komise proto dospěla k závěru, že izraelské orgány vědomě a úmyslně způsobily takové životní podmínky, které měly za cíl zničení palestinského obyvatelstva v Gaze.

145. Mezi 18. březnem a 15. dubnem 2025 bylo vysídleno přibližně 500 000 Palestinců, z nichž velká většina byla vysídlena již mnohokrát předtím. Dne 25. dubna 2025 WFP oznámil, že vyčerpal všechny své zásoby potravin v Gaze, protože hraniční přechody zůstaly uzavřené, a že „dodal své poslední zbývající zásoby potravin do kuchyní připravujících teplá jídla v pásnu Gazy“. Navíc k 31. březnu 2025 „všech 25 pekáren podporovaných WFP zavřelo, protože došla pšeničná mouka a palivo na pečení“. Důležité je, že WFP poznamenal, že „více než 116 000 tun potravinové pomoci – což stačí k nakrmení jednoho milionu lidí po dobu až čtyř měsíců – je umístěno v humanitárních koridorech a je připraveno k přepravě do Gazy WFP a partnery v oblasti potravinové bezpečnosti, jakmile se hranice znovu otevrou“. Bez pomoci WFP bude polovina obyvatel Gazy vážně postižena. Je důležité poznamenat, že i kdyby WFP byl schopen zajistit potraviny pro polovinu obyvatelstva, což představovalo pouze 25 procent jejich denních potravinových potřeb. Podobně dne 29. dubna 2025 UNRWA uvedla, že má „téměř 3 000 nákladních vozidel s životně důležitou pomocí“, které čekají na otevření hraničních přechodů. Navzdory těmto varováním a tomuto povědomí izraelské úřady nepovolily vstup žádné humanitární pomoci do Gazy. Důležité je, že dopady těchto katastrofálních podmínek jsou umocněny skutečností, že Palestinci jsou uvězněni v Gaze bez bezpečného útočiště před neúprosnými útoky Izraele; nemají kam jít, protože celé pásmo Gazy je zasaženo izraelskými akcemi a všechny hranice jsou uzavřeny. Dne 8. dubna 2025 generální tajemník OSN prohlásil, že „Gaza je zabijácké pole – a civilisté se nacházejí v nekonečné smrtící smyčce“. Komise shledává, že izraelské orgány úmyslně vytvořily životní podmínky, které vedou ke zničení generací Palestinců a k zničení palestinského lidu v Gaze jako skupiny.

146. Komise je si vědoma judikatury týkající se ničení vzdělávacích zařízení a toho, že takové jednání může být relevantní pro posouzení *dolus specialis* genocidy. Komise je toho názoru, že ničení vzdělávacích zařízení musí být posuzováno také v kontextu společenských a kulturních specifík Gazy, a proto by mělo být zohledněno při stanovení základního činu genocidy podle článku II písm. c) Úmluvy o genocidě. Vzdělávací zařízení v Gaze nejsou pouhými budovami, ve kterých Palestinci získávají vzdělání. Školy například sloužily jako útočiště pro vysídlené Palestince. Pro mnoho Palestinců byla vzdělávací zařízení proto zdrojem fyzické bezpečnosti a jistoty. Útoky na tato zařízení vedly k dalšímu vysídlení Palestinců v Gaze, čímž přispěly k nesnesitelným životním podmínkám v této oblasti. Komise dále poznamenává, že ztráta vzdělávacích zařízení znamenala pro Palestince ztrátu zdroje stability, naděje a možnosti budoucnosti. Komise se domnívá, že zničení vzdělávacího systému a odepření vzdělávacích příležitostí, včetně školní docházky, přispívá k nelidským životním podmínkám, které jsou vnucovány mnoha Palestincům v Gaze s cílem způsobit fyzickou likvidaci této skupiny. Zničením vzdělávacího systému v Gaze, které ochromilo schopnost Palestinců zachovat si svou identitu jako lid, izraelské orgány úmyslně způsobily této skupině životní podmínky, jejichž cílem bylo dosáhnout jejího úplného nebo částečného fyzického zničení. Komise proto shledává, že izraelské bezpečnostní síly cíleně ničily vzdělávací zařízení v Gaze, aby Palestinci nemohli hledat útočiště v těchto místech a aby byla vymazána palestinská identita.

147. Komise dospěla k závěru, že jsou splněny podmínky pro skutkovou podstatu a úmyslné jednání spočívající v „úmyslném uvalení na skupinu životních podmínek, které mají za cíl její úplné nebo částečné fyzické zničení“ podle článku II písm. c) Úmluvy o genocidě.

D. Uvalení opatření zaměřených na zabránění porodům v rámci skupiny

i. Právní rámec

148. Komise konstatuje, že k prokázání skutkové podstaty trestného činu v této kategorii nemusí být uložena opatření nutně fyzická, ale mohou být i psychologická nebo sociální, například když mohou být členové skupiny prostřednictvím výhrůžek, traumatu nebo zákona přivedeni do stavu, kdy nejsou schopni počít dítě nebo se rozhodnou nemít potomky.

149. Pokud jde o úmysl, je třeba prokázat, že opatření mělo za cíl zbavit oběť schopnosti a možnosti otěhotnět a porodit dítě. Není tedy nutné prokazovat, že v rámci skupiny skutečně došlo k zabránění porodům, pokud se prokáže, že přijatá opatření měla za cíl zabránit porodům.

ii. Shrnutí skutkových zjištění

150. Útoky na zdravotnická zařízení, včetně těch, která poskytují sexuální a reprodukční zdravotní péči a služby, postihly přibližně 545 000 žen a dívek v reprodukčním věku v Gaze. Přímé útoky na hlavní porodnice v nemocnici Shifa a zdravotním komplexu Nasser v Chán Júnisu způsobily jejich dočasné vyřazení z provozu. Zařízení specificky určená jako centra sexuální a reprodukční zdravotní péče byla přímo napadena nebo nucena ukončit provoz. Mezi tato zařízení patří porodnice Emirati Maternity Hospital, Awdah Hospital a Sahabah Hospital, která jsou hlavními zařízeními mateřské zdravotní péče na jihu a severu Gazy. Současně bylo nuceno uzavřít několik porodnických oddělení v jiných nemocnicích, včetně porodnického oddělení nemocnice Aqsa Hospital v lednu 2024. V červenci 2025 bylo oznámeno, že se zvýšila nabídka služeb v oblasti reprodukčního zdraví, přičemž 13 nemocnic a čtyři polní nemocnice poskytovaly porodnickou péči, avšak tato zařízení byla omezena nedostatkem personálu, nedostatkem zásob a poškozenou infrastrukturou, což omezovalo schopnost těhotných žen dostat se do těchto zařízení.

151. Komise zejména vyšetřovala útok na kliniku Al-Basma IVF, největší kliniku pro léčbu neplodnosti v Gaze. Klinika byla ostřelována v prosinci 2023, přičemž bylo údajně zničeno přibližně 4 000 embryí a 1 000 vzorků spermatu a neoplozených vajíček. Podle zpráv klinika Al-Basma IVF každý měsíc ošetřila 2 000 až 3 000 pacientů a provedla přibližně 70 až 100 procedur IVF. Obléhání Gazy a z toho vyplývající nedostatek kapalného dusíku, který se používá k chlazení skladovacích nádrží, představovaly během prvních měsíců války značné problémy pro provoz kliniky a uchovávání reprodukčního materiálu. Skladovaný reprodukční materiál byl zcela zničen, když byla genetická banka napadena na začátku prosince 2023. Během útoku byla přímo zasažena embryologická laboratoř a veškerý reprodukční materiál uložený v laboratoři byl zničen.

152. Komise na základě vizuální analýzy fotografií z místa činu dospěla k závěru, že rozsáhlé škody na vnějšku i uvnitř budovy byly způsobeny projektilem velkého kalibru, s největší pravděpodobností granátem vystřeleným z tanku izraelských bezpečnostních sil.

Satelitní snímky ukazují, že oblast kolem kliniky byla v důsledku nepřátelských akcí značně poškozena. Centrum bylo samostatnou budovou, na které bylo jasně vyznačeno jméno kliniky. Ve svém prohlášení pro americkou televizní stanici ABC mluvčí izraelských bezpečnostních sil uvedl, že o konkrétním útoku nemají žádné informace. Izraelské bezpečnostní síly rovněž prohlásily, že přijímají rozsáhlá opatření k omezení škod na civilním obyvatelstvu a při nakládání s objekty, které vyžadují zvláštní ochranu, a že záměrně neútočí na civilní infrastrukturu, včetně klinik asistované reprodukce. Komise nezjistila žádné věrohodné informace, které by naznačovaly, že budova byla využívána k vojenským účelům. Komise zjistila, že izraelské orgány věděly, že se jedná o kliniku asistované reprodukce, a že měly v úmyslu ji zničit. Komise proto dospěla k závěru, že zničení kliniky asistované reprodukce Al-Basma bylo opatřením, jehož cílem bylo zabránit porodům mezi Palestinci v Gaze.

iii. Analýza a závěr

153. Komise zdůrazňuje, že klinika IVF Al-Basma byla hlavním centrem asistované reprodukce v Gaze. Izraelské bezpečnostní síly vystřelily tankový granát, který přímo zasáhl kliniku a způsobil explozi pěti nádrží s kapalným dusíkem, čímž zničily veškerý reprodukční materiál, který byl v nich uložen pro budoucí početí Palestinců. Komise dále zdůrazňuje, že klinika IVF utrpěla největší škody ve srovnání s přilehlými budovami, což naznačuje, že byla hlavním cílem. Vzhledem k tomu, že (i) izraelské bezpečnostní síly odpálily granát, který přímo zasáhl samostatně stojící kliniku v areálu; (ii) přesnost úderu vedla k explozi nádrží s dusíkem; (iii) neexistenci jakékoli věrohodné hrozby uvnitř kliniky; a (iv) rozsah škod na klinice ve srovnání s okolními budovami, je rozumné dospět k závěru, že izraelské bezpečnostní síly věděly o funkci kliniky a měly v úmyslu ji zasáhnout a zničit reprodukční materiál, který se v ní nacházel. Důležité je, že Komise také vyslechla svědka, který vypověděl, že konzultovaní odborníci na munici dospěli k závěru, že klinika byla „předmětem významného přímého útoku“.

154. Ačkoli k prokázání spáchání tohoto genocidního činu není nutné, aby skutečně došlo k zabránění narození dětí, Komise nicméně zdůrazňuje výpověď odborného lékaře v oblasti reprodukční medicíny před Komisí. Podle tohoto odborného lékaře bude mít útok na kliniku IVF „dopad na budoucí generace. Děti, které se měly narodit z těchto 5 000 reprodukčních vzorků, nikdy nebudou existovat. Rodiny se navždy změní a kvůli ztrátě těchto reprodukčních tkání může dojít k zániku rodových linií“. Komise v předchozí zprávě dospěla k závěru, že zničení kliniky IVF Al-Basma bylo opatřením, jehož cílem bylo zabránit porodům mezi Palestinci v Gaze.

155. Komise proto dospěla k závěru, že jsou splněny podmínky pro skutkovou podstatu a úmyslné jednání „zavedení opatření zaměřených na zabránění porodnosti v rámci skupiny“ podle článku II písm. c) Úmluvy o genocidě.

IV. *DOLUS SPECIALIS* GENOCIDY

A. Právní rámec

156. Genocida je mezinárodní trestný čin, za který je individuální trestní odpovědnost, za níž může být odpovědný stát, pokud bylo jednání přičitatelné státu. Zatímco standardem pro uznání obviněného vinným z genocidy v trestním řízení je „nad veškerou pochybnost“, standard pro stanovení odpovědnosti státu je založen na

„důkazech, které jsou zcela přesvědčivé“. Podle Mezinárodního soudního dvora musí být soud „plně přesvědčen, že tvrzení učiněná v řízení, že byl spáchán zločin genocidy nebo jiné činy uvedené v článku III, byla jasně prokázána“. Aby bylo možné shledat stát odpovědným za genocidu, je proto důležité prokázat, že pachatel spáchal základní činy genocidy s obecným úmyslem (*dolus generalis*) spáchat základní činy a s požadovaným specifickým úmyslem (*dolus specialis*) spáchat genocidu. Komise poznamenává, že požadavek specifického úmyslu se vztahuje na pachatele základního činu, nikoli na stát. Odpovědnost státu lze proto prokázat, pokud byly činy spáchány aktéry, jejichž jednání lze přičíst státu.

157. Komise v předchozích oddílech projednala obecný úmysl nezbytný pro prokázání spáchání genocidních činů, jak je stanoveno v Úmluvě o genocidě. Komise nyní analyzuje, zda pachatelé spáchali základní genocidní činy se specifickým úmyslem zcela nebo zčásti zničit Palestince v Gaze jako takové. Komise poznamenává, že „úmysl zničit“ neznamená, že k takovému zničení muselo dojít. Jelikož se úmysl týká zničení skupiny, mohou být základní činy spáchány proti civilistům i ne-civilistům určité skupiny a takové činy by i tak představovaly genocidu, pokud je prokázán prvek *mens rea*. Komise poznamenává, že dne 26. ledna 2024 Mezinárodní soudní dvůr uvedl, že „Palestinci zřejmě tvoří odlišnou „národnostní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu“, a tudíž chráněnou skupinu ve smyslu článku II Úmluvy o genocidě. Mezinárodní soudní dvůr dále s ohledem na to, že Palestinci v pásnu Gazy tvoří více než dva miliony lidí, uvedl, že „Palestinci v pásnu Gazy tvoří podstatnou část chráněné skupiny“.

158. Úmysl spáchat genocidu lze prokázat buď (i) přímými důkazy, jako jsou prohlášení vyjadřující úmysl zcela nebo zčásti zničit chráněnou skupinu jako takovou, nebo (ii) nepřímými důkazy, s přihlédnutím k celkovému souboru důkazů, na základě dedukce z posouzení vzorce chování. Komise se domnívá, že k odvození úmyslu spáchat genocidu lze vzít v úvahu sexuální a genderově podmíněné násilí. Kromě toho lze posoudit také činy namířené proti dětem. Komise poznamenává, že při prokazování genocidního úmyslu by měla být zohledněna celková skutková situace, nikoli jednotlivé nebo izolované případy. Kromě toho lze při stanovení genocidního úmyslu zohlednit i činy spáchané před, během a po spáchání genocidního činu.

159. V případě Bosna proti Srbsku Mezinárodní soudní dvůr uvedl, že aby bylo možné určitý vzorec chování přijmout jako důkaz konkrétního úmyslu zničit skupinu jako celek nebo její část, musel by být takový, že by mohl poukazovat pouze na existenci takového úmyslu. S odkazem na standard stanovený v případě Bosna proti Srbsku Mezinárodní soudní dvůr v případě Chorvatsko proti Srbsku uvedl, že „aby bylo možné z určitého vzorce chování vyvodit existenci *dolus specialis*, je nezbytné a dostačující, aby se jednalo o jediný závěr, který lze z daných činů rozumně vyvodit“. Mezi faktory, které lze vzít v úvahu, patří rozsah a systematický charakter útoků, počet obětí a škody, které „daleko přesahovaly to, co bylo odůvodněno vojenskou nutností“, a míra způsobených zranění.

160. Komise se domnívá, že i když mohou existovat jiné důvody pro jednotlivý čin (například dosažení vojenské výhody násilným přesunem skupiny nebo zničení existence ozbrojené skupiny), nevylučuje to existenci genocidního úmyslu, pokud je genocidní úmysl jediným rozumným závěrem, který lze vyvodit po vyloučení jiných závěrů, které nejsou rozumné, na základě všech dostupných důkazů.

161. Pokud pachatelé výslovně nevyjádřili svůj úmysl, lze genocidní úmysl prokázat na základě nepřímých důkazů. Komise proto při analýze *dolus specialis* genocidy zohledňuje následující neúplný seznam indikátorů: jednání pachatelů; obecný kontext;

páchání jiných trestných činů systematicky namířených proti stejné skupině; rozsah spáchaných zvěrstev (včetně použitých prostředků a metod); počet obětí; systematické zaměření na oběti z důvodu jejich příslušnosti k určité skupině; opakování destruktivních a diskriminačních činů; a používání hanlivého jazyka vůči členům cílové skupiny. Komise se domnívá, že činy, které představují sexuální a genderově podmíněné násilí, a činy spáchané na dětech mohou být použity k odvození konkrétního úmyslu genocidy. Komise rovněž poznamenává, že důkazy o ničení vzdělávacích, náboženských a kulturních památek mohou být použity k odvození úmyslu fyzicky zničit skupinu.

B. Posouzení skutkových zjištění

i. Prohlášení izraelských státních činitelů

162. Při analýze genocidních úmyslů izraelských orgánů se Komise odvolává jak na prohlášení členů izraelské vlády (přímý důkaz *dolus specialis*), tak na chování izraelských orgánů a izraelských bezpečnostních sil, včetně chování během vojenských operací, které bylo v souladu s obsahem prohlášení izraelské vlády (nepřímý nebo nepřímý důkaz *dolus specialis*).

163. Již 7. října 2023 izraelští představitelé vydali prohlášení, v nichž naznačili svůj záměr zničit Palestince v Gaze jako skupinu. Palestinci byli izraelskými představiteli soustavně dehumanizováni. Izraelské orgány navíc vydaly řadu prohlášení, v nichž výslovně vyzývaly k pomstě, zničení a vyhlazení. Komise se po analýze vojenských operací izraelských bezpečnostních sil domnívá, že tato prohlášení byla učiněna s cílem podnítit nenávisť vůči Palestincům a násilí proti nim. Izraelské bezpečnostní síly tato prohlášení přijaly jako rozkaz zničit Palestince v Gaze a tento rozkaz byl skutečně proveden prostřednictvím vojenských operací.

164. Komise zaznamenala prohlášení nejvyšších izraelských státních úředníků, včetně prezidenta, předsedy vlády, ministrů vlády, členů Státního bezpečnostního kabinetu, členů Válečného řídicího kabinetu, členů Knesetu, dalších politiků, představitelů a velitelů izraelských bezpečnostních sil a dalších osob, které ve svých oficiálních veřejných funkcích používaly od 7. října 2023 podněcovující, provokativní a dehumanizující jazyk. Jejich slova utvářela veřejné mínění a získala širokou podporu veřejnosti pro jejich postoje. Jejich slova také ovlivnila vývoj a provádění veřejných politik a vojenských operací.

165. Izraelští političtí a vojenští představitelé důsledně popisovali vojenské operace v pásmu Gazy jako „sebeobranu“ a „spravedlivou válku“. Izraelští političtí a vojenští představitelé také opakovaně prohlašovali, že útok ze dne 7. října 2023 představoval existenční hrozbu pro Izrael, a tím ospravedlňovali rozhodnutí provést rozsáhlou pokračující vojenskou operaci v Gaze, která se rovnala totální válce. Útoky v jižním Izraeli dne 7. října 2023 byly brutálními válečnými zločiny, ale nepředstavovaly existenční hrozbu pro Stát Izrael. Izrael byl a je odpovědný za ochranu svého obyvatelstva, ale prostředky k tomu musí brát v úvahu skutečnost, že si násilím přivlastnil a nezákonně okupuje a osidluje palestinské území prostřednictvím pokračujícího násilí a upírá palestinskému lidu právo na sebeurčení.

166. Komise zdokumentovala opakované veřejné výzvy obsahující podněcování k násilí, které zveřejnili izraelští představitelé. Tyto výzvy zahrnují výzvy k násilí proti Palestincům a jejich zabíjení, vymazání pásma Gazy, pomstu, kolektivní trestání, prohlášení, že v pásmu Gazy nejsou žádní nevinní civilisté, plánování nových izraelských

osad na troskách pásma Gazy a výzvy k přesídlení Palestinců z Gazy do třetích států. 167. Několik prohlášení izraelských představitelů se vyslovalo pro kolektivní trestání palestinského lidu jako celku nebo obyvatel Gazy zvlášť. Některá prohlášení uznávala rozdíl mezi civilisty a bojovníky, ale naléhavě požadovala, aby všichni obyvatelé Gazy byli potrestáni za činy militantů ze dne 7. října 2023. Tato prohlášení považovala za „ Hamas“ nejen militanty, ale také civilní a správní úředníky a zaměstnance a další osoby, které se jednoduše staví proti izraelské okupaci. Všechny je považovala za legitimní cíle násilí. Jiná prohlášení nerozlišovala mezi civilisty a bojovníky a stanovila jeden trest pro všechny.

168. Prohlášení vyzývající Izrael k pomstě proti Hamásu zazněla již 7. října 2023. Na tiskové konferenci konané v časných odpoledních hodinách 7. října 2023 premiér Netanjahu slíbil, že „všechna místa, kde je Hamás rozmístěn, kde se skrývá a kde působí, to zlé město, proměníme v trosky“. Říkám obyvatelům Gazy: odejděte hned, protože budeme všude zasahovat silou.“ Ačkoli Netanjahu ve svém prohlášení pečlivě zaměřil výzvu k pomstě na „místa Hamásu“, použití výrazu „zlé město“ v tomtéž prohlášení naznačovalo, že za odpovědné a cíl pomsty považuje celé město Gaza. Řekl Palestincům v Gaze, aby „okamžitě odešli, protože budeme všude zasahovat silou“, aniž by rozlišoval mezi bojovníky a civilisty a věděl, že Palestinci v Gaze nemají kam jít.

169. Dne 9. října 2023 oznámil tehdejší izraelský ministr obrany Yoav Gallant úplné obklíčení Gazy s tvrzením, že Izrael bojuje proti „lidským zvířatům“ a musí „jednat odpovídajícím způsobem“. Dne 10. října 2023 Gallant v projevu před izraelskými bezpečnostními silami prohlásil: „Gaza se nevrátí do původního stavu. Nebude žádný Hamas. Vše zničíme. Pokud to nebude trvat jeden den, bude to trvat týden. Bude to trvat týdny nebo dokonce měsíce, ale dostaneme se všude.“

170. 13. října 2023 prezident Isaac Herzog prohlásil: „Odpovědnost nese celý národ. Není pravda, co se říká o civilistech, kteří o tom nevěděli a nebyli do toho zapojeni. To absolutně není pravda.“

171. 29. října 2023 brigádní generál David Bar Khalifa, velitel 36. obrněné divize, vyzval své vojáky, aby se při vojenské operaci dovolávali božího zásahu a obecně se mstili. V ručně psaném dopise svým vojákům uvedl: „To, co bylo, už nebude! Vyrazíme proti němu [nepříteli] do války, rozdrtíme každý prokletý kus země, ze kterého vzešel, zničíme ho i vzpomínku na něj ... a nevrátíme se, dokud nebude zničen a [Bůh] se nepomstí svým protivníkům a neočistí zemi svého lidu ... Pán dá svému lidu sílu a bude střežit tvůj odchod i tvůj příchod, od této chvíle až na věky. Toto je naše válka, dnes je řada na nás. Jsme zde!“

172. 3. listopadu 2023 zveřejnil premiér Netanjahu dopis izraelským vojákům a velitelům ve válce, ve kterém napsal: „Pamatujte si, co vám Amalek udělal... Toto je válka mezi syny světla a syny temnoty... Neustále si připomínáme obrazy hrůzného masakru, ke kterému došlo v sobotu Simchat Torah 7. října 2023.“ Potomci Amaleka, Amalekité, byli v hebrejské bibli nepřáteli Izraelitů. V knize Samuelově Bůh říká Izraelitům: „Nyní jděte a zaútočte na Amaleka a zcela zničte vše, co mají; nešetřete je, ale zabijte muže i ženy, děti i kojence, voly i ovce, velbloudy i osly.“ Komise poznamenává, že Netanjahu zmínkou o Amalekovi ve svém projevu posílil myšlenku, že izraelská válka v Gaze je podobná svaté válce za úplné zničení, která byla vyhlášena proti Amalekitům. To by bylo známé a přesvědčivé pro mnoho tisíců izraelských vojáků, kteří jsou náboženskými sionisty, zejména pro ty, kteří slouží v vojenských jednotkách, jejichž personál je zcela nebo převážně ultraortodoxní. Na takový sentiment skutečně odkazovalo mnoho lidí po Netanjahuově prohlášení, včetně izraelského ministra financí

Bezalela Smotricha a izraelských vojáků, kteří při útocích v Gaze křičeli a skandovali přímé odkazy na Amaleka.

173. 4. listopadu 2023 plukovník Erez Eshel, vysoký důstojník izraelských bezpečnostních sil, v rozhovoru pro izraelskou televizní stanici z Beit Lahia řekl: „Pomsta je velká hodnota. Je to pomsta za to, co nám udělali... za 100 let budou vědět, že si s Židy není radno zahrávat. Bude trvat mnoho let, než se z tohoto úderu vzpamatují... toto místo bude ležet ladem. Nebudou zde moci žít.“

174. 8. listopadu 2023 bylo na X zveřejněno video, na kterém vojáci z brigády Binyamin tančili a zpívali „ať vaše vesnice shoří“. Mluvčí izraelských bezpečnostních sil na tento incident reagoval slovy: „Chování vojáků není v souladu s rozkazy a hodnotami IDF. Incident bude vyšetřen a bude na něj reagováno příslušnými disciplinárními opatřeními.“

4. ledna 2024 bylo na X zveřejněno video, na kterém byl zachycen voják izraelských bezpečnostních sil s svítkem Tóry v rukou, který prohlásil: „Nyní jsme s Boží milostí na troskách Gazy. Tito nacisté zaplatí za to, co udělali izraelskému lidu a izraelské zemi. Zničíme Hamás. Vidíte ten spálený dům? Všechny domy tady shoří. V každém domě byla RPG. Zaplatí za to, co udělali. Izraelský lid zvítězí a Bůh nás od nich zachrání, s Boží milostí.“ Komise nemá informace o žádných disciplinárních opatřeních, která by izraelské bezpečnostní síly proti těmto osobám přijaly.

175. 15. srpna 2025 zveřejnila izraelská média nahrávku bývalého šéfa izraelské vojenské rozvědky (který odstoupil ze své funkce v dubnu 2024). Ten prohlásil, že „skutečnost, že v Gaze již bylo zabito 50 000 lidí, je nezbytná a nutná pro budoucí generace“. Dodal, že za každého Izraelce zabitého 7. října 2023 by mělo zemřít 50 Palestinců, a nezáleží na tom, zda se jedná o děti, s tím, že „potřebují čas od času Nakbu, aby pocítili cenu“.

176. Komise shledává, že mnoho prohlášení izraelských představitelů obsahuje dehumanizující výroky, které podněcují nenávist vůči Palestincům a násilí proti nim a jsou v souladu s níže popsáním vzorcem chování, který ukazuje na záměr zničit Palestince v Gaze jako skupinu. Komise se domnívá, že tato prohlášení izraelských představitelů lze rozumně interpretovat jako prohlášení vyjadřující záměr zničit palestinskou skupinu v Gaze a že izraelské bezpečnostní síly v pásnu Gazy podle nich jednají. Jsou přímým důkazem *dolus specialis*. Existují také nepřímé nebo vedlejší důkazy *dolus specialis* v chování izraelských politických a vojenských orgánů a ve vojenských operacích, které na základě souhrnu důkazů prokazují požadovaný konkrétní záměr spáchat genocidu.

ii. Vzor chování

177. Komise nyní analyzuje, zda jediným rozumným závěrem, který lze vyvodit ze vzorce chování izraelských bezpečnostních sil v Gaze, je důkaz o genocidním úmyslu. Komise poznamenává, že izraelské orgány tvrdily, že jejich vojenské operace v Gaze byly prováděny z vojenské nutnosti, a konkrétně jako: (i) uplatnění práva na sebeobranu v reakci na útok v Izraeli ze dne 7. října 2023; (ii) neutralizace Hamásu za účelem zajištění dlouhodobé bezpečnosti; a (iii) zajištění bezpečného propuštění izraelských rukojmí, kteří byli od 7. října 2023 zadržováni v Gaze. V předchozí zprávě Komise konstatovala, že izraelské orgány důsledně uváděly vojenské cíle svých operací v Gaze, avšak jejich jednání a jeho důsledky naznačovaly jiné motivy, včetně pomsty a kolektivního trestu.

178. Komise nejprve poznamenává, že tyto události v Gaze od října 2023 se neodehrály izolovaně. Předcházely jim desítky let nezákonné okupace a nezákonného osídlování,

rasové segregace nebo apartheidu v rámci ideologie vyžadující odstranění palestinského obyvatelstva z jeho území a jeho nahrazení.

179. Komise dospěla k závěru, že mnoho prohlášení izraelských představitelů je přímým důkazem záměru zničit Palestince v Gaze, nicméně analyzovala nepřímé důkazy s přihlédnutím k celkovému souboru důkazů, a to na základě vzorce chování izraelských orgánů a izraelských bezpečnostních sil. Komise na základě právních norem stanovených Mezinárodním soudním dvorem posoudila všechny důkazy v celém jejich rozsahu za období od 7. října 2023 do 31. července 2025. Na základě níže uvedené analýzy Komise dospěla k závěru, že neexistovala žádná vojenská nutnost, která by ospravedlňovala tento vzorec chování.

a. Zabíjení a způsobování tělesné nebo duševní újmy

180. Vysoký počet zabitých a zraněných obětí může být relevantní pro odvození genocidního úmyslu zničit určitou skupinu. Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly od 7. října 2023 úmyslně zabily a vážně zranily bezprecedentní počet Palestinců v Gaze pomocí těžké munice. Od 7. října 2023 izraelské bezpečnostní síly přímo útočí na civilisty a zabíjejí je v mnohem větším počtu než v předchozích konfliktech, přičemž používají zbraně a munici, které způsobily mnohonásobně vyšší počet obětí. Zničení bylo mnohem závažnější než cokoli, co Palestinci v Gaze dosud zažili. To je patrné z vojenské strategie používání neřízených bomb a jiné těžké munice v hustě osídlených oblastech Gazy a ze systematického a rozsáhlého útočení na civilní objekty a jejich ničení s jasným vědomím, že se v nich nacházejí Palestinci. Metody války a typy použitých zbraní vykazují konzistentní vzorec, který způsobil a měl za cíl způsobit velký počet obětí, včetně úmrtí, mezi Palestinci v Gaze. Je důležité poznamenat, že více než 50 procent zabitých tvořily ženy, děti a starší osoby, což naznačuje, že izraelské bezpečnostní síly záměrně útočily na palestinské civilisty. Kromě toho izraelští zpravodajští důstojníci údajně uvedli, že k květnu 2025 bylo 8 900 militantů z Hamásu a Palestinského islámského džihádu v Gaze mrtvých nebo pravděpodobně mrtvých. Vzhledem k tomu, že v té době bylo izraelskými útoky zabito 53 000 Palestinců, znamená to, že 83 % zabitých v Gaze byli civilisté.

181. Komise rovněž posoudila jednání izraelských bezpečnostních sil a prohlášení izraelských představitelů ze dne 18. března 2025 a následujících dnů, kdy Izrael porušil příměří a obnovil své vojenské operace v Gaze. Úřad OCHA oznámil, že během pouhého půl dne 18. března 2025 (do poledne) bylo zabito více než 404 Palestinců, z nichž téměř šedesát procent tvořily ženy a děti, a více než 562 osob bylo zraněno. Od té doby došlo k velmi vysokému počtu úmrtí a zranění, přičemž nadále přetrvává velmi nepřiměřený poměr žen a dětí zabitých a zraněných ve srovnání s muži. Komise shledává, že obnovení vojenských operací izraelskými bezpečnostními silami v rozporu s platným příměřím svědčí o záměru izraelských orgánů pokračovat v ničení Palestinců v Gaze jako skupiny tím, že je zabíjejí a zraňují způsobují jim životní podmínky, které mají za cíl jejich fyzickou likvidaci.

182. Komise zdůrazňuje, že v mnoha případech vojáci také útočili na Palestince a zabíjeli je během evakuačního procesu a v oblastech, které izraelské bezpečnostní síly již označily za bezpečné.

183. Jak je podrobně popsáno výše, Komise rovněž dospěla k závěru, že mnoho Palestinců v Gaze a pocházejících z Gazy utrpělo a bude i nadále trpět vážnými dlouhodobými psychickými újmami v důsledku vojenských operací izraelských

bezpečnostních sil.

184. Komise konstatuje, že ve většině případů izraelské orgány nevyšetřovaly případy, kdy byli Palestinci zabiti nebo zraněni v důsledku vojenských akcí, ani neodsoudily jednání příslušníků izraelských bezpečnostních sil; izraelské orgány ve skutečnosti často kryly vojenské akce izraelských bezpečnostních sil tvrzeními, která se měnila, když byly předloženy protichůdné důkazy. Ve většině, ne-li ve všech případech izraelské orgány bránily izraelské bezpečnostní síly a tvrdily, že Izrael při provádění svých vojenských operací vždy dodržoval mezinárodní humanitární právo. Izraelští představitelé mají pravomoc předcházet zločinům páchaným vojáky a trestat je. Komise nezískala žádné důkazy o tom, že by izraelské úřady provedly skutečné vyšetřování obvinění z trestných činů spáchaných vojáky, leteckým personálem, námořním personálem nebo jinými bezpečnostními složkami. Naopak, Komise shromáždila důkazy o tom, že izraelské úřady veřejně podpořily jednání vojenského personálu a obhajovaly jeho chování, čímž povzbuzovaly, povolovaly a schvalovaly pokračování takového trestného jednání. V některých případech, kdy izraelské úřady oznámily zahájení vyšetřování, Komise zjistila, že tato vyšetřování nebyla skutečná a nevedla k potrestání viníků.

185. Je důležité poznamenat, že izraelské úřady se opakovaně pokoušely změnit výklad událostí tím, že zatajovaly informace. Například v souvislosti s incidentem z 23. března 2025, při kterém izraelské síly zabily záchranáře v oblasti Tal as-Sultan a pokusily se zakrýt důkazy, Komise poznamenává, že až pět dní po incidentu, a teprve poté, co záchranný tým objevil jedno z těl záchranářů, vydal Izrael prohlášení, v němž tvrdil, že vozidla byla podezřelá a že izraelské bezpečnostní síly zlikvidovaly několik teroristů z Hamásu. Dne 31. března 2025, den poté, co bylo nalezeno dalších 14 těl, izraelský vojenský mluvčí prohlásil, že izraelské bezpečnostní síly zahájily palbu na nekoordinovaná vozidla, která byla identifikována jako podezřele postupující bez světel nebo nouzových signálů, a dodal, že bylo eliminováno celkem devět palestinských militantů. Je třeba poznamenat, že tato tvrzení se následně ukázala jako nepravdivá (i) po zveřejnění videa, které natočil jeden z záchranářů v konvoji předtím, než byl zabit, a (ii) na základě potvrzujících výpovědí svědků. Po zveřejnění videa izraelský vojenský představitel přiznal, že „osoba, která podala původní výpověď, se mýlí“ a že vyšetřování pokračuje. Komise shledala, že nedostatek transparentnosti a zpoždění v reakci a jednání izraelských orgánů svědčí o jejich úmyslu nejen odklonit odpovědnost za zločin, který se jejich síly zpočátku pokoušely utajit, ale v kombinaci s neustálým popíráním faktů také o jejich úmyslu pokračovat v utajování informací a pokračovat ve vojenských operacích.

186. S ohledem na masové zabíjení Palestinců v Gaze, z toho vyplývající vážné tělesné a duševní újmy a nedostatek odpovědnosti Komise shledává, že existuje souvislý vzorec, který jasně ukazuje záměr fyzicky zničit Palestince v Gaze jako skupinu.

b. Ničení kulturních, náboženských a vzdělávacích staveb a zařízení

187. Rozsáhlé a systematické ničení palestinských domů a staveb v Gaze, včetně zemědělské půdy a dalších nemovitostí, které jsou pro život Palestinců nepostradatelné, rovněž podporuje závěr, že vojenské operace byly součástí záměru zničit Palestince v Gaze.

188. Důležité je, že ničení kulturních a náboženských památek je relevantní pro odvození genocidního záměru, i když takové činy nemusí nutně představovat základní čin genocidy podle článku II Úmluvy o genocidě. Komise v předchozí zprávě dospěla k

závěru, že poškození historických budov, památek a jiného hmotného dědictví v Gaze znamená jasné pohrdání náboženským vyznáním, kulturou a dědictvím palestinského lidu. (414) Komise zjistila, že tyto činy představují válečné zločiny, včetně (i) úmyslného útoku na budovy určené k náboženským a vzdělávacím účelům a na historické památky; a (ii) úmyslného útoku na civilní objekty, které nejsou vojenskými cíli nebo nejsou odůvodněny vojenskou nutností, ani nejsou nezbytně vyžadovány potřebami konfliktu.

189. Komise zaznamenala systematické a rozsáhlé útoky na náboženská, kulturní a vzdělávací zařízení v celé Gaze od 7. října 2023 a zjistila, že tyto útoky způsobily rozsáhlé a v mnoha případech nenapravitelné škody na těchto zařízeních. Komise zjistila, že cílem těchto útoků bylo způsobit Palestincům v Gaze nevratnou újmu tím, že byly ničeny prvky identity palestinského lidu a vymazána palestinská kultura z Gazy.

c. Obléhání, hladovění a blokování humanitární pomoci

190. Komise shledala, že Izrael použil hladovění jako válečnou taktiku tím, že uvalil na Gazu úplné obléhání a zablokoval přístup humanitární pomoci do Gazy. Důsledky obléhání pro Palestince v Gaze, kteří již před 7. říjnem 2023 byli silně závislí na pomoci, byly katastrofální, což vedlo k varováním ze strany odborníků a mezinárodních orgánů, včetně Mezinárodního soudního dvora. Je důležité poznamenat, že Palestinci v Gaze nadále trpí důsledky úplného obléhání, které zahrnovalo přerušení dodávek potravin a vody, paliva, elektřiny a zdravotnických potřeb do Gazy, a to i poté, co Izrael povolil vstup velmi omezené humanitární pomoci. Pomoc nikdy nebyla dostatečná k udržení života v Gaze. Zákaz dovozu speciálního mléka pro kojence, který vedl k hladovění novorozenců a malých dětí, je zvláště silným důkazem úmyslu zničit obyvatelstvo.

191. Komise konstatuje, že Izrael neumožnil a nezajistil nerušené poskytování naléhavě potřebných základních služeb a humanitární pomoci v dostatečném rozsahu, jakož i zdravotnického materiálu a lékařské péče Palestincům v pásmu Gazy. Izraelské orgány si byly prostřednictvím různých zpráv a varování agentur OSN, organizací pro lidská práva a nařízení Mezinárodního soudního dvora vědomy bezprostředního rizika podvýživy a hladomoru v Gaze. Komise opakuje, že izraelské orgány jsou prostřednictvím dokumentu „Spotřeba potravin v pásmu Gazy – červená linie“ informovány o množství kalorií, které Palestinci v Gaze potřebují, aby se vyhnuli podvýživě. Komise proto dospěla k závěru, že opatření umožňující od 7. října 2023 dodávky určitého množství humanitární pomoci do Gazy, avšak nikoli v dostatečném rozsahu, bylo ze strany izraelských orgánů pouze fasádou, aby mezinárodnímu společenství ukázaly, že izraelské orgány povolily dodávky minimálního množství pomoci do Gazy, zatímco nadále (i) vystavovaly Palestince hladovění a nelidským životním podmínkám a (ii) fyzicky útočily na Palestince v Gaze.

192. Je důležité vzít na vědomí prozatímní opatření nařízená Mezinárodním soudním dvorem v případě Jihoafrická republika proti Izraeli na základě Úmluvy o genocidě a reakci Izraele na tato nařízení. Již 26. ledna 2024 Mezinárodní soudní dvůr dospěl k závěru, že „katastrofická humanitární situace v pásmu Gazy je vystavena vážnému riziku dalšího zhoršení, než soud vynese konečný rozsudek“. Mezinárodní soudní dvůr nařídil Izraeli, aby „přijal okamžitá a účinná opatření k umožnění poskytování naléhavě potřebných základních služeb a humanitární pomoci“ v Gaze. Přísná omezení a zásahy do vstupu humanitární pomoci a útoky na humanitární konvoje pokračovaly i po vydání tohoto příkazu. Některé z těchto útoků měly za následek oběti na životech nebo

zničení pomoci. Například při incidentu, o kterém informovala UNRWA dne 5. února 2024, byl zasažen konvoj deseti nákladních vozidel s potravinami UNRWA jel po silnici Al Rashid Road z jihu na sever Gazy a byl zasažen palbou izraelských bezpečnostních sil z námořních zbraní.

193. Dne 28. března 2024 vydal Mezinárodní soudní dvůr druhé nařízení o prozatímních opatřeních. Mezinárodní soudní dvůr konstatoval, že od vydání prvního nařízení o prozatímních opatřeních dne 26. ledna 2024 se „katastrofální životní podmínky“ v Gaze dále zhoršily, zejména pokud jde o dlouhodobý a rozsáhlý nedostatek potravin a základních potřeb. Mezinárodní soudní dvůr konstatoval, že Palestinci v Gaze již nejsou pouze vystaveni riziku hladomoru, ale že „hladomor se stává realitou“. Mezinárodní soudní dvůr nařídil Izraeli, aby bezodkladně přijal veškerá nezbytná a účinná opatření k „zajištění“ v plné spolupráci s Organizací spojených národů, aby bylo bez překážek poskytováno naléhavě potřebné základní služby a humanitární pomoc, jakož i zdravotnické potřeby a lékařská péče. Jedná se o mnohem přísnější příkaz než v případech prvních prozatímních opatření, která Izraeli pouze nařizovala „umožnit“ poskytování těchto služeb a pomoci. Izrael však místo spolupráce s Organizací spojených národů reagoval zákazem a vyloučením hlavní agentury OSN poskytující pomoc a humanitární asistenci, UNRWA. Mezinárodní soudní dvůr rovněž nařídil izraelské armádě, aby „neprováděla činy, které porušují jakákoli práva Palestinců v Gaze jako chráněné skupiny podle Úmluvy o genocidě“, včetně bránění dodávkám naléhavě potřebné humanitární pomoci.

194. Dne 24. května 2024 vydal Mezinárodní soudní dvůr třetí příkaz týkající se prozatímních opatření. Mezinárodní soudní dvůr konstatoval, že humanitární situace v pásmu Gazy se ještě zhoršila a „lze ji nyní charakterizovat jako katastrofální“.

Mezinárodní soudní dvůr nařídil Izraeli, aby „okamžitě zastavil svou vojenskou ofenzivu a jakékoli jiné akce v provincii Rafah, které by mohly palestinské skupině v Gaze způsobit životní podmínky, které by mohly vést k její úplné nebo částečné fyzické likvidaci“.

Mezinárodní soudní dvůr rovněž nařídil Izraeli přijmout účinná opatření k zajištění neomezeného přístupu do pásma Gazy „jakékoli zjišťovací či vyšetřovací misi nebo jinému vyšetřovacímu orgánu pověřenému příslušnými orgány OSN vyšetřováním obvinění z genocidy“. Komise poznamenává, že se jedná o vyšetřovací orgán pověřený OSN, na který se tento příkaz vztahoval. Izrael však dosud nereagoval na žádost Komise o přístup do Gazy za účelem provedení vyšetřování.

195. Jak ukazuje vzorec chování, Izrael neměl v úmyslu zmírnit utrpení Palestinců a místo toho provedl úplné a částečné obklíčení Gazy. Naopak, a to i přes četná varování, včetně těch, která vydal Mezinárodní soudní dvůr prostřednictvím svých předběžných opatření, která jsou pro Izrael závazná, izraelské úřady nejenže neumožnily nerušený přístup humanitární pomoci do Gazy, ale pokračovaly v omezeních či úplné bloádě humanitární pomoci, včetně potravin a vody, paliva a energie, zdravotnických potřeb a vybavení a dalších nezbytných předmětů a služeb, které mají vstoupit do Gazy. I když v některých fázích povolili vstup určité humanitární pomoci do Gazy, bylo takové jednání krátkodobé, nedostatečné a často přísně omezené přísnými bezpečnostními kontrolami. Palestinci byli terčem útoků a zabíjení, když se pokoušeli získat humanitární pomoc z nákladních vozidel s pomocí. Je příznačné, že od 2. března 2025 do 19. května 2025 Izrael nepovolil do Gazy žádný vstup potravin, vody, paliva, léků ani komerčních dodávek, a to navzdory opakovaným výzvám k povolení humanitární pomoci do Gazy, včetně výzev generálního tajemníka OSN a několika členských států.

196. Dne 19. května 2025, po 11 týdnech úplné bloády, Izrael nakonec povolil vstup

několika nákladním vozidlům s humanitární pomocí do Gazy. Podle náměstka generálního tajemníka pro humanitární záležitosti a koordinátora nouzové pomoci se jednalo pouze o „kapku v moři toho, co je naléhavě potřeba“. Navíc pomoc, která byla vpuštěna, byla izraelskými úřady „pečlivě vybírána“ a nezahrnovala všechny druhy pomoci, které Palestinci zoufale potřebovali. Do 22. června 2025 OCHA oznámila, že od 19. května bylo do Gazy dovezeno téměř 9 000 tun pšeničné mouky, z níž většina byla před dosažením konečného cíle odcizena lidmi, kteří potřebovali pomoc, a v některých případech ozbrojenými skupinami. Od té doby je humanitární pomoc izraelskými úřady extrémně omezena a žádosti o humanitární přístup jsou opakovaně zamítány.

197. Záměr izraelských úřadů neustále vystavovat Palestince v Gaze hladovění a neúnosným životním podmínkám je patrný také ze zřízení a využívání GHF k udržení úplné kontroly nad distribucí pomoci v Gaze. Je třeba poznamenat, že GHF nedistribuuje žádné základní potřeby kromě potravin a všechna čtyři distribuční místa se nacházejí v militarizovaných zónách, z nichž žádné není situováno v severní části Gazy, což mnoha Palestincům přístup k potravinám značně ztěžuje, a někdy dokonce znemožňuje. Je třeba poznamenat, že dne 29. července 2025 varoval IPC, že v pásmu Gazy se v současné době odehrává nejhorší scénář hladomoru, a dne 22. srpna 2025 IPC FRC uvedl, že v guvernorátu Gaza v současné době dochází k hladomoru způsobenému člověkem, a předpověděl, že hranice hladomoru bude překročena v guvernorátech Deir al-Balah a Chán Júnis „v nadcházejících týdnech“. Od té doby, co GHF převzala distribuci pomoci v Gaze, bylo navíc k 31. červenci 2025 v okolí distribučních míst GHF zabito nejméně 859 Palestinců, většinou izraelskou armádou. Komise poznamenává, že její vyšetřování incidentů v místech GHF stále probíhá.

198. Komise považuje za důležité poukázat na souvislost mezi zákony schválenými Knesetem v říjnu 2024, jejichž cílem bylo paralyzovat činnost UNRWA v Gaze, a zřízením GHF v roce 2025, jehož cílem bylo kontrolovat distribuci potravinové pomoci v Gaze. Oba tyto kroky představují vzájemně propojená politická a zpolitizovaná opatření izraelských orgánů, jejichž cílem je blokovat a bránit činnosti důvěryhodných humanitárních organizací a udržet úplnou izraelskou kontrolu nad přístupem Palestinců k základní a životně důležité pomoci a v konečném důsledku způsobit fyzickou likvidaci Palestinců v Gaze prostřednictvím nevydržitelných životních podmínek v pásmu Gazy.

199. Izraelské bezpečnostní síly nejenže neumožňují a nezajišťují poskytování pomoci, ale nadále brání vstupu veškeré humanitární pomoci do Gazy a útočí na konvoje humanitární pomoci a humanitární pracovníky uvnitř Gazy, čímž flagrantně porušují příkazy Mezinárodního soudního dvora.

200. Izraelské úřady si navíc uvědomují, že Palestinci v Gaze, z nichž téměř 80 % pochází z rodin, které byly dříve nuceny uprchnout do Gazy jako uprchlíci, jsou nyní v Gaze uvězněni a nemají kam uprchnout, i kdyby chtěli. Uvěznění palestinského obyvatelstva v Gaze má s pokračováním bojů stále závažnější důsledky a je nyní destruktivnější než kdykoli předtím. Dne 5. května 2025 izraelská bezpečnostní rada rozhodla o „intenzivní operaci“ v Gaze, údajně s cílem porazit Hamás a vrátit izraelské rukojmí. Premiér Benjamin Netanjahu a ministr obrany Israel Katz prohlásili, že operace bude zahrnovat „přesun obyvatelstva za účelem jeho ochrany“ do jižní Gazy a že izraelské bezpečnostní síly neopustí oblasti, které obsadí. Mezi 5. a 21. květnem 2025 provedly izraelské bezpečnostní síly stovky leteckých úderů v Gaze, údajně proti „teroristickým cílům“. Jejich pozemní operace se 18. května 2025 výrazně zintenzivnily. V důsledku toho bylo přibližně 161 000 Palestinců vysídleno mezi 15. a 21. květnem 2025.

UNRWA uvedla, že k 1. srpnu 2025 bylo od října 2023 vysídleno nejméně 1,9 milionu lidí, což představuje asi devadesát procent z 2,1 milionu obyvatel Gazy. To zahrnuje 767 000 lidí vysídlených od 18. března 2025. K červenci 2025 se 87,7 % pásma Gazy nachází v izraelských militarizovaných zónách a/nebo podléhá příkazům k vysídlení.

201. Komise zdůrazňuje, že od začátku izraelských vojenských operací v říjnu 2023 byly útoky proti Palestincům a vytvoření nesnesitelných životních podmínek v Gaze izraelskými orgány vnuceny obyvatelstvu s vědomím a uvědoměním, že Palestinci jsou v Gaze uvěznění a nemohou uniknout. To činí Gazu jedinečnou mezi válečnými zónami tohoto století. Masové zabíjení, bombardování, ostřelování a jiné násilí pokračují a Palestinci v Gaze nemají žádnou možnost jim uniknout, ať už uvnitř Gazy, nebo překročením mezinárodní hranice. Izraelská armáda jim brání uprchnout před násilím do Izraele, odkud uprchla většina jejich rodin, nebo do Egypta. Mohou pouze zůstat a čelit smrti a stále se zhoršujícím životním podmínkám. Tato situace naznačuje jasný záměr izraelských orgánů uvěznit Palestince v Gaze, s tím, že vytvářejí takové podmínky, které by jim bránily v útěku a nakonec vedly k jejich zničení.

202. Komise shledává, že v souvislosti s celkovou blokádou naznačují následující faktory záměr izraelských orgánů uvalit podmínky života, které mají za cíl fyzickou likvidaci palestinské skupiny v Gaze: (i) povaha uvalené blokády, její trvání a zranitelnost Palestinců v Gaze, kteří jsou závislí na humanitární pomoci blokováné Izraelem; (ii) vědomí objektivní pravděpodobnosti, že jejich jednání povede k likvidaci Palestinců v Gaze jako skupiny; (iii) pokračování blokády navzdory varováním, včetně flagrantního porušování závazných příkazů Mezinárodního soudního dvora; a (iv) uvěznění Palestinců v Gaze, které zajišťuje, že nemohou uniknout násilí a případnému zničení skupiny.

203. Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že jednání izraelských orgánů naznačuje úmysl zničit palestinskou skupinu v Gaze prostřednictvím hladovění a blokování humanitární pomoci do Gazy.

d. Zaměření na zdravotnický systém

204. Jak je podrobně popsáno výše, Izrael provádí koordinovanou politiku zaměřenou na zničení zdravotnického systému v Gaze. Izraelské bezpečnostní síly od října 2023 útočí na zdravotnická zařízení a jednotky v Gaze a úmyslně zabíjejí, zraňují zatýkají, zadržují, týrají a mučí zdravotnický personál. V důsledku toho došlo ke kolapsu zdravotnického systému v Gaze. K 24. červnu 2025 zůstalo funkčních pouze 36 % zdravotnických zařízení (všechna částečně s výjimkou jedné polní nemocnice, která je plně funkční). K 7. květnu 2025 bylo napadeno 180 sanitek. Útoky na zdravotnický systém v Gaze pokračovaly i po příměří a izraelské bezpečnostní síly nadále útočily na nemocnice.

205. Sjednacená politika Izraele zaměřená na systematické ničení zdravotnických zařízení a útoky na zdravotnické pracovníky donutily Palestince žít bez přístupu k nezbytné lékařské péči, což vedlo k úmrtí mnoha Palestinců a způsobilo další nenapravitelné fyzické i psychické újmy mnoha dalším. Izraelské orgány pokračovaly v utlačování Palestinců v Gaze tím, že blokovaly vstup zdravotnického vybavení, zásob a léků do Gazy a zároveň bránily Palestincům, kteří potřebovali lékařskou pomoc, v opuštění Gazy. Mnoho lékařů a zdravotnických pracovníků sdělilo Komisi, že pacienti zemřeli v důsledku kolapsu zdravotnického systému v Gaze. Například pacienti s rakovinou zemřeli kvůli nedostatečné léčbě a od 7. října 2023 nebylo někdy možné provádět operace kvůli nedostatku vhodných zařízení.

206. Tíživá situace Palestinců byla ještě zhoršena tím, že izraelské úřady odmítly vydat Palestincům v Gaze povolení k odjezdu za lékařským ošetřením do nemocnic na Západním břehu, včetně Východního Jeruzaléma, nebo jinde. V důsledku toho mnoho Palestinců, včetně těch, kteří již před současným konfliktem potřebovali lékařskou péči (například pacienti s rakovinou), nemohlo získat lékařskou pomoc.

207. Komise zdůrazňuje reprodukční násilí páchané na palestinských ženách v Gaze. Konkrétně Komise poukazuje na zničení kliniky Al-Basma IVF, největšího centra asistované reprodukce v Gaze. Toto zařízení bylo záměrně napadeno a zničeno izraelskými bezpečnostními silami, které si byly vědomy, že výsledkem takového jednání bude částečné znemožnění reprodukce Palestinců v Gaze. Komise shledala, že zničení kliniky bylo aktem reprodukčního násilí, který nebyl proveden pouze za účelem fyzického a psychického ublížení Palestincům, ale byl také promyšlen tak, aby zabránil narození Palestinců v Gaze a částečně zničil Palestince v Gaze jako skupinu. Komise shledala, že útok měl za cíl zničit budoucnost Palestinců, růst této skupiny a samotnou její existenci.

208. Komise shledala, že izraelské orgány si byly vědomy toho, že zničením zdravotního systému v celé Gaze povedou jejich akce ke zničení Palestinců jako skupiny. Izraelské bezpečnostní síly nejen ničily zdravotní systém, ale také pokračovaly v zabíjení a ubližování Palestincům, přičemž jim záměrně bránily v přístupu k tolik potřebné lékařské pomoci a zařízením. Komise proto dospěla k závěru, že systematické a úplné zničení zdravotního systému v Gaze, obléháním způsobené zbavení Palestinců nezbytné lékařské péče a odepření lékařských výjezdních víz Palestincům, kteří nejvíce potřebovali lékařskou péči, byly součástí záměru zničit Palestince v Gaze tím, že jim byla znemožněna schopnost a možnost léčit se, zotavit se a žít.

e. Sexuální a genderově podmíněné násilí

209. Komise shledala, že izraelské bezpečnostní síly se od 7. října 2023 dopouštěly sexuálního a genderově podmíněného násilí na Palestincích v Gaze, včetně znásilnění, sexuálního mučení a jiných forem sexuálního násilí. Jak je podrobně popsáno výše, takové jednání bylo rozšířené a systematické a mělo za následek poškození specifické pro dané pohlaví. Například palestínští muži a chlapci byli vystaveni sexuálním útokům, včetně znásilnění, zatímco ženy byly často vážně ponižovány, což na nich zanechalo zvláštní a závažné negativní psychologické následky.

210. Komise vyslechla mnoho palestinských obětí, které byly během zadržení vystaveny sexuálnímu a genderově podmíněnému násilí. Izraelské bezpečnostní síly například bili mužské zadržené osoby a napadali jejich genitálie, často když byli zadrženi nazí. Jeden zadržený například uvedl, že byl bit a jeho genitálie byly tak silně kopány, že zvracel a ztratil vědomí. Podobně izraelské bezpečnostní síly během zadržení sexuálně napadaly a obtěžovaly zadržené ženy. Například některé zadržené ženy byly bez svého souhlasu fotografovány v ponižujících situacích, například v spodním prádle před mužskými vojáky, a tyto fotografie byly často zveřejňovány izraelskými bezpečnostními silami na veřejných sociálních sítích.

211. Izraelské bezpečnostní síly se dopustily sexuálního násilí nejen proto, aby hluboce ponižily přímé oběti, ale také aby veřejně ponižily Palestince jako skupinu. To je patrné z obsahu sociálních médií izraelských vojáků, kde se bezostyšně chlubili činy, které měly za cíl dehumanizovat Palestince.

212. Sexuální a genderově podmíněné násilí páchané na Palestincích způsobilo nejen

fyzické újmy, ale také vážné psychické újmy v důsledku extrémního ponižování a hanobení obětí, k němuž docházelo od okamžiku zatčení a po celou dobu zadržení, včetně výslechů a prohlídek. Je důležité poznamenat, že povaha a rozsah těchto činů nepodporují a nemohou ospravedlnit tvrzení Izraele, že jeho vojenské operace byly vedeny v sebeobraně, za účelem porážky Hamásu a dalších palestinských ozbrojených skupin nebo za účelem zajištění propuštění izraelských rukojmí.

213. Sexuální povaha útoků způsobila obětem vážné a extrémní fyzické a psychické újmy, které budou mít dopad na celé generace Palestinců. Komise shledává, že sexuální a genderově podmíněné násilí je využíváno nejen jako trest proti jednotlivcům, ale také jako součást kolektivního trestu, jehož cílem je rozdělit, ponížit a podrobit si celé palestinské obyvatelstvo. Komise proto shledává, že rozšířené používání sexuálního a genderově podmíněného násilí proti Palestincům v Gaze naznačuje záměr zničit Palestince jako skupinu.

f. Přímé útoky na děti

214. Komise opakuje, že od 7. října 2023 do 31. července 2025 bylo z 60 199 zabitých Palestinců 18 430 dětí a desítky tisíc dalších dětí utrpěly fyzická a psychická zranění. Organizace Save the Children dále uvedla, že v prvním týdnu po obnovení izraelských vojenských operací v Gaze dne 18. března 2025 bylo zabito více dětí než v kterémkoli jiném týdnu od 7. října 2023. V červnu 2024 generální komisař UNRWA oznámil, že od 7. října 2023 přišlo každý den v průměru 10 dětí o jednu nebo obě nohy a že jejich amputace byly většinou prováděny bez anestézie, protože do Gazy nebylo možné dovážet zdravotnické potřeby.

215. Komise zjistila, že od 7. října 2023 se izraelské bezpečnostní síly různými způsoby přímo zaměřovaly na děti, a to i během evakuací, v úkrytech a v poslední době také v místech distribuce GHE. Lékaři Komisi sdělili, že ošetřovali děti s přímými střelnými a ostřelovačskými zraněními, často na hlavě a bříše, což naznačuje, že izraelské bezpečnostní síly se během svých vojenských operací v Gaze záměrně zaměřovaly na děti. Pokud jde o útoky podél evakuačních tras a v určených bezpečných zónách, Komise zjistila, že izraelské bezpečnostní síly měly jasnou informaci o přítomnosti palestinských civilistů, včetně dětí. Izraelské bezpečnostní síly přesto střílely a zabíjely civilisty, včetně dětí, které držely provizorní bílé vlajky. Některé děti, včetně batolat, byly ostřelovači zastřeleny do hlavy.

216. Lékaři ošetřili mnoho dětí s přímými střelnými zraněními hlavy a horní části těla, což naznačuje, že děti byly zastřeleny odstřelovači, drony nebo kvadrokoptéry. Rodiče lékařům sdělili, že děti byly v době střelby samy nebo že dospělí, kteří s nimi byli, nebyli vůbec zraněni. Komise odkazuje na průzkum provedený mezi 65 dobrovolnými zdravotníky, kteří se podělili o své zkušenosti v Gaze od října 2023, jehož výsledky byly zveřejněny v deníku The New York Times. Podle průzkumu z 53 zdravotníků, kteří v Gaze často ošetřovali děti v nouzových situacích, 44 lékařů, zdravotních sester a záchranářů vidělo několik případů dětí před pubertou, které byly postřeleny do hlavy nebo hrudníku. Například jeden chirurg uvedl, že během čtyř hodin viděl „šest dětí ve věku od 5 do 12 let, všechny s jedinou střelnou ránou do lebky“. Anesteziolog uvedl, že viděl mnoho dětí a „střelná rána byla často v hlavě. Mnohé z nich měly nevyléčitelné, trvalé poškození mozku. Téměř každý den přicházely do nemocnice děti se střelnými ranami v hlavě.“ Komise také zdůrazňuje, že podle průzkumu z 62 zdravotnických pracovníků, kteří během svého pobytu v Gaze pravidelně pracovali s dětmi, 52 lékařů,

zdravotních sester a záchranářů pozorovalo téměř všeobecné psychické utrpení u malých dětí a vidělo některé, které měly sebevražedné sklony nebo říkaly, že si přejí zemřít. Ortoped a chirurg specializující se na ruce uvedl: „Mnozí říkali, že si přejí, aby je zasáhla další bomba, aby tak skončilo jejich mučení.“

217. Pokud jde o přímé zaměření na děti na místech GHF, jak bylo uvedeno výše, několik lékařů komisařům sdělilo, že ošetřili mnoho palestinských dětí, které byly zastřeleny v zařízeních GHF, včetně jedenapůlroční holčičky, která byla zastřelena, když byla v náručí své matky.

218. Od 7. října 2023 je patrný jasný vzorec chování, který ukazuje, že izraelské bezpečnostní síly přímo útočily na děti v různých situacích s úmyslem je zabít. Ve všech případech vyšetřovaných Komisí žádné z dětí nepředstavovalo pro izraelské bezpečnostní

síly žádnou hrozbu. Zaměření se na děti je relevantní pro odvození genocidního úmyslu izraelských orgánů, protože (i) rozsáhlé a úmyslné zaměření se na palestinské děti ukazuje, že vojenské operace nebyly prováděny pouze za účelem porážky Hamásu a dalších palestinských ozbrojených skupin, ani nemohou legitimně přispět k dalším deklarovaným cílům, jimiž jsou obrana státu Izrael a zajištění propuštění izraelských rukojmí; a (ii) přímé a úmyslné útoky na palestinské děti měly za cíl fyzicky zničit tuto skupinu tím, že byly eliminovány nejen dnešní děti, ale i možnost, že by v budoucnu měly děti.

219. Komise proto dospěla k závěru, že rozsáhlé a systematické útoky na děti jsou součástí strategie zaměřené na zničení biologické kontinuity a budoucí existence palestinské skupiny v Gaze, a tedy součástí záměru zničit Palestince v Gaze.

C. Závěr

220. Na základě zcela přesvědčivých důkazů Komise shledává, že prohlášení izraelských orgánů jsou přímým důkazem genocidního úmyslu. Na základě nepřímých důkazů Komise dále shledává, že genocidní úmysl byl jediným rozumným závěrem, který bylo možné vyvodit z chování izraelských orgánů. Komise proto dospěla k závěru, že izraelské orgány a izraelské bezpečnostní síly mají genocidní úmysl zcela nebo částečně vyhladit Palestince v pásnu Gazy.

V. PŘÍMÉ A VEŘEJNÉ PODNĚCOVÁNÍ KE GENOCIDĚ

221. Přímé a veřejné podněcování k genocidě je čin trestný podle článku III(c) Úmluvy o genocidě. Aby čin představoval přímé a veřejné podněcování k genocidě, musí pachatel „přímo a veřejně“ podněcovat k genocidě a mít v úmyslu tak učinit. Podněcování je tedy samo o sobě trestné. Nemusí vést ke spáchání genocidního činu, ale musí být publikem chápáno jako „výzva ke spáchání genocidy“.

222. Přímé a veřejné podněcování k genocidě může být vyjádřeno prostřednictvím projevů nebo jiné verbální komunikace, písemných nebo tištěných materiálů, materiálů na sociálních médiích nebo audiovizuálních médií. Komise poznamenává, že je třeba zohlednit několik faktorů, včetně sociálního a kulturního kontextu, v němž se činy odehrály, a jejich potenciálního dopadu na zamýšlené publikum.

223. Ve vztahu k *actus reus* „přímé podněcování“ nutně nevyžaduje, aby takové podněcování bylo výslovné, ale musí se jednat o konkrétní provokaci jiných k spáchání genocidy, i když implicitní, a nesmí se jednat o neurčité návrhy. „Přímost“ podněcování

by měla zohledňovat kulturní a jazykový obsah a to, zda publikum, které bylo předmětem takové podněcování, pochopilo jeho důsledky. „Veřejné podněcování“ znamená, že k podněcování mělo dojít „na veřejném místě nebo vůči široké veřejnosti prostřednictvím sdělovacích prostředků, jako jsou například rozhlas nebo televize“. Za veřejné místo by se považovaly také sociální sítě.

224. Pokud jde o úmysl, musí být prokázáno, že pachatel má v úmyslu „přímo podnítit nebo vyprovokovat jinou osobu k spáchání genocidy“ a že pachatel má konkrétní úmysl spáchat genocidu.

225. Komise zdokumentovala četná prohlášení a posoudila vybraná klíčová prohlášení tří izraelských představitelů v kontextu článku III(c) Úmluvy o genocidě. Komise posoudila prohlášení izraelského prezidenta jako hlavy státu a prohlášení předsedy vlády a ministra obrany, dvou nejvyšších představitelů izraelské vlády a vojenského velení. Existuje mnoho dalších prohlášení, některá silnější a jasnější než ta níže uvedená, která učinili další izraelští politici, včetně členů vlády nebo menší Rady bezpečnosti či válečného kabinetu, náboženští představitelé a pracovníci médií. Tato diskuse se zaměřuje pouze na prohlášení tří nejvyšších politických představitelů.

226. 9. října 2023 oznámil tehdejší izraelský ministr obrany Yoav Gallant úplné obklíčení Gazy s tvrzením, že Izrael bojuje proti „lidským zvířatům“ a musí „jednat odpovídajícím způsobem“. Dne 10. října 2023 Gallant v projevu před izraelskými bezpečnostními silami dále uvedl: „Gaza se nevrátí do původního stavu. Hamás nebude existovat. Vše zničíme. Pokud to nebude trvat jeden den, bude to trvat týden. Bude to trvat týdny nebo dokonce měsíce, ale dostaneme se všude.“

227. 13. října 2023 prezident Isaac Herzog prohlásil: „Odpovědnost nese celý národ. Není pravda, že civilisté o ničem nevěděli a nebyli do toho zapojeni. To absolutně není pravda. Mohli se vzbouřit. Mohli bojovat proti zlovolnému režimu, který se chopil moci v Gaze státním převratem.“

228. Premiér Netanjahu se odvolal na Amaleka v televizním projevu dne 28. října 2023, kdy prohlásil: „Musíte si pamatovat, co vám Amalek udělal, říká naše Svatá Bible. A my si to pamatujeme a bojujeme. [...] Naše hrdinské jednotky mají jeden hlavní cíl: zcela porazit vražedného nepřítele a zajistit naši existenci v této zemi. Vždy jsme říkali, že už nikdy více. Nikdy více je teď.“ Podobně v dopise izraelským vojákům a velitelům ve válce ze dne 3. listopadu 2023 Netanjahu uvedl: „Pamatujte si, co vám Amalek udělal... Toto je válka mezi syny světla a syny temnoty. Nebudeme polevovat v našem poslání, dokud světlo nepřemůže temnotu.“ Projev z 28. října 2023 byl zveřejněn na YouTube a šířen na dalších sociálních médiích; pouze na YouTube zaznamenalo video do dubna 2025 více než 72 000 zhlédnutí.

229. Komise poznamenává, že při posuzování prohlášení izraelských představitelů musí brát v úvahu kontext, v němž byla učiněna. Je proto důležité poznamenat, že tato prohlášení byla učiněna po útocích v Izraeli dne 7. října 2023, poté, co izraelské síly zahájily vojenské operace v Gaze. Tato prohlášení byla nejen dehumanizující a vyjadřovala nenávist vůči Palestincům, ale obsahovala také přímý odkaz na to, co by měla izraelská odvetná akce zahrnovat, když izraelským vojákům připomněla příběh Amaleka a Amalekitů, kteří pronásledoval Izraelity, podle Bible. V Knize Samuelově Bůh říká Izraelitům: „Nyní jděte a zaútočte na Amaleky a zcela zničte vše, co mají; nešetřete je, ale zabijte muže i ženy, děti i kojence, voly i ovce, velbloudy i osly.“ Odvolávání se na Amaleka mělo zvláštní význam pro náboženské sionistické vojáky, kterých je nyní v izraelských bezpečnostních silách mnoho tisíc.

230. V souvislosti s Gallantovým projevem Komise poznamenává, že dne 10. října

2023 ve svém projevu k vojákům zopakoval výraz „lidská zvířata“, avšak tentokrát Gallant označil bojovníky Hamásu jako „lidská zvířata“. Komise shledává, že projev ze dne 9. října 2023, který byl pronesen v kontextu úplného obklíčení a blokády dodávek a pomoci, byl zaměřen na celé obyvatelstvo Gazy a jako takový by byl rozumně vnímán a chápán. Komise dále shledává, že Gallant dne 9. října 2023 vyzval k kolektivnímu trestu prostřednictvím úplného obklíčení a blokády humanitární pomoci a dalších dodávek, když o den později konkrétně řekl vojákům, že „všechno zničíme“. Komise proto shledává, že tyto výroky nebyly proneseny výlučně v kontextu obklíčení, ale prozrazují přímý úmysl spáchat genocidu tím, že veřejně vyzývají k likvidaci Palestinců v Gaze.

231. Komise konstatuje, že prohlášení prezidenta Isaaca Herzoga výslovně nevyzývalo k genocidě palestinského obyvatelstva v Gaze. Toto prohlášení je však třeba posuzovat v kontextu začátku války, kdy izraelské bezpečnostní síly právě zahájily své vojenské operace v Gaze. Prohlášení, že celý národ je odpovědný za útok ze dne 7. října 2023, lze proto rozumně vykládat jako podněcování příslušníků izraelských bezpečnostních sil, aby se zaměřili na Palestince v Gaze jako na skupinu, která je kolektivně odpovědná za útok ze dne 7. října 2023 v Izraeli. Herzog později uvedl, že „existuje mnoho, mnoho nevinných Palestinců, kteří nesouhlasí“ s činy Hamásu. Komise se však domnívá, že toto pozdější upřesnění bylo poskytnuto s cílem odvést pozornost od odpovědnosti za původní prohlášení. Komise shledává, že v původním prohlášení ze dne 13. října 2023 Herzog jednoznačně uvedl, že všichni civilisté v Gaze byli informováni o činnosti Hamásu, byli do ní zapojeni a nesli za ni odpovědnost. Podle Herzoga mohli civilisté, pokud s těmito činnostmi nesouhlasili, povstat a bojovat proti Hamásu; proto podle Herzoga byli všichni civilisté stejně odpovědní, protože proti Hamásu nepovstali. Je pozoruhodné, že slogan „v Gaze nejsou žádní nezúčastnění“ byl následně hlásán vojáky nasazenými v Gaze a opakoval se na několika veřejných místech. Amnesty International zveřejnila fotografii, na které je vidět slogan v hebrejštině na izraelské vojenské strážní věži na Západním břehu, pod nímž je v angličtině napsáno „Zničte Gazu“.

232. Přímé a veřejné podněcování k genocidě je samo o sobě trestným činem, bez ohledu na to, zda někdo podle něj jedná či nikoli, Komise nicméně poukazuje na jednání příslušníků izraelských bezpečnostních sil v Gaze, kteří byli viděni, jak oslavují své chování při ničení palestinského majetku. Izraelští představitelé často neprošetřovali pochybení vojáků a pochybení vojáků v terénu zůstávala z velké části nepotrestána. Tyto selhání dokazují, že jednání a pochybení izraelských bezpečnostních sil byly plně v souladu s rozkazy, které dostaly, a odrážely skutečnou motivaci vojenské operace. Komise proto na základě rozumných důvodů dospěla k závěru, že tato prohlášení nejen umožnila příslušníkům izraelských bezpečnostních sil trvale ignorovat jejich povinnosti podle mezinárodního práva, ale také podněcovala vojáky k zabíjení a zraňování Palestinců v Gaze jako odvetu za útok ze dne 7. října 2023 v Izraeli.

233. Komise proto dospěla k závěru, že „přímé a veřejné podněcování k genocidě“ podle článku III písm. c) Úmluvy o genocidě je prokázáno v souvislosti s výše uvedenými projevy a prohlášeními izraelského prezidenta Isaaca Herzoga, premiéra Benjamina Netanjahua a tehdejšího ministra obrany Yoava Gallanta. Komise dosud plně neposoudila prohlášení dalších izraelských politických a vojenských představitelů, včetně ministra pro národní bezpečnost Itamara Ben-Gvira a ministra financí Bezalela Smotricha, a domnívá se, že i tato prohlášení by měla být posouzena, aby bylo možné určit, zda představují podněcování ke spáchání genocidy.

VI. PRÁVNÍ DŮSLEDKY PRO STÁTY A JEJICH POVINNOSTI

A. Stát Izrael

234. Podle Úmluvy o genocidě je smluvní stát povinen zabránit genocidě, nepáchat ji ani k ní nepodněcovat a potrestat ji. Stát je odpovědný za jednání nebo opomenutí orgánu, jehož chování lze přičíst tomuto státu, za to, že nezabránil genocidě, za spáchání genocidy nebo podněcování k ní, nebo za to, že genocidu nepotrestal. Komise odkazuje na články ILC o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní činy („návrh článků ILC“) a poznamenává, že jednání jakéhokoli státního orgánu se podle mezinárodního práva považuje za jednání daného státu. Mezinárodní soudní dvůr potvrdil, že tato norma má zvyklostní charakter, a je tedy závazná pro všechny státy.

235. Orgánem státu může být subjekt nebo osoba, včetně jednotlivého úředníka, ministerstva, Komise nebo jiného orgánu vykonávajícího veřejnou moc, včetně armády obecně nebo konkrétní vojenské jednotky. Aby byl subjekt považován za orgán státu, musí být význam pojmů „subjekt“ a „osoba“ vykládán v nejobecnějším smyslu, který zahrnuje mimo jiné „orgány ústřední vlády, [...] vysoké úředníky nebo [...] osoby odpovědné za vnější vztahy státu. Vztahuje se na orgány vlády jakéhokoli druhu nebo klasifikace, vykonávající jakékoli funkce a na jakékoli úrovni v hierarchii, včetně orgánů na provinční nebo dokonce místní úrovni.“ Státní odpovědnost může vzniknout, pokud státní orgán spáchá mezinárodně protiprávní čin v rámci své úřední pravomoci.

236. Komise konstatuje, že na rozdíl od případu Bosna proti Srbsku dosud žádný mezinárodní trestní tribunál nevydal rozhodnutí o individuální trestní odpovědnosti za zločin genocidy v této situaci. Komise však poznamenává, že odpovědnost státu podle Úmluvy o genocidě nezávisí na rozhodnutí o vině jednotlivce podle mezinárodního trestního práva.

237. Jak bylo uvedeno výše, příslušníci izraelských bezpečnostních sil prováděli fyzické akty genocidy (články II(a)-(d) Úmluvy o genocidě) na pokyn a pod kontrolou izraelského vojenského a politického vedení, často v souvislosti s prohlášeními izraelských politických představitelů a vojenských vůdců od 7. října 2023 a v souladu s nimi. Komise konstatuje, že izraelští vojenští velitelé a soudy mají pravomoc zabránit trestným činům páchaným příslušníky izraelských bezpečnostních sil a potrestat je. Komise opakuje, jak již uvedla ve svých předchozích zprávách, že nemá žádné důkazy o tom, že by Izrael provedl jakékoli skutečné vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení v souvislosti s těmito trestnými činy.

238. Komise dospěla k závěru, že existují rozumné důvody se domnívat, že izraelští političtí a vojenští představitelé mají konkrétní úmysl spáchat genocidu na Palestincích v Gaze, a to na základě jejich prohlášení a chování osob pod jejich velením od 7. října 2023.

239. Komise rovněž prozkoumala izraelskou velitelskou strukturu, zejména v souvislosti s vojenskou kampaní v Gaze. Komise konstatuje, že nejvyšším velitelem ozbrojených sil je náčelník generálního štábu, který podléhá ministru obrany a je podřízen vládě. Ministr obrany je tedy odpovědný za každodenní operace ozbrojených sil, zatímco izraelská vláda je odpovědná za strategii ozbrojených sil. Komise shledává, že izraelští političtí a vojenští představitelé odpovědní za válečnou strategii nesou konečnou odpovědnost za spáchání genocidy členy izraelských bezpečnostních sil. Komise shledává, že izraelští političtí a vojenští představitelé jsou zástupci Státu Izrael, a proto jsou jejich činy přičitatelné Státu Izrael.

240. Komise proto dospěla k závěru, že Stát Izrael je odpovědný za spáchání genocidy

proti Palestincům v Gaze jako skupině, a to za činy uvedené v člancích II(a)-(d) Úmluvy o genocidě: (a) zabíjení členů skupiny; (b) způsobování vážného tělesného nebo duševního utrpení členům skupiny; (c) úmyslné uvalení na skupinu životních podmínek, které mají za cíl způsobit její úplné nebo částečné fyzické zničení; a (d) uvalení opatření, která mají zabránit porodům v rámci skupiny.

241. Stát může také nést odpovědnost za to, že nezabránil genocidě nebo ji nepotrestal. Podle Mezinárodního soudního dvora v případě Bosna proti Srbsku je stát povinen zabránit spáchání zločinu genocidy, pokud v dané situaci „zjevně neučinil všechna opatření k zabránění genocidě, která byla v jeho silách a která mohla přispět k zabránění genocidě“. Soud rovněž uvedl, že „povinnost státu zabránit genocidě a odpovídající povinnost jednat vznikají v okamžiku, kdy se stát dozví nebo by se za normálních okolností měl dozvědět o existenci vážného rizika, že dojde ke spáchání genocidy. Od tohoto okamžiku má stát, pokud má k dispozici prostředky, které by mohly mít odstrašující účinek na osoby podezřelé z přípravy genocidy nebo u nichž existuje důvodné podezření, že mají konkrétní úmysl (*dolus specialis*), povinnost tyto prostředky použít, pokud to okolnosti dovolují.“ Dne 24. ledna 2024 byl Izrael upozorněn na vážné riziko genocidy, čímž mu vznikla povinnost zabránit jí.

242. Jak bylo uvedeno výše, Komise neobdržela žádné důkazy o tom, že by Izrael podnikl jakékoli kroky k zabránění genocidě nebo k jejímu potrestání, včetně toho, že neprovedl žádné skutečné vyšetřování nebo stíhání. Naopak, Komise zjistila, že izraelské politické i vojenské orgány často ospravedlňovaly jednání izraelských bezpečnostních sil a vydávaly povzbuzující prohlášení, což vedlo k páchání dalších zločinů. Povinnost potrestat spáchání genocidy vzniká v okamžiku, kdy byly spáchány genocidní činy. Tato povinnost vyžaduje, aby Izrael účinně vyšetřoval a náležitě potrestal činy, které mohou představovat genocidu. Z chování izraelských orgánů je zřejmé, že zločiny spáchané vojáky zůstaly z velké části nepotrestány, což dokládá ospravedlňování činů vojáků ze strany orgánů a jejich další povzbuzování. Komise proto dospěla k závěru, že Stát Izrael nesplnil povinnost zabránit genocidě a potrestat její pachatele, jak to vyžaduje článek I Úmluvy o genocidě.

243. Komise dospěla k závěru, že jednání Izraele představuje porušení jeho závazků vyplývajících z Úmluvy o genocidě, a to konkrétně za spáchání genocidy jeho orgány a za to, že nezabránil spáchání tohoto zločinu a nepotrestal jej. Izrael je povinen neprodleně (i) zastavit veškeré činnosti, včetně vojenských operací, které jsou v rozporu s jeho závazky vyplývajících z Úmluvy o genocidě;

(ii) dodržovat všechna prozatímní opatření nařízená Mezinárodním soudním dvorem a přijmout veškerá opatření v rámci svých pravomocí, aby zabránil a potrestal páchání všech činů spadajících do působnosti článků II(a)–(d) Úmluvy o genocidě; a (iii) poskytnout plnou náhradu za škody a újmy způsobené Palestincům jako skupině ve formě restituce, odškodnění a satisfakce. Komise dále poznamenává, že Izrael by měl Komisi udělit přístup a umožnit jí vstup do Gazy, aby mohla vyšetřit obvinění z genocidy v souladu s příkazem Mezinárodního soudního dvora.

244. Pokud jde o trestný čin přímého a veřejného podněcování k genocidě, Komise shledává, že činy úředníků jako zástupců Státu Izrael lze přičíst Státu Izrael a že se jedná o individuální trestné činy podle mezinárodního práva. Komise proto dospěla k závěru, že Izrael je podle článku III písm. c) Úmluvy o genocidě odpovědný za přímé a veřejné podněcování svých úředníků k genocidě Palestinců v Gaze jako skupiny.

245. Článek IV Úmluvy o genocidě zavazuje státy k potrestání osob, které se dopustily přímého a veřejného podněcování k genocidě, bez ohledu na oficiální postavení

pachatele. Komise proto zdůrazňuje, že Izrael má povinnost vyšetřovat a případně potrestat osoby, včetně politických a vojenských vůdců a příslušníků izraelských bezpečnostních sil, které přímo a veřejně podněcovaly jiné osoby k genocidě Palestinců v Gaze jako skupiny.

B. Třetí státy

246. Povinnost předcházet genocidě a trestat ji se nevztahuje pouze na odpovědný stát, ale na všechny státy, které jsou smluvními stranami Úmluvy o genocidě, a ve skutečnosti na všechny státy podle mezinárodního zvykového práva. V případě Barcelona Traction Mezinárodní soudní dvůr uznal povinnost *erga omnes* v oblasti předcházení genocidě a jejího trestání a rozhodl, že Úmluva o genocidě zavazuje všechny smluvní státy k předcházení genocidě a jejímu trestání. I bez výslovného příkazu Mezinárodního soudního dvora mají všechny státy povinnost posoudit, zda došlo nebo může dojít k porušení Úmluvy o genocidě, a přijmout opatření k určení svých vlastních povinností v oblasti prevence a trestání takových činů.

247. Dne 26. ledna 2024 Mezinárodní soudní dvůr ve svém prvním ze tří předběžných opatření v případě Jihoafrická republika proti Izraeli upozornil všechny státy na možnost, že Izraelský stát páchá genocidu při svých vojenských operacích v Gaze od 7. října 2023. Soud uvedl, že „alespoň některá z práv, která Jihoafrická republika uplatňuje a pro která žádá ochranu, jsou opodstatněná. To se týká práva Palestinců v Gaze na ochranu před genocidou a souvisejícími zakázanými činy uvedenými v článku III [Úmluvy o genocidě]“. Soud shledal „reálné a bezprostřední riziko, že bude způsobena nenapravitelná újma právům, která Soud shledal jako opodstatněná“.

248. Zejména poukázal na katastrofální životní podmínky v Gaze. Dne 24. května 2024 soud potvrdil své dřívější rozhodnutí s tím, že „současná situace vyplývající z izraelské vojenské ofenzívy v Rafahu s sebou nese další riziko nenapravitelné újmy na právech, která nárokuje Jihoafrická republika, a že existuje naléhavost v tom smyslu, že existuje reálné a bezprostřední riziko, že k takové újmě dojde dříve, než soud vydá své konečné rozhodnutí“. Nařídil Izraeli, aby „okamžitě zastavil svou vojenskou ofenzívu a jakékoli jiné akce v provincii Rafah, které by mohly palestinské skupině v Gaze způsobit životní podmínky, které by mohly vést k její úplné nebo částečné fyzické likvidaci“. Komise zdůrazňuje význam těchto předběžných opatření, která jasně vyjadřují ostatním státům jejich povinnost předcházet genocidě a trestat ji.

249. Komise proto dospěla k závěru, že nejméně od 26. ledna 2024, kdy Mezinárodní soudní dvůr nařídil první prozatímní opatření, byly všechny smluvní státy Úmluvy o genocidě i všechny ostatní státy upozorněny na vážné riziko, že dochází nebo bude docházet k genocidě. Povinnost zabránit genocidě tak vznikla na základě skutečné nebo konstruktivní znalosti bezprostřední pravděpodobnosti, že dochází nebo bude docházet ke genocidě. Podle Mezinárodního soudního dvora jsou smluvní státy, které jsou schopny přispět k prevenci genocidy, povinny „využít všech prostředků, které mají k dispozici, aby genocidě v co největší míře zabránily“. Odpovědnost může vzniknout, pokud smluvní stát „zjevně neučinil všechna opatření k prevenci genocidy, která byla v jeho silách a která mohla přispět k prevenci genocidy“.

250. V souladu s povinnostmi vyhlášenými v rámci Úmluvy o genocidě Komise proto konstatuje, že státy jsou povinny (i) zajistit, aby Izrael provedl všechna předběžná opatření vydaná Mezinárodním soudním dvorem; (ii) spolupracovat na ukončení všech

izraelských akcí v Gaze, které představují porušení Úmluvy o genocidě; (iii) přijmout opatření k zajištění prevence jednání, které by mohlo představovat akt genocidy podle Úmluvy o genocidě, včetně převodu zbraní, které jsou nebo mohou být použity Izraelem k páčání genocidních činů; (iv) neuznávat za zákonné vojenské operace v Gaze, které vedly k porušení imperativních norem (jus cogens), včetně genocidy; a (v) provádět vyšetřování a přijímat opatření k zajištění potrestání porušení imperativních norem. Komise doporučuje, aby za účelem naplnění těchto povinností státy (i) se zapojily do řízení Mezinárodního soudního dvora ve věci Jihoafrická republika proti Izraeli; a (ii) plně podporovaly Úřad prokurátora Mezinárodního trestního soudu při jeho vyšetřování situace ve Státě Palestina a spolupracovaly s ním s cílem prosazovat mezinárodní odpovědnost.

VII. ZÁVĚRY

251. Analýza Komise v této zprávě se týká výhradně určení genocidy podle Úmluvy o genocidě, protože se vztahuje k odpovědnosti Státu Izrael jak za nezabránění genocidě, tak za spáchání genocidy proti Palestincům v Gaze od října 2023 a za nepotrestání genocidy. Komise rovněž poznamenává, že ačkoli se její analýza omezuje konkrétně na Palestince v Gaze v období od 7. října 2023, vyvolává nicméně vážné obavy, že konkrétní záměr zničit Palestince jako celek se rozšířil i na zbytek okupovaného palestinského území, tj. na Západní břeh, včetně Východního Jeruzaléma, a to na základě jednání izraelských orgánů a izraelských bezpečnostních sil v této oblasti a v období před 7. říjnem 2023. Události v Gaze od 7. října 2023 se neodehrály izolovaně, jak Komise poznamenala. Předcházely jim desítky let nezákonné okupace a represe v rámci ideologie vyžadující odstranění palestinského obyvatelstva z jeho území a jeho nahrazení.

252. Komise dospěla k závěru, že existují rozumné důvody se domnívat, že izraelské orgány a izraelské bezpečnostní síly se dopustily a nadále dopouštějí následujících skutků genocidy proti Palestincům v pásnu Gazy, a to (i) zabíjení členů skupiny; (ii) způsobování vážného tělesného nebo duševního utrpení členům skupiny; (iii) úmyslné uvalení podmínek života na skupinu, které mají za cíl její úplné nebo částečné fyzické zničení; a (iv) uvalení opatření, která mají zabránit porodům v rámci skupiny.

253. Pokud jde o podněcování k genocidě, Komise dospěla k závěru, že izraelský prezident Isaac Herzog, premiér Benjamin Netanjahu a tehdejší ministr obrany Yoav Gallant podněcovali k genocidě a že izraelské orgány proti nim nepřijaly opatření k potrestání tohoto podněcování. Komise dosud plně nevyhodnotila výroky dalších izraelských politických a vojenských představitelů, včetně ministra pro národní bezpečnost Itamara Ben-Gvira a ministra financí Bezalela Smotricha, a domnívá se, že i ty by měly být posouzeny, aby se zjistilo, zda představují podněcování ke genocidě.

254. Pokud jde o úmysl genocidy, Komise dospěla k závěru, že prohlášení izraelských orgánů jsou přímým důkazem genocidního úmyslu. Komise dále dospěla k závěru, že vzorec chování je nepřímým důkazem genocidního úmyslu a že genocidní úmysl byl jediným rozumným závěrem, který bylo možné vyvodit z celkového souboru důkazů. Komise tedy dospěla k závěru, že izraelské orgány a izraelské bezpečnostní síly měly a nadále mají genocidní úmysl zcela nebo částečně zničit Palestince v pásnu Gazy.

255. Komise dospěla k závěru, že Stát Izrael nese odpovědnost za to, že nezabránil genocidě, dopustil se genocidy a nepotrestal genocidu proti Palestincům v pásnu Gazy.

VIII. DOPORUČENÍ

256. Komise doporučuje izraelské vládě:

- (a) okamžitě ukončit genocidu v pásnu Gazy a plně dodržovat prozatímní opatření Mezinárodního soudního dvora uvedená v jeho příkazech ze dne 26. ledna, 28. března a 24. května 2024;
- (b) Okamžitě zavést úplné trvalé příměří v Gaze a ukončit všechny vojenské operace na okupovaném palestinském území, které zahrnují páčání genocidních činů;
- (c) Obnovit, umožnit a zajistit neomezený přístup všem zaměstnancům OSN, včetně mezinárodních zaměstnanců UNRWA, a všem mezinárodním agenturám koordinujícím nebo poskytujícím humanitární pomoc na okupovaném palestinském území, včetně Východního Jeruzaléma;
- (d) Okamžitě ukončit politiku vyhladovění a ukončit distribuci potravinové pomoci prostřednictvím Humanitární nadace v Gaze;
- (e) Zajistit plný a nerušený přístup k humanitární pomoci v dostatečném rozsahu a prostřednictvím více distribučních míst v celém pásnu Gazy, včetně potravin, čisté vody, zdravotnického vybavení a léků do všech oblastí Gazy prostřednictvím humanitární pomoci pod vedením OSN;
- (f) Umožnit, usnadnit a zajistit nerušenou lékařskou evakuaci Palestinců z Gazy do třetích států;
- (g) Umožnit, usnadnit a zajistit neomezený přístup záchranných zdravotnických týmů do Gazy;
- (h) Umožnit Komisi přístup do Izraele a na okupovaná palestinská území, včetně Východního Jeruzaléma, aby mohla pokračovat ve svém vyšetřování;
- (i) Vyšetřovat a trestat spáchání genocidy a podněcování k genocidě palestinského obyvatelstva v pásnu Gazy.

257. Komise doporučuje všem členským státům:

- (a) využít všech přiměřených prostředků, které mají k dispozici, aby zabránily genocidě v pásnu Gazy;
- (b) Zastavit dodávky zbraní a jiného vybavení nebo předmětů, včetně leteckého paliva, do Státu Izrael nebo třetích států, pokud existuje důvodné podezření, že budou použity v vojenských operacích, které zahrnují nebo by mohly zahrnovat spáchání genocidy.
- (c) Zajistit, aby se osoby a společnosti na jejich území a v rámci jejich jurisdikce nepodílely na genocidě, napomáhání a podpoře genocidy nebo podněcování k genocidě, a vyšetřovat a stíhat ty, kteří by mohli být zapleteni do těchto zločinů podle mezinárodního práva;
- (d) Usnadnit vyšetřování a vnitrostátní řízení a přijmout opatření (včetně uvalení sankcí) proti Státu Izrael a proti jednotlivcům nebo společnostem, které se podílejí na genocidě nebo podněcování k genocidě nebo je usnadňují;
- (e) Spolu pracovat s vyšetřováním Úřadu prokurátora Mezinárodního trestního soudu.

258. Komise doporučuje, aby žalobce Mezinárodního trestního soudu:

(a) v rámci svého pokračujícího vyšetřování situace v Palestinském státě prošetřil zločin genocidy za účelem změny stávajících zatykačů a doplnění budoucích žádostí o zatykače;

(b) prošetřil zapojení úředníků uvedených v této zprávě za účelem jejich zařazení mezi osoby nejvíce odpovědné za mezinárodní zločiny spáchané na okupovaném palestinském území.